

Richard Wurmbrand

DAGLIGA BETRAKTELSE

Januari – Februari – Mars

EVANGELIIPRESS

Box 1712, 701 17 ÖREBRO

© Richard Wurmbrand

ISBN: 91 7038 269 7 Nr 82/H/269

Tryckt hos Tryckcentralen i Örebro AB 1983

1 januari

"Lär oss att betänka huru få våra dagar äro." (Psaltaren 90, 12)

En amerikan sa till en god vän som just hade kommit till USA från Thailand: "Spring, så hinner vi med den där bussen." När de kommit ombord på bussen sade amerikanen belåtet: "Där tjänade vi tre minuter." Thailändaren frågade: "Vad tänker du använda dem till?"

Moderna västerlänningar har inget svar på den frågan. Vår generation har glömt bort att gå. Vi springer eller kör bil.

Jesus sprang aldrig. Han gick. Det fanns både vagnar, hästar och kameler på hans tid, men det står ingenstans att han använde dem. Bara en gång läser vi att han red, och det var på ett djur som går ändå långsammare än en människa.

Det är klokt att ta vara på tiden. Varje minut är en ädelsten, men ofta inser vi för sent dess värde. Det berättas om en man som gick i mörkret utefter en flodstrand och snubblade på en liten påse med stenar. Han plockade upp dem. För ros skull kastade han stenarna i vattnet, en efter en, medan han gick. Han tyckte det var lustigt att höra dem plaska. När han kom hem var det bara två stenar kvar i påsen. Då såg han att det var diamanter.

Vi springer för att spara minuter och slösar bort vad vi har vunnit på meningslösa aktiviteter, prat, nöjen. En kassaförvaltare är ansvarig för varje öre som går genom hans händer. En människa som levat i sjuttio år är ansvarig inför Gud för trettiosju millioner minuter.

2 januari

”Gud är kärlek.” (*Johannes första brev, 4: 8*)

En kristen sovjetmedborgare som sluppit ut ur fängelse skrev i ett brev:

”I slavarbetslägret arbetade jag under jorden. Där råkade jag ut för en olycka som gjorde mig puckelryggig. Det ser inte vackert ut. En gång stirrade en liten pojke på mig och frågade vad jag hade på ryggen. Jag var säker på att han ville göra narr av mig men svarade ändå: En puckel.

Nej, sade barnet, Gud är kärlek och Han gör ingen vanskapt. Det är ingen puckel utan en låda som du har på ryggen. I lådan ligger ett par änglavingar. En dag öppnar sig lådan och du flyger till himlen på dina vingar. Jag grät av glädje. När jag skriver detta får jag åter tårar i ögonen.”

Alla människor har någon sorts ”puckel”, ett kroppsligt eller andligt lyte som är olika för var och en. Det kan tyckas så om vi bara ser det i vårt begränsade jordiska perspektiv. Vi ser ”bara en dunkel spegelbild” (1 Kor. 13: 12). Därför verkar våra liv och våra lidanden ofta meningslösa.

Gud låter en del människor få en puckelrygg, andra låter han utstå sjukdom eller fattigdom, fängelsestraff eller sorger av olika slag. Men vi får inte acceptera en mänsklig måttstock som gör sådant till katastrofer. Vi måste se det på samma sätt som den ryske pojken: våra sorger är lådor som döljer änglavingar med vilkas hjälp vi ska flyga till himlen.

”Herren är i sitt heliga tempel. Hela jorden vare stilla inför honom.” (Habackuk 2: 20)

För två tusen år sedan levde en grekisk statsman som hette Focion. En dag satt han hos barberaren och väntade på sin tur medan denne höll en lång utläggning om den aktuella politiska situationen i Aten. Till sist var det Focions tur och barberaren frågade: ”Hur ska skägget klippas?” Focion svarade: ”Under tystnad.” Hans enkla svar citeras ofta i världslitteraturen.

Vi är offer för ett attentat mot den tystnad som är så oundgänglig för allt andligt liv. Hela dagarna utsätts vi för buller från bilar, tåg, flygplan, radio, TV, dammsugare, diskmaskiner och fläktar – för att inte tala om hojtande barn och vuxna människor som låter munnen gå i onödan.

Jag känner flera kristna personer som i årtal suttit isolerade i fullständig tystnad. När de åter fick höra människor tala häpnade de över att höra så mycket innehållslöst prat.

Om man vill nå fram till Gud så måste man skapa lite tystnad omkring sig. Stäng av alla påträngande ljud, gå in i ditt rum eller be dina närmaste vara tysta vissa bestämda tider.

Men tystnaden är inte alldeles tyst. All gråt och klagan från lidande medmänniskor, alla sanna glädjerop, de allvarligaste samtalen, en mängd goda predikningar och vetenskapliga sanningar ligger innesluta i den tystnad som omger oss. Över allt detta hörs Guds röst. Ljuset kommer till den som lyssnar på samma sätt som Jesus lyssnade medan han tillbringade hela nätter i bön på ett tyst och ensligt berg.

4 januari

”Och ängeln kom in till henne och sade: ’Var hälsad, du benådade. Herren är med dig. Välsignad är du bland kvinnor.’ ”
(Lukas 1: 28)

En ung fånge i ett kommunistiskt land hämtades en dag från sin cell för att få sin dom. När han kom tillbaka lyste det om hans ansikte. De andra fångarna frågade hur det hade gått. Han svarade: ”Precis som på Marie bebådelsedag. Vilken underbar dag! En ren jungfru ligger försänkt i bön. Plötsligt står en strålande ängel framför henne och meddelar att hon, en mänsklig varelse, ska få hålla Skaparen i sin famn som ett litet barn. Att hon, en skapad varelse, ska få tvätta sin Skapare. Hon ska få tvätta Den som senare ska rena millioner människor från deras synder. Hon, en människa, ska få lära Skaparen att gå. Hon ska få lära Ordet att tala. Och Han kommer att bli ljuset och glädjen i hennes hus.

Hon kommer inte att undgå lidande. Hon kommer att få gråta vid korsets fot där Guds son och hennes son dör för vår frälsning, men bara för en kort tid. Han skall uppstå och fara till himlen och han ska ta sin moder till sig. Och det kommer att bli en glädje utan ände.”

Fångarna tackade honom för hans vackra lilla tal men påpekade att han inte hade svarat på deras fråga. Vad hade han fått för dom?

Han upprepade: ”Jag sa ju att det var som Marie bebådelse. Domaren sa att jag blivit dömd till döden. Är det inte härligt? Pärleportar, gator av guld, änglar som spelar harpa, de heligas samfund och det bästa av allt, att få vila vid Jesu bröst.”

Varje år av vår levnad är ett steg mot döden. Låt oss ta detta steg med glädje och tillförsikt. Jesus uppstod från de döda. Den som tror på Honom ska också återuppstå.

”Men Herren öppnade åsninnans mun.” (*Fjärde Mosebok 22: 28*)

Tro på Bibeln. Vissa delar av dess innehåll kan vårt förnuft endast med svårighet acceptera, men vi har inget val. Om vi inte accepterar de svåra delarna av Bibeln återstår bara att acceptera det absurda.

”Bibeln säger att en åsna kunde tala”, fnysar ateisterna. Men så står det inte i Bibeln. Det står: ”Herren öppnade åsninnans mun.” Om Gud är allsmäktig kan han också få en åsinna att tala.

Låt oss för ett ögonblick lämna tron på Gud. Vad blir kvar? De icke-troende anser att människan härstammar från aporna. Det skulle innebära att apan, ett djur, i ett givet ögonblick började tala utan hjälp av en högre intelligentare varelse än hon själv. Ett barn kan inte lära sig tala utan hjälp av en vuxen. Hur skulle en apa förmå vad ett barn inte kan?

Vi måste i vilket fall som helst acceptera att ett djur kunde tala, antingen av sig självt, som darwinismen lär, eller också får vi tro att ett djur en gång fick munnen öppnad av en vis och allsmäktig gud. För förnuftet är det utan tvekan lättare att godta det senare alternativet.

Tänk också på innebörden av de första ord som ett djur någonsin uttalat: ”Vad har jag gjort dig, eftersom du nu tre gånger slagit mig?” En dag kommer alla de som vi förbrutit oss mot att ställa oss denna fråga. Vad blir vårt svar? Även om de straffade var skyldiga, var det absolut nödvändigt att slå tre gånger liksom den falske profeten Bileam slog åsninnan? Hade vi inte kunnat vara mildare? Lyssna inte på dem som kritiserar Bibeln, fundera i stället noga över vad där står.

6 januari

”Om vi syndar med vett och vilja, sedan vi har fått kunskap om sanningen, finns det inte mer något offer för synder.” (Hebréerbrevet 10: 26)

En gammal kristen legend berättar att Gud sade till sina änglar att han tänkte skapa människan till sin egen avbild. Lucifer, som ännu inte avfallit ropade: ”Inte tänker Han väl ge dem frihet att trotsa Honom själv!” Sonen svarade honom: ”Frihet att falla är också frihet att resa sig.” Lucifer beslöt då att med berått mod falla och dra andra änglar med sig i fallet. Han kunde aldrig resa sig igen eftersom han hade fallit med vett och vilja.

När Lucifer hörde talas om hur Maria Magdalena tvådde Mästarens fötter med sina tårar började han förstå sambandet mellan frihet att falla och frihet att resa sig. Nu förstod han Herrens ord: ”Den som får litet förlåtet, han älskar litet”, och ”Hon har fått förlåtelse för sina många synder ty hon har visat stor kärlek.” (Luk. 7: 47).

Djävulen tänkte att om han kunde förleda andra till synd, så kunde han kanske också hindra människor att vända sig till Gud. Därför försökte han tvinga på de första kristna den mosaiska lagen. Med sina irrläror vilseförde han galaterna (Gal. 3: 1) och många andra. Dagens kristna försöker han snärja med bud som ”Det där skall du inte ta på, inte smaka, inte röra vid” (Kol. 2: 21, 22) och spelar på vår rädsla.

Men vi har ordet ”Kristus har befriat oss, för att vi skulle leva som fria människor. Stå därför fasta” (Gal. 5: 1). ”Skall vi bli kvar i synden, för att nåden skall bli ännu större?” (Rom. 6: 1). Synden kommer aldrig mera att bli vårt livs innehåll. Men inte heller ska vi ge upp hoppet om vi har syndat. Petrus kunde stärka sina bröder därför att han hade syndat svårt och omvänt sig (Luk. 22: 32).

”Guds söner sågo, att människornas döttrar voro fagra.” (Första Mosebok 6: 2)

I en gammal judisk skrift, *Sepher Ierahmeel*, berättas följande om Josef i Gamla testamentet. En rad förnäma egyptiska kvinnor begav sig en dag till Potifars hus för att få se den sköne judiske ynglingen, som då var tjänare i Potifars hus. Potifars hustru bjöd var och en ett äpple och en kniv att skala det med. När Josef trädde in i rummet för att passa upp på dem blev de så förbluffade av hans skönhet att de skar sig i fingrarna med kniven. Då sade Potifars hustru: ”Ni har sett honom ett kort ögonblick och ni är redan intagna av honom. Nu förstår ni varför jag, som ständigt ser honom, brinner av lidelse.”

Potifars hustru var kanske också vacker, men Josef var ståndaktig och vägrade att synda. Och vi ska följa hans exempel. Men om någon faller för frestelsen att synda, låt oss då inte döma honom eller henne alltför hårt. Låt oss i stället vara barmhärtiga mot dem som visat mänsklig svaghet och inse att sexualiteten är en av vår naturs starkaste drifter. Vi får inte ge upp när vi är svårt frestade, inte ens om vi fallit för frestelsen. Vi kan trösta oss med 1 Mosebok som säger att inte ens Guds söner (tolkningarna varierar om vilka som avses) kunde motstå frestelsen.

Det är skrivet: ”Synda icke. Men om någon syndar, har vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, och han är rättfärdig.” Eftersom den sexuella frestelsen är stark är det ärofullt att övervinna den och inte synda.

8 januari

”En del av sådden föll på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp den.” (Matteus 13: 4)

Hur kommer det sig att en del människor villigt lyssnar till Guds ord medan andra låter fåglarna – onda andar – äta upp den goda sådden?

När Josef satt fängslad i Egypten fick han höra en dröm berättas av Faraos bagare, som också satt i fängelse: ”Jag tyckte, att jag bar tre vetebrödsborgar på mitt huvud. Och i den översta korgen fanns bakverk av alla slag, sådant som Faraos plägar äta; men fåglarna åt därav ur korgen på mitt huvud.” (1 Mos. 40: 16, 17). Josef tydde drömmen så, att bagaren skulle bli hängd i ett träd.

Då den berömde rabbinen i Dudna tillfrågades hur Josef kunde säga detta, svarade han: ”En konstnär målade en gång en tavla av en man med en brödkorg på huvudet. Fåglarna kom och pickade på tavlan i tro att det var riktigt bröd. Någon sade då: ’Vilken skicklig målare. Så naturtroget brödet ser ut.’ Men det var ingen bra målare. Han hade inte lyckats få mannen att se tillräckligt levande ut för att skrämma fåglarna, ty i så fall hade de hållit sig borta. På samma sätt förstod Josef, att om fåglarna vågade sig fram till bagaren, så måste han vara en död man.”

De onda andarna kan inte frånta en levande kristen Guds Ords sådd. De vågar sig bara fram till en som liknar en fågelskrämma. Andar låter sig inte skrämma av fågelskrämmor. Se till att Din tro är en levande tro.

”Frågen efter forntidens stigar, frågen vilken som är det godas väg och vandren på den.” (Jeremia 6: 16)

En jägare ropade till sin hund: ”Nero, sök!” Nero lyfte blicken mot sin herre och svarade: ”Jag har ingenting tappat.”

Vad är det de kristna har förlorat som de så ivrigt måste söka? En del söker nya religioner och ägnar sig åt ockultism. Men den gamla vägen väntar på dem. Den tro som frälste den rättfärdige Abel, kung David, Maria Magdalena och Petrus duger också åt oss. Det är inte sant att kristendomen prövats och befunnits otillräcklig. Vi kan aldrig finna ett bättre frälsningsmedel än Kristi blod, som utgöts för oss, och inte heller kan vi finna en bättre lära än hans kärlekslära.

En uttråkad turist vandrade genom Louvrens salar och sade till en vaktmästare ”Jag ser ingenting märkvärdigt med de här tavlorna.” Vaktmästaren svarade: ”Det är inte vi som dömer de här tavlorna. Det är de som dömer oss.”

Kristendomen har för länge sedan visat sig vara sann, oberoende av människors åsikter. Korset som når från jorden till himlen är dess fana och den måttstock efter vilken alla religioner, alla ismer, alla filosofier och filosofer, alla profeter mäts. Vare sig vi ser kristendomens skönhet och följer dess föreskrifter och dess grundare eller låter oss vilseledas av onda män och förförare – så kallar Bibeln stiftare av egendomliga religioner (5 Mos. 13: 13) – så kan vi inte undgå att bli prövade och dömda.

Låt oss välja klokt – för evigheten.

10 januari

”Maria – fick då se två änglar.” (*Johannes 20: 11, 12*)

Det finns två sätt att se på en grav. Petrus och en annan av Jesu lärjungar kom på Påskdagens morgon till Mästarens grav, fann den tom och såg att linnebindlarna som varit kring Jesu kropp låg kvar i graven. Maria från Magdala gick också in i den tomma graven, men hon såg änglar där Jesu kropp hade legat. En del människor ser i våra dagar bara den kristna kulturens undergång medan andra ser bortom de hemiska rubrikerna och finner änglar i färd med att förbereda Guds rike.

Hur kan en människa komma därhän att hon ser änglar, känner deras närvaro? Apostlarna hade varit mycket aktiva i Herrens tjänst. Maria hade suttit tyst vid Jesu fötter och hört hans ord, som säkert handlade om Moses och alla profeterna. Från Hans mun hörde hon säkert berättelser om många heliga män och kvinnor och martyrer för tron och hade blivit förtrogen med dessa.

En kyrka som från sin lära utesluter exemplen från helgon och martyrer går miste om en viktig dimension. Läs Moses och profeterna och kom ihåg att ”allt detta blev nedtecknat i Skriften till varning för oss, som lever i de yttersta tiderna” (1 Kor. 10: 11). Och håll också kontakt med människor som idag lider för Kristus. Dina ögon kommer att öppnas.

”Döm icke, så skall ni icke dömas.” (*Matteus 7: 1*)

Två vänner var ute och gick utmed en flod. Den ene halkade och föll i vattnet. Han ropade: ”Hjälp, hjälp! Jag kan inte simma!” Vänner svarade: ”Du behöver inte skrika så. Jag kan inte heller simma men jag för inte sånt oväsen för det.”

Somliga människor dömer vi hårt för deras dåliga humör, för deras opassande uppträdande. Själva betar vi oss annorlunda, men kan det möjligen vara så att vi inte befinner oss på lika djupt vatten?

Herren kallade en del människor för dårar (Luk. 11: 40). En farisé bjöd hem Jesus på en måltid. Det står ingenstans att fariséen yttrade ett enda ord till klander, bara att han tyst förundrade sig över att Jesus inte tvättade händerna före måltiden. Vi skulle också ha höjt på ögonbrynen. Utan påtaglig orsak förolämpar Jesus värden och de övriga gästerna och kallar dem ”dårar”. En av gästerna som var lagkunnig försökte tysta Jesus. Herren vände sig då till honom och alla hans yrkesbröder och sade: ”Ve också er, ni lagkunniga.” (Luk. 11: 37–52). Inte många värdar skulle tåla ett sådant uppförande.

Vi dömer hårt dem som visar dålig uppfostran. Vi kanske också hade kritiserat Jesus. Men har vi genomlevt hans djupa sorg över att se själva kärnan av frälsningsbudskapet förkastas av Hans eget folk på grund av att blinda ledare ledde det på villovägar?

Döm aldrig en annan människa förrän du gått en mil i hans skor.

12 januari

"Kristus Jesus . . . blev lik en tjänare." (Brevet till Filemon 2: 8)

Kung Ibrahim sökte Gud men kunde inte finna honom. En natt hörde han någon som med tunga steg vankade av och an på palatsets tak. Kungen gick upp för att se efter vem det var och fann sin bästa vän, som hade samma andliga intresse som han själv. När kungen frågade vad vännen hade för sig fick han svaret: "Jag söker efter kameler."

"Vilken dårskap att söka efter kameler på taket av ett palats!" utbrast kungen och vännen svarade:

"Vilken dårskap att söka Gud sittande på en tron!"

Gud ger varje människa en uppgift, antingen som kung, som välbeställd direktör, som medelklasshemmafru eller som lågavlönad arbetare. Vi ska ödmjuka göra vår plikt, med glädje och kärlek men utan att bindas av vår yttre situation. Vi är ofta bundna av samhällsställning och ägodelar som gör allt sökande efter Gud fruktlöst. En kristen människa kan bli kung bara under förutsättning att han betraktar sig själv som sitt folks tjänare.

Social prestige och jordiska ägodelar är lätt förgånget. Herren varnade, "Samla er icke skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er i stället skatter i himlen, där rost och mal icke förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara" (Matt. 6: 19-21).

Jesus som hade den högsta ställningen "blev likt en tjänare, när han kom i människogestalt. Han ödmjukade sig" (Fil. 2: 7, 8). Låt oss göra som han. Annars blir all vår strävan att komma närmare Gud förgäves.

"I begynnelsen skapade Gud himmel och jord." (Första Mosebok 1: 1)

En ateistisk skomakare lärde sin son att världen blivit till av sig själv. Sonen anmärkte: "Då är det lättare att få en hel värld än ett par skor, ty ett par skor kräver mycket arbete." Om hela världen är ett slumpmässigt resultat av materiens evolution, varför låter då inte ateisterna naturen ta hand om produktionen av gudlösa böcker? Varför lägger de ner stor möda på att frambringa dem? Jo, därför att även ateistiska böcker vittnar om att det finns en tanke, en intelligent plan, bakom produkten.

Erkänn Skaparen, tillbed Honom och förspill inte tiden med meningslösa spekulationer. När Luther blev tillfrågad vad Gud gjorde innan Han skapade världen, svarade han: "Han gick i skogen och skar vidjor för att rappa till dem som ställde dumma frågor."

Det finns ett bättre svar än Luthers slagfärdiga replik. Kristus har talat om vad Fadern gjorde före Skapelsen. Före världens tillkomst älskade Han Kristus (se Joh. 17: 24). Att älska Jesus är en heltidssyssla, något som kan fylla ut evigheten. Men Fadern gjorde en sak till. Före världens skapelse förberedde Han sitt rike för att ta emot dem som ger mat åt de hungriga och dryck åt de törstiga, dem som ger härbärge åt de husvilla och kläder åt de fattiga, dem som besöker de sjuka och dem som sitter i fängelse (Matt. 25: 34–36).

Erkänn att Gud skapade världen, gör dessa saker och försök efterlikna Kristus när Han gick omkring på jorden.

14 januari

"Herren gav och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!" (Job 1: 21)

Det berättas om en moder som vakade vid sitt lilla barns vagga att en ängel uppenbarade sig och krävde att få barnet. Modern utbrast: "Du är Döden. Du får honom inte!" Ängeln log och sade: "Jag är inte Döden utan Livet. Jag erbjuder dig något annat i stället." Och ängeln visade modern en vacker gosse. Hon vägrade att byta ut sitt barn. Då visade han henne en ståtlig yngling. Hon vägrade åter. Han visade henne en vuxen man, men hon upprepade sitt "nej, nej!" till alla hans förslag. "Jag byter inte bort honom mot någon annan. Jag vill behålla mitt lilla barn!"

Ängeln gav sig av. Tiden gick och modern miste sitt spädbarn. I stället fick hon en liten pojke. Hon miste pojken, som växte upp till en ung man o s v.

Varför är vi så rädda för döden? Vi förlorar inte mer genom döden än vi förlorar varje dag. För varje dag förändras våra närmaste och går in i nya stadier av livet. Det vi kallar döden är bara ett av dessa många stadier. Knoppen försvinner och i stället kommer en blomma. Larven försvinner och i stället kommer en fjäril. Solen kan ha gått ner för dig, men den lyser i stället för någon annan.

När ängeln tar någon som du älskar, foga dig ödmjukt i Guds vilja.

”Dina fiender . . . skola . . . fly för dig.” (*Femte Mosebok 28: 7*)

En kristen lärare var ute och gick i skogen med en av sina elever. Eleven gick några steg framför läraren på en smal stig. Plötsligt hoppade en hare undan. Läraren frågade: ”Varför sprang den?”

”Därför att den var rädd”, svarade eleven.

”Nej”, återtog läraren, ”den sprang därför att du har mördarin-stinkter.”

Alla krigare jublar när deras fiender flyr, men mycket mer välsignad är den människa till vilken hennes värsta fiende kan komma förtröstansfullt, i vetskap om att bli mottagen kärleksfullt.

I slutet av andra världskriget ockuperades Rumänien av sovjettrupper. En stor del av tyska armén togs till fånga. Vem som helst fick skjuta en tysk soldat. Under en fångtransport lyckades två tyskar fly en kväll i skydd av mörkret. De var klädda i sina tyska uniformer och svävade i ständig livsfara. Då fick de se en byggnad med skylten ”Evangelisk Lutherska Kapellet” och erinrade sig att Rumäniens lutheraner till största delen var av tysk härkomst. De gick in. Pastorn välkomnade dem och sa:

”Jag är jude och kristen. Min familj har dödats av tyskarna. Av Kristus har jag lärt mig att älska och förlåta. Jag gör er inte ansvariga för vad tyskarna gjort mot judarna. Ni svävar i livsfara och ni har kommit till vår kyrka. Nu är ni våra ärade gäster.”

En av tyskarna sa: ”Om ni är troende så vet vi att vi är trygga här.” De hade funnit en tillflykt.

”När vi var Guds fiender, blev vi försonade med honom genom hans Sons död” (Rom. 5: 10). Låt oss nu vara människor från vilka fienden inte har orsak att fly.

16 januari

”Vi älskar, därför att Gud först har älskat oss.” (*Johannes första brev 4: 19*)

Följande historia har jag fått mig berättad:

När sovjetarméerna invaderade Östeuropa blev en rysk officer inkvarterad hos en konstnär, som blev så förtjust i hans uttrycksfulla ansikte att han bad honom sitta modell. Medan officeren tjänstgjorde som modell fick han se en bild av den korsfäste Jesus och frågade vad det var. Konstnären svarade kortfattat, men ryssen ville inte låta sig avspisas.

”Om Han var så god och ville alla människors frälsning borde de väl ha tagit ner Honom från korset i tid och skött om Hans sår.”

”Stör mig inte när jag målar. Nej, han togs inte ner. Han dog på korset. Det var det som var meningen. Han dog för att sona våra synder. Nu fortsätter vi.”

Men den ryske officeren ville inte låta sig nöja. ”Så högt ni måtte älska den som offrade sig så för er.” Konstnären lade ner sin pensel. Han hade många gånger målat den Korsfäste, men först nu insåg han att han gjort det utan den rätta brinnande kärleken. Hans icke troende modell lärde honom förstå att han måste älska Kristus.

”Ovanpå det som liknade en tron satt en som till utseendet liknade en människa.” (Hesekiel 1: 26)

Den följande versen lyder ”Och jag såg något som var såsom blandat av silver och guld och omgivet runt omkring av något som såg ut såsom eld, ända ifrån det som såg ut att vara hans länder och sedan allt uppåt. Men nedåt från det som såg ut att vara hans länder såg jag något som såg ut såsom eld; och ett sken omgav det.”

Rashi, den mest auktoritative av alla rabbiniska bibelkommentatorer, säger: ”Man bör inte reflektera närmare över denna vers.” Varför inte? Det är lätt att gissa. Det beror på att beskrivningen klart utsäger att den Gud Hesekiel såg i sin syn hade en förhärligad människokropp. Synen bekräftar den kristna läran om inkarnationen, Guds Son blev människan Jesus.

I en kommentar till profeten Sakarajas ord ” . . . så att de se vem de hava genomborrat!”, skriver Rashi: ”Versen syftar egentligen på Messias konungen, men vi bör hellre tänka på kung Hesekias för att inte ge de kristna rätt.”

Vi har förståelse för judarnas avsky för en kristendom till namnet som gjort sig skyldig till miljoner oskyldigas blod, men, den kristna läran om Messias är ändå sann och uppfyller de gamla judiska profetiorna. Låt oss hålla fram dessa profetior för judarna och kärleksfullt kalla dem till Kristus.

18 januari

”Men när han såg stormen blev han rädd.” (Matteus 14: 30)

Ett mirakel hade skett. På Herrens befallning hade Petrus trotsat naturlagarna och gått på vattnet. Varför var Petrus då rädd för stormen medan han gick på vattnet? Var det bara i lugnt väder som Jesus kunde göra underverk?

Vid ett annat tillfälle var lärjungarna också rädda för ett oväder då vågorna slog in över deras båt så att den blev ”nästan fylld” (Mark. 4: 37). När Jesus märkte deras förskräckelse befallde han vinden och sjön att vara stilla. Lärjungarna blev lugna. Men om en båt är vattenfylld sjunker den vare sig sjön är stilla eller uppriven av storm.

Miraklet var inte att Herren befallde över vågorna. Undret är att Jesu fartyg har seglat i två tusen år, i goda och dåliga tider, trots irrläror, schismer och synd. Det seglar fortfarande trots att det är vattenfyllt och fast det för länge sedan borde ha sjunkit enligt naturlagarna.

Du har kanske upplevt många svårigheter i ditt liv. Var inte rädd om ännu en kommer till. Det är ändå ett underverk att du har klarat dig hittills.

Stenen som täckte Jesu grav vältrades bort av en ängel, ty den var ”mycket stor” (Mark. 16: 4). Även om din börda är större än någonsin förr kan Gud sända en ängel till din hjälp.

Maningen ”var inte förskräckta” förekommer 366 gånger i Bibeln, en gång för varje dag – och en extra gång för skottår.

”En av de förbrytare som hängde där . . . sade: Jesus, tänk på mig när du kommer in i ditt rike. Han svarade honom: Sannerligen, jag säger dig: Idag skall du vara med mig i paradiset.”
(Lukas 23: 39, 42, 43)

Före sin död sa Lenin till en präst: ”Jag har felat. Det är sant att många förtryckta behövde befrias, men våra metoder har medfört ett annat förtryck och fasansfulla massakrer. Jag bävar för att drunkna i ett hav av blod från oskyldiga offer. Nu är det för sent, men Rysslands räddning skulle ha krävt tio sankt Fransiscus av Assisi.”

Lenin hade mött kristendomen. Han hade träffat den ortodoxe prästen Gapon, som senare blev hängd av kommunisterna. I *Nauka I Religia*, Sovjetunionens ateistiska tidskrift, stod följande att läsa i december 1973:

”Lenin var mycket intresserad av kristna sekteristers skrifter, samlade av en annan kommunist, särskilt av de gamla manuskripten. Han studerade dem ingående . . . Han var speciellt intresserad av deras filosofiska skrifter. En gång när han fördjupat sig i dessa manuskript yttrade han: ’Så intressant. Detta har skrivits av enkla människor. Hela böcker’.”

Mera än så får vi inte veta av den kommunistiska tidskriften. Men vem vet vad som ligger bakom? Kanske en omvändelse på dödsbädden. Himlen är överraskningarnas plats. Måhända ska vi där finna en omvänd massmördare av kristna människor – Vladimir Lenin.

Du som läser detta kan vara en ond människa. Kanske befinner du dig i slutet av ditt liv. Du kan ändå komma till paradiset.

20 januari

”Den rättfärdige vet huru hans boskap känner det.” (Ordspråksboken 12:10)

Man ser ofta hästar som hoppar över hinder, i tävlingar eller på cirkus. Om inte annat ser man det på bild. Men hästar har egentligen svaga fotben. Den domesticerade hästen är inte gjord för att hoppa. Den dresseras genom att man slår den. Ett annat sätt är att ge den elektriska stötar. Vissa cirkusdressörer har elektriska batterier inmonterade i sin piska. För att lära hästarna hoppa slår man dem på benen med järnstänger. Smärtan får dem att dra upp benen högt under sig.

Uppmuntra och åse inte sådan grymhet. Var barmhärtig mot djur.

Jag är personligen ingen beundrare av Egyptens pyramider. Moses fann dem inte värda att nämna ens med ett ord. Han tänkte på slavarne som hade byggt dem.

I kommunistiska fångelser är fångarna alltid hungriga. En skiva bröd i veckan är en efterlängtd lækkerhet. Men de kristna fångarna sparar ändå alltid en bit för att mata de duvor och svalor som troget slår ner utanför de gallerförsedda fönstren. Fåglarna vet i vilka celler de kristna finns. Där blir de aldrig svikna.

Bibeln förbjuder grymhet och likgiltighet mot oskyldiga djur (5 Mos. 22: 4). Jesus talade om sin kärlek till fåglarna och sin omtanke om djuren (Luk. 14: 5). Han ansåg det inte förödmjukande att liknas vid ett lamm eller ett lejon eller en höna med kycklingar.

Låt oss efterlikna Honom i allt. Låt oss visa omtanke om djuren på samma sätt som vi visar kärlek och hänsyn till våra medmänniskor.

"Välsignelser, inte förbannelser." (Romarbrevet 12: 14)

När fru F en gång satt barnvakt åt en grannfru råkade hon tappa barnet som föll med huvudet mot kanten av en stor vas och fick en hjärnskada. Barnet blev förlamat för all framtid.

Modern nedkallade en förbannelse över fru F och önskade att hennes fingrar måtte ruttna bort. Herr F erbjöd sig att betala ett stort skadestånd, men modern hörde inte på utan upprepade sin förbannelse: måtte hennes fingrar ruttna bort.

Fru F började snart få svåra smärtor i fingrarna. Fingertopparna blev först vita, sedan blå. Det var ett fall av nekros, lokal vävnadsdöd, en sjukdom som är känd under namnet morbus Raynaud. Den kan orsakas av psykiskt trauma eller chock, särskilt hos kvinnor med nervös läggning. Fru F:s fingrar fick amputeras.

När jag själv satt i fängelse fick jag höra en medfånges historia genom väggen, framknackad på Morse-alfabetet: "När jag var sex år gammal slog jag till en skolkamrat bara därför att han var jude. Han nedkallade en förbannelse över mig och önskade att min mor inte måtte få se mig när hon låg på sin dödsbädd. Detta var för femtio år sedan. Jag hade just fått meddelande att min mor var döende och ämnade fara till henne då jag blev arresterad." Förbannelsen hade gått i uppfyllelse. Jag känner till flera liknande fall.

Jag tror att en del förbannelser går i uppfyllelse. Men det gör också välsignelser. Därför bör vi nedkalla välsignelser, inte förbannelser.

22 januari

"Det är människans lott att en gång dö." (Hebréerbrevet 9: 27)

I begravningsbranschen kommer det alltid att finnas sysselsättning, oberoende av konjunkturer. Under ett helt liv kan man undgå att gå in i en juvelerarbutik och man behöver aldrig besöka en teater, men dö måste man. Hur kommer du att möta döden?

Julius Caesar dog som en desillusionerad människa. Hans egen fosterson var en av hans mördare. Caesars sista ord var "Även du, min Brutus!" Goethe sa "Mera ljus, mera ljus!" Han hade inte sökt det förut. Oscar Wildes sista bön var "Ge mig champagne", och han tillade "Jag dör som jag levat, över mina tillgångar". Napoleon yrade och dog med utropet "Mor: Dieu, det franska folket i spetsen för armén!" Den berömde matematikern Lagny låg tyst i trettiosex timmar på sin dödsbädd. Han reagerade inte när hans närmaste talade till honom. Men när en bekant frågade "vet du ännu hur mycket sextiosju upphöjt till två är?" svarade han leende "fyra tusen fyrahundraåttionio" och dog. Carlyle yttrade: "Är detta döden? Det är bra." Den tyske skalden Heines sista ord var "Blommor, blommor. Så skön naturen är!" Han hade inte en tanke på Skaparen. Den franske författaren Rabelais sa innan han dog: "Låt ridån falla. Komedin är slut."

Jesu sista ord var "Fader, i dina händer anbefaller jag min ande" (Luk. 23: 46). När jag satt i fängelse beslöt jag att om jag är vid medvetande i dödsögonblicket så ska mina sista ord bli "Jesus och Binzea" (min hustrus namn). Vi kristna känner orsaken till döden och vet att kärlek väntar oss på den andra sidan.

23 januari

”Lev så, som budskapet säger.” (Jakobs brev 1: 22)

En konservator fångade en gång en underbar fågel. När han lyfte kniven för att döda den, bad fågeln: ”Skona mitt liv. Jag har ungar i boet. I gengäld ska jag ge dig tre råd, mycket enkla men bra.” Mannen häpnade över att fågeln kunde människospråk och lovade att släppa den om råden var goda.

Fågeln gav följande råd: ”För det första ska du aldrig tro på någonting dumt, vem som än säger det till dig. För det andra ska du aldrig ångra en god gärning. För det tredje ska du aldrig sträva efter det ouppnåeliga.”

Mannen insåg att det var kloka råd och släppte fågeln. Genast flög den upp i en gren och hånskrattade åt honom: ”Din dumsnut, varför släppte du mig? Jag har en diamant i magen. Om du stuckit kniven i mig hade du varit en rik man för resten av ditt liv.”

Då mannen hörde detta ångrade han att han släppt fågeln och började klättra upp i trädet för att fånga den. Men när han nådde den första grenen var fågeln redan på den andra och när han kom dit var fågeln på den tredje osv. Till sist tappade han fotfästet och föll ner från trädet och bröt bägge benen.

När han låg kvidande under trädet flög fågeln närmare och sa: ”Du lyssnade till mina råd och tyckte de var kloka. Varför kunde du då inte minnas dem så mycket som fem minuter? Du skulle ju aldrig tro nånting dumt, vem som än sa det. Ändå trodde du att jag hade en diamant i magen. Du skulle aldrig ångra en god gärning. Ändå ångrade du att du släppte mig. Och du skulle aldrig sträva efter det ouppnåeliga. Vet du då inte att man aldrig kan fånga en fågel med händerna? Ni människor har uppfunnit radion och kan höra en röst från ett annat land, men ni har ännu inte lärt er att höra med era öron vad er egen mun talar eller tro i ert hjärta vad ert förnuft säger er vara sant.”

Vi tror att Bibeln är Guds ord. Men vi ska inte bara höra och läsa det, vi ska också leva därefter.

24 januari

”Så tog nu Herren Gud mannen och satte honom i Edens lustgård.” (Första Mosebok 2: 15)

Det är skönt att veta att våra förfäder levde i ett paradiset och inte i ett zoo, som Darwin påstår.

”Och Herren danade människan av stoft från jorden” (1 Mos 2: 7). Vetenskapen bekräftar att våra kroppar är gjorda av samma ämnen som jorden är uppbyggd av. *Sepher Ierameel*, en gammal judisk skrift, försköner den bibliska berättelsen: ”Gud sände ärkeängeln Gabriel för att hämta lera varav Han ämnade dana mannen, men jorden vägrade att lämna ut sig eftersom den visste att den skulle vanhelgas av människans olydnad.” Den hade goda skäl att vägra. Vi behöver bara tänka på jordens förödelse genom krig, rovdrift och miljöförstöring. Men till sist lyckades Gabriel övertyga jorden och människan blev till.

”Gud skapade människan till sin avbild” (1 Mos. 1: 27). Den moderna teknologin gör människan till maskinernas avbild, konstgjord, standardiserad, materialistisk, programmerad, alltid jäktad. Våra massmedia gör om henne efter sin avbild, sänker hennes nivå och fyller hennes tankar med våld och kättja. Våra universitet förleder människan att upprepa de första människornas synd och välja kunskapens träd framför livets. Abstrakta teorier och ideologier i stället för livet.

George Fox, kväkarnas grundare, ville återgå till Guds avbild, ”uppleva Gud . . . gå förbi det flammande svärdet, tillbaka till paradiset och återgå till Adams tillstånd före syndafallet”.

Kristus kallar oss alla till detta äventyr. Han, som är Gud, tog människogestalt för att vi åter skulle kunna bli Guds avbilder.

"Ge aldrig rum för egennytta." (Filipperbrevet 2: 3)

Soshi vandrade utmed stranden av en sjö tillsammans med en vän och funderade: "Tänk så skönt fiskarna har det i vattnet." Vänner invände: "Du är väl ingen fisk. Hur kan du veta hur fiskarna har det?" Soshi svarade: "Du är inte jag. Hur kan du veta att jag inte vet hur fiskarna har det?" Vi blir alltså oense genom att misstro eller opponera oss mot andras erfarenheter och insikter som vi inte kan bedöma.

Två vänner, båda bönder, satt på en bänk och pratade en kväll. Den ene sa: "Jag skulle vilja ha en äng som är så stor som hela himlavalvet." Den andre sa: "Jag skulle vilja ha lika många får som stjärnorna på himlen." Den förste frågade: "Var skulle du få bete till alla de fåren?"

"Det är ingen konst", svarade den andre. "De kan ju gå på din stora äng." Den förste protesterade: "Du får visst inte ha dina får på min äng!"

Den ene hade ingen äng och den andre inga får, men de grälade friskt om något de inte hade. Grälar vi inte ofta om saker som vi inte känner till?

Eftersom vi är behärskade av samma kärlek, låt oss vara ense till sinnes, ha ett hjärta och en själ. Din medmänniskas åsikt eller inställning kan vara mer värd än din egen. En åsikt som du finner underlig idag kan vara din i morgon.

Herren vill att vi ska vara ett liksom Han och Fadern är ett.

26 januari

”Det är din tjänare Joab som har bjudit mig detta, och han har lagt i din tjänarinns mun allt vad jag har sagt” (Andra Samuelsbok 14: 19)

Jag drömde en natt att jag var på en bjudning där Alexander Solsjenitsyn, den berömda ryske författaren och nobelpristagaren, läste högt ur sin bok Gulagarkipelagen. Jag grät bittert över allt det lidande han beskrev. Solsjenitsyn frågade mig: ”Vet ni något botemedel mot dessa fasor?” Jag svarade: ”Jag har känt många brottslingar. Alla hade de någon svag punkt. En del var lidelsefullt förälskade i sin hustru eller i ett barn, andra var varmt fästade vid en hund.”

Stalins dotter Svetlana har berättat att hon en gång lyckades få sin far att frige en fånge. Hon kunde ha uppnått mycket mer än så. Förr i tiden var det brukligt att konungar tog en fiendes son som gisslan. De visste då att den andra inte skulle anfalla så länge den älskade sonen hölls fången. Det finns förbrytare som avstår från att begå brott om man hotar att döda deras hund. Förhårdade mördare i fängelse kan avstå från sin enda brödskiva för att mata fåglarna.

Den kvinna som stulit din man ifrån dig kan vara djupt fäst vid sin mor, och genom modern kan du kanske påverka henne att avstå från din man.

Joab, kung Davids härförare, visste att kungen ville styra sitt land med mildhet. Han använde sig av detta då han lät en kvinna vädja till kungen om nåd för en påhittad son som skulle ha mördat. När David villfor hennes begäran passade hon på att också begära nåd för hans egen son Absalom, som begått ett allvarligt brott.

Försök lära känna den människa som förbryter sig mot dig eller mot samhället och sök sedan en väg till hennes hjärta. Ett barns naturliga kärlek till sina föräldrar kan utnyttjas för att påverka det att tro. Gör på samma sätt med andra människor. Kejsar Konstantin påverkades av sin kristna moder Helena till att ge skydd åt romarrikets förföljda Kyrka och till att slutligen frige de kristna.

”Ty om ni förlåter människorna deras synd, skall också er Fader i himmelen förlåta er.” (Matteus 6: 14)

Jag fick en dag följande brev från Sydamerika:

”Jag skriver från ett gerillaläger i Peru. Jag ligger vaken och kan inte sova. Nyss försökte jag få in ett radioprogram som kunde pigga upp mig eftersom jag kände mig rädd och nedstämd. De program mina kamrater brukar lyssna på gav mig igenting. De var enformiga och talade bara om hat. Då fick jag in ert program Evangeliet på marxistiskt språk. Där fick vi höra att Jesus lär att man ska förlåta sina fiender. De orden borrhade sig rakt in i mitt hjärta. Helt plötsligt fick jag frid och jag grät som ett barn. Jag förstår inte vad som hänt. Förr hatade jag de rika. Mina föräldrar har varit offer för en godsägare som sugit ut dem, men av någon anledning hatar jag inte längre. Jag kan inte förklara det. Kan det vara möjligt att inte hata?

Jag har bara hört ett enda av era program. Jag har blivit så lycklig. Nu ska jag inte missa ett enda av era program. Nu vill jag läsa Bibeln.”

Denne man lämnade gerillan och blev upptagen i en kyrka. Två år senare återvände han till sina forna kamrater för att tala med dem om Kristus. Han har inte hörts av sedan dess. Troligen har kommunisterna gjort honom till martyr.

Jesus befriade hans själ från det giftigaste av alla känslor – hatet. Har någon förbrutit sig mot dig? Förlåt honom. Tag emot Guds förlåtelse. Först då känner du den sanna befrielsen.

28 januari

”Bekymra er alltså icke för morgondagen. Morgondagen skall bekymra sig för sig själv.” (Matteus 6: 34)

En skotte som reste med ett långsamt tåg från Glasgow till London löste först biljett till närmaste station. När han kom dit köpte han biljett till nästa station o s v. Någon frågade varför han gjorde så. Han svarade: ”Tänk om jag får en hjärtattack och aldrig kommer fram till London. Då spar jag in biljetten.”

Hur vore det att spara lite på ängslan och oro? Varför bekymra sig för en avlägsen framtid? Bekymren kanske visar sig ogrundade. Du kanske dör innan du kommer till det kritiska ögonblicket. Köp biljett för en sträcka i taget.

Jesus är sin kyrkas överhuvud. Därmed är det Han som står för huvudvärken. Om du skaffar dig huvudvärk av oro begår du en synd, ty då inkräktar du på en roll som tillkommer bara Honom.

Luther hade för vana att varje kväll gå fram till fönstret och säga: ”Herre, är det min värld eller Din? Är det min kyrka eller Din? Om det är Din värld och Din kyrka så tag hand om dem. Jag är trött. Jag går till sängs. God natt, Gud.”

Gör som han. Talmud säger: ”När solen gått ned är dagen ren.” När kvällen kommer kan du överlämna den gångna dagens svårigheter och misslyckanden åt Jesus. Ha inga bekymmer för morgondagen. Sov gott. Morgondagens bekymmer kanske aldrig blir aktuella. De kan t o m försvinna under nattens lopp. Lev lugn och sov gott utan att ängslas.

”Ja, såsom en lilja bland törnen, så är min älskade bland jungfrur.” (Höga Visan 2: 2)

I *Gulistan* (Rosengården), den persiske mystikern och skalden Muslik al-Din Saadis verk, finns berättelsen om Madshun och hans älskade Leila. Det var en olycklig kärlekshistoria eftersom Leilas fader hade givit henne till en annan man. Galen av kärlek flydde Madshun (namnet betyder ”galning”) ut i vildmarken för att leva bland djuren, ett liv utan mening, utan hopp.

Landets kung lät föra honom till sig och förebrådde honom hans galenskap. Madshun svarade: ”Om du visste hur vacker Leila är, skulle du förstå mig.” Kungen befallde då att Leila skulle föras till honom.

Hon var en vanlig beduinkvinna, fulare än många andra, solbränd och mager. Den lägsta slavinnan i kungens harem var långt vackrare än hon. Kungen kunde inte förstå att hon kunde vara så högt älskad. Madshun läste kungens tankar. ”Du ser inte Leilas skönhet, det gör bara den som ser henne genom Madshuns ögon. Kärlek och skönhet är två gåtor i en. Bara den som vet svaret på den första kan förstå den andra.”

Så älskade Gud den syndiga människosjälén att han utgav sin ende son. ”Vi älskar, därför att Gud först har älskat oss” (1 Joh. 4: 19). Hans kärlek gör att Han ser skönhet och värde hos människor som ingen annan uppskattar. Låt oss tro på kärlekens goda smak. Han vet varför Han valt oss. Vi gläder oss åt Hans kärlek.

30 januari

"Herren sade till Abram: Gå ut ur ditt land." (Första Mosebok 12: 1)

På hebreiska heter Guds ord till Abram *Leh leha*, vilket ordagrant betyder "Gå för din egen skull" eller "för dig själv".

Rabbi Nachman Chernobler Zatzal förklarar versen på följande sätt: Abram, vår förfader i tron, var en urkälla av godhet och gästfrihet. Vi läser i 1 Mosebok 18: 1 att han nyss genomgått en smärtsam operation men att han ändå satt vid ingången till sitt tält då det var som hetast på dagen för att ingen resande skulle passera utan att ha varit hans gäst. Men hans gästfrihet hade inte varit lika stor i ungdomen, före den tid då han själv var på vandring. Abram behövde egen erfarenhet av vandrandets vedermödor för att rätt förstå vad som krävdes av honom.

Petrus fick göra den bittra erfarenheten att själv förneka Kristus. Herren hade sagt "när du en gång har omvänt dig (efter ditt syndafall) styrk då dina bröder" (Luk. 22: 32). Du kommer att kunna göra det därför att du själv känt feghetens bittra smak.

Gud såg på människorna från sin gudomliga utgångspunkt. Men Fadern sade till Sonen "Gå för din egen skull, Du som en gång ska döma mänskligheten och ta del av dess sorger och glädjeämnen. Du ska leva som människa. Den gudomliga naturen ska berikas av mänsklig erfarenhet. Du kommer att lära känna människornas liv sådant det ter sig för dem själva." Och han blev överstepräst, "Frestad i allting liksom vi, fastän han är utan synd." Nu har Han "medkänsla med oss i vår svaghet" (Hebr. 4: 15).

Acceptera dina livserfarenheter, goda som bittra. Alla bidrar de till att göra dig mera hjälpsam mot dina medmänniskor.

”Du skall älska din nästa som dig själv.” (Matteus 22: 39)

Den som sprider solsken till andra människor kan inte undgå att själv värmas därav.

Jesus ”vandrade omkring och gjorde väl” (Apg. 10: 38). Därför kunde han också sjunga en lovsång den kväll han blev förrådd (Matt. 26: 30). Begär inte att människor ska le mot dig. Om du möter någon som ser butter ut, så le mot honom. Stora folkskaror följde Jesus. Det berodde på att han inte begärde deltagande i sina egna stora sorger. Han tröstade andra.

Bli inte ond på den som uppträder otrevligt. Du vet inte vad som ligger bakom. Alla marscherar vi till den musik vi hör. Låt honom höra en vackrare melodi från dig. Det kanske får honom att gå mjukare fram.

På en bjudning i mitt hem satt några kristna personer och diskuterade sina vänner. En del ansågs vara starkt troende, andra svagare och somliga ansågs inte tro alls. En gammal missionär från Indien invände: ”Man ska inte klassificera människor. Våra intryck av dem kan vara felaktiga. Låt oss sprida budskapet om Kristi kärlek i allt vi säger. Då gläder vi den starkt troende, stärker den svagare och påverkar den som inte tror. Då gör vi någonting positivt. Man hjälper inte människor genom att sätta etiketter på dem.”

Sprid solsken till andra människor i stället för att konstatera hur butter den eller den ser ut.

1 februari

"Kärleken fördrar allting." (Första Korintierbrevet 13: 7)

Det judiska folket har en legend om Abraham, de troendes fader.

En kväll då den gamle patriarken satt djupt försjunken i tankar på Gud stördes han av en knackning på dörren. Det var en drinkare som bad om husrum. Abrahams första impuls var att köra honom på porten och fortsätta sin behagliga samvaro med Gud. Men så tänkte han: "Vad tjänar det till? Jag vet redan att Gud förlåter syndare och att Han låter solen lysa över denne drinkare och förser honom med bröd för dagen. Varför skulle jag avvisa en människa som Gud accepterar? Jag kan ha fördrag med honom liksom Gud har fördrag med mina syndare."

Och patriarken tvättade drinkarens fötter, lät sätta fram mat åt honom och gav honom en bädd att sova i.

Abraham hade mindre andligt ljus än vi. Kan vi inte följa hans exempel?

En kristen församling fick en gång höra att en broder begick äktenskapsbrott. De kallade på biskop Ammona och bad honom komma med dem för att bannlysa syndaren på fläcken, så att Kyrkan inte längre skulle besudlas av dennes medlemskap. Men när de kom fram till huset lyckades den utpekade snabbt gömma undan kvinnan i en stor tom lår som stod i rummet. Biskopen var den ende som såg det. Han satte sig på låren och uppmanade de andra att söka. De sökte och fann ingenting. "Må Gud förlåta er era misstankar och era kränkande anklagelser", sa Ammona. När de hade gått varnade han sin syndande broder "Se upp för djävulen!" Därmed gick han. Biskopen hade fördrag med sin broder ty han mindes att han själv var en syndare. Han försökte vinna sin broder med godhet och förståelse.

När Jesus fördes som ett lamm till slaktbänken "öppnade han icke sin mun" (Jes. 53: 7) för att säga att de synder för vilka Han led inte var Hans egna. Han bar våra synder. Låt oss inte bara frälsas från helvetet genom detta utan också från att döma andra. Låt oss ha fördrag med allting, i synnerhet med alla mänskliga svagheter och tillkortakommanden.

"Men Andens frukt är kärlek . . . Mot sådant är inte lagen!"
(*Galaterbrevet 5: 22, 23*)

Den heliga Mechthild av Magdeburg yttrade en gång "Kärleken har inga dygder." Kärleken har inga fasta regler, inga benhårda principer. Augustinus' berömda föreskrift lyder "Älska Gud och gör som du behagar." I regel följer den som älskar tio Guds bud, men i undantagsfall är han fri att göra som han vill.

I nazisternas koncentrationsläger Auschwitz dödades alla havande kvinnor. En kristen kvinnlig läkare, själv fånge, utförde primitiva aborter på hundratals andra fångar. Därmed räddade hon deras liv. Visserligen dog fostren, men utan hennes ingripande hade både barnen och mödrarna dött.

En tysk dam tillfångatogs av ryssarna och skickades till ett slavarbetsläger i Sibirien. Endast svårt sjuka eller gravida kvinnor hade möjlighet att komma därifrån. I Tyskland hade hon tre barn som ingen tog hand om. Hennes man var i engelsk fångenskap. Hon bad en fångvaktare att göra henne med barn. På så sätt kunde hon komma hem och ta hand om sina små. När hennes man kom hem förklarade hon vad hon hade gjort. Han höll med om att det var hennes enda chans under de omständigheter som rådde.

Missionärer i kommunistiska och muslimska länder smugglar in kristen litteratur med alla möjliga knep. Mot kärleken finns inga lagar även om kärleken normalt håller sig till lagen.

3 februari

"Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar." (Matteus 28: 19)

Profeten Muhammeds svärson Ali, som skulle ha blivit hans efterträdare, blev mördad och Alis son Husayn stupade i ett inbördeskrig. De shiitiska muslimerna, vilkas lära är den som står närmast kristendomen, har följande text i sina heliga skrifter: "Att sörja över Husayn är vårt livs och vår själs mening. Annars vore vi de otacksammaste av varelser. Ännu i paradiset skall vi sörja Husayn. Det är omöjligt för en shiit att inte sörja . . . Husayns död beredde vägen till paradiset."

I Karbala'boken, som shiiterna håller helig, står det: "Husayns död är början till vårt liv. Kärleken till Ali förbränner alla synder liksom elden förtär den torra veden." De vördar också Fatima, Alis hustru. De anser att hon är inkarnationen av allt gudomligt i kvinnlig gestalt, det ädlaste ideal som kan formas av mänskligt förstånd, paradiset drottning." De tror att "den dolde imanen", deras religiöse ledare i varje generation, är en gudomlig inkarnation.

Alis ättling i tolfte led, Muhammed ibn al-Hasan, som försvann vid fyra års ålder, anses ha blivit upplyft till himmelen, varifrån han ska återvända i tidernas ände som Mahdi, världens frälsare.

I islam, liksom i många andra religioner, finner vi föreställningar som är vagt besläktade med vår kristna tro. Själur famlar efter en sanning som de bara anar. Men de har inte Kristi ljus. Nästan alla muslimska stater förbjuder kristen missionsverksamhet. Låt oss be för den muslimska världens omvändelse.

”Ty han förfar efter sin själs funder.” (*Ordspråksboken 23: 7*)

Den amerikanske cancerspecialisten Eugene Pendergrass var den förste som observerade att cancer i de flesta fall uppträder sex till arton månader efter någon personlig tragedi i livet. Det kan vara en anhörigs död, en makes otrohet, en ekonomisk förlust e d. Men om sorg kan ge upphov till denna sjukdom så måste hopp och sinnesfrid kunna göra mycket för hälsans återvinnande. Cancercellerna kan föröka sig, men de vita blodkropparna kan angripa dem och förinta dem. Det beror mycket på vår tro och vår viljestyrka.

Ofta blir vi sjuka därför att vi omedvetet vill bli sjuka för att få en uppmärksamhet och kärlek som vi saknar. Men det är fel att bara vilja ha kärlek. Vi måste ge kärlek. Människor som går och bär på hat, som inte kan förlåta, är mycket mera mottagliga för cancer än den som har lätt att förlåta.

Jag var en tid sjuk med tbc i båda lungorna, tbc i ryggmärg och ben, tbc i inälvorna, gulsot, diabetes och hjärtbesvär. Jag befann mig i fängelse där ”behandlingen” bestod av svält, dålig luft, brist på sol och misshandel. Men jag var fast besluten att leva därför att jag hade en kallelse. Jag bad och många andra bad för mig. En generalbikt av alla mina förgångna synder lyfte en börda från min själ. Och Gud gav mig styrka att övervinna sjukdomen.

En dag måste du dö. Kanske är din nuvarande sjukdom Guds sätt att ta hem dig. Mirakulösa tillfrisknanden är undantag, annars vore de inte mirakulösa. Men tro ändå på underverk. De ligger inom det möjligas gränser. Och hjälp till med din egen tro.

5 februari

"Varje människa måste underordna sig de myndigheter som hon har över sig." (Romarbrevet 13: 1)

Av centralkommitténs tjugonio medlemmar i det kommunistparti som åstadkom revolutionen i Ryssland blev tre mördade av sina fiender, två begick självmord och femton avrättades av sina egna kamrater. Stalin desavouerades efter sin död. Om dessa revolutionärer som ville störta tyranniet hade vetat att resultatet av deras uppror skulle bli döden för de egna partikamraternas hand och upprättandet av ett tyranni som var riktat inte bara mot revolutionens fiender utan också mot dem som förde den till framgång – skulle de då ha ställt upp som motståndare till de rådande makthavarna?

Skulle Trotskij ha blivit revolutionär om han på förhand vetat att revolutionen skulle föra Stalin till makten? Stalin mördade två av Trotskijs barn, många av hans släktingar och alla hans anhängare och skickade slutligen sin hejduk för att göra slut på Trotskij med en yxa.

Den tsaristiska regimen, som hade många fel, skulle aldrig ha begått sådana skändligheter mot revolutionärer eller mot folket.

Få revolutioner har varit värda priset. Revolutionen är den sämsta lösningen. Den judiska staten skulle aldrig ha krossats av romarna år 71 om folket lyssnat till Jesu ord: "Ni skall icke göra motstånd mot den som gör er illa, utan om någon slår dig på den högra kinden, vänd då också den andra till" (Matt. 5: 39).

Låt oss be för alla revolutionärer och terrorister så att de använder sin kraft i de fredliga reformernas tjänst.

Då sade ormen till kvinnan:

"Gud vet, att när I äten därav (frukten på det träd som står mitt i lustgården) skola edra ögon öppnas." (Första Mosebok 3: 5)

Det kan förefalla som om Guds och Satans avsikter vore desamma. Herren Jesus sa till Saul: "Jag sänder dig (till hedningarna) för att du skall öppna deras ögon" (Ap. 26: 17, 18). Djävulen lovar samma sak. Men skillnaden är stor.

Om ormen öppnar dina ögon kommer de alltid att stå vidöppna. Den vars ögon Gud öppnar kan sluta dem så ofta han vill. Han kan blunda för sin broders synder, precis som Sem och Jafet dolde sin faders nakenhet. Det är det kristna sättet att handla.

Men de ögon som ormen har öppnat står vidöppna för alla kommande faror och svårigheter. De är öppna för alla fällor i Bibeln och för alla problem som tron lämnar qlösta.

Den som låter Gud råda över vad han ser kan sluta ögonen i tro när farorna hopar sig. Varför ska jag oroa mig? "Han som bevarar Israel, han slumrar icke, han sover icke" (Ps. 121: 4).

Den dagen kommer då vi ska se "ansikte mot ansikte" (1 Kor. 13: 12).

Låt inte djävulen bestämma över din syn. Låt Gud göra det.

7 februari

"Och icke en sparv faller till marken, om er Fader icke vill det".
(Matteus 10: 29)

Den kinesiske pastorn Wang-Min-tao riskerade livet under den japanska ockupationen för att bevara evangeliets renhet. Bland annat vägrade han att hänga upp en bild av den japanske kejsaren i sin kyrka. Även Maos bild vägrade han att hänga upp. Som skäl angav han att han inte ens hade en bild av Kristus.

1955 arresterades han för sin vägran att kompromissa med kommunisterna. I två års tid utsattes han för extrem hjärntvätt. Driven till vansinne av tortyren undertecknade han en bekännelse där han räknade upp alla sina "imperialistiska" synder. Därpå släpptes han.

Efter frigivningen fick han ingen frid. Han gick hela tiden omkring och mumlade "jag är Petrus, jag är Judas" tills han en dag gick till kommunisterna och tog tillbaka sin bekännelse. Följden blev att han och hans hustru sattes i fängelse. Från fängelset skrev han de bibliska orden: "Bekymra er inte för mig; jag är värd mer än många sparvar." Han dog i fängelset.

Han hade varit en framstående ledare för en kristen församling, och nu hade han förnekat sin tro. Han hade fallit. Men inte en enda sparv faller till marken utan att Fadern vill det. Inte heller Guds barn faller utan att Han vill det.

Varför låter Gud oss falla? Daniel säger: "Hemsökelsen skall träffa somliga av de förståndiga . . . så att de varda renade och tvagna" (Dan. 11: 35). Syndafall från vilka vi återvänder till Herren ger ödmjukhet, klarhet, styrka och tröst för andra människor.

"Vi vet, att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud" (Rom. 8: 28) Och Augustinus tillägger: "även deras synder".

”Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik man att komma in i Guds rike”. (Lukas 18: 25)

Kinas förre utrikesminister Chou En-Lai förklarade en gång att ovanstående bibelställe hade gjort stort intryck på honom, men kommunisterna klandrar Jesus för att han lät den rike ynglingen gå i frid. Han borde ha fängslat honom och konfiskerat hela hans egendom.

Kommunisterna tror att expropriering av kapitalisternas egendom omedelbart leder till ett paradys. Även en del präster i väst såväl som i öst har samma övertygelse.

Varför skulle Jesus ha tagit ynglingens rikedomar ifrån honom? En rik man är ibland också en snål man. Den som tar en rik mans egendom kanske också tar ifrån honom hans snålhet utan vilken han kanske inte förblivit så rik i en svältande värld.

Om Jesus tagit ynglingens rikedomar ifrån honom hade han kanske också befriat honom från den rastlöshet som drev honom att gå från rabbi till rabbi och fråga efter vägen till evigt liv.

Rika människor måste skiljas från sina rikedomar, om inte förr så när de dör.

”Mitt rike är inte av denna världen”, sa Jesus (Joh. 18: 36). Vi ska samla oss skatter i himlen ”där rost och mal icke förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar” (Matt. 6: 20).

9 februari

Herren Gud kallade på mannen och sade till honom: "Var är du?" (Första Mosebok 3: 9)

En professor i homiletik (predikokonst) vid ett seminarium bad sina studenter att läsa denna vers ur Bibeln. De flesta läser frågan i samma ton som en polis som just har tagit fast en tjuv på väg att bryta sig in i ett hus. Men en god predikare läser orden som om de vore sagda av en sorgsen fader. Världen vore mindre gåtfull för oss om vi kunde inse att Adam skapades av en sorgsen Gud, sorgsen på grund av Lucifers avfall.

Och nu ännu en besvikelse. Adam faller också. Gud förlorar ett kamratskap som han hade hoppats mycket på.

Längre fram ställer Gud en ännu mera tragisk fråga till Kain: "Var är din broder Abel?" (1 Mos. 4: 9).

Var finns den gode predikare som kan läsa in hela Guds sorg i dessa ord?

Frågorna måste läsas så att lyssnarna kan övervinna den fruktan som fick Adam att gömma sig, naken och skamsen, bland buskarna. Frågorna kom från en Gud som redan hade beslutat sända Frälsaren till jorden att lida för människornas synder; de kommer från en Gud som tog en mördare som Kain under sitt speciella beskydd. Kristi blod kan rena även honom. "Där synden blev större, där blev den på ett ojämförligt sätt överträffad av nåden" (Rom. 5: 20).

Förtrösta på Gud i hela din levnad och förtrösta på Hans nåd och barmhärtighet.

”Drick er inte druckna av vin, det leder till utsvävningar. Nej, låt er i stället uppfyllas av Anden.” (Efesierbrevet 5: 18)

Du kanske hör till dem som missbrukar sprit. Kanske plågas du av att någon du håller av begår denna synd. Klandra inte alkoholister. Klandra inte dig själv om du är alkoholist. Men tänk på hur mycket pengar du har kastat bort på sprit, hur många leenden från din hustru eller din mor och hur mycket glädje hos dina barn som gått förlorade, hur mycken lycka som försvunnit från ditt hem på grund av sprittillverkarnas brottsliga sammansvärjning, vars offer du är.

Besök ett fängelse eller ett mentalsjukhus. Du kommer att häpna över hur många som sitter där på grund av spritmissbruk. Ingen hamnar i fängelse för att han är måttlighetsbrukare eller nykterist.

Tycker du det är behagligt att spy? Tycker du det är roligt att dina barn föraktar dig? Skulle du vilja bli övergiven av din älskade? Tycker du det är tillfredsställande att sprittillverkarna blir rika medan du blir fattig? Hjälper spriten dig att undvika bilolyckor? Tänker du bättre när du är berusad än när du är nykter?

”En bespottare är vinet, en larmare är rusdrycken, och ovis är envar som raglar därav.” (Ords. 20: 1).

Om du misslyckats och känner dig hjälplös och förtvivlad, tänk då på att Guds ögon ”flyta i tårar natt och dag” (Jer. 14: 17). Han bryr sig om dig. Han har botemedlet.

Du behöver inte spriten. Låt dig i stället uppfyllas av den helige Ande. Han ger dig en lyckokänsla som är bestående till skillnad från den som berusningen ger dig. Apostlarna gav intryck av att vara druckna när de mottog Anden på pingstdagen (Ap. 2: 13), men vad åskådarna bevittnade var en jublande lycka som satte apostlarna i stånd att utföra stora gärningar för Gud.

11 februari

"Saliga är de fattiga i anden, ty dem hör himmelriket till."
(Matteus 5: 3)

På en teater i Moskva var det premiär på en ny pjäs, *Kristus i Päls*, och salongen var fullsatt.

Skådespelaren Alexander Rostovtsev hade huvudrollen. Han tillhörde de högsta kretsarna i sovjetsamhället och var övertygad marxist.

På scenen stod en parodi på ett altare. Korset var gjort av vin- och ölbuteljer. Runt omkring stod fyllda glas. Feta "präster" läste en sluddrande "liturgi" bestående av hädelser. I låtsaskyrkan satt "nunnor" och spelade kort och drack och berättade oanständiga historier medan "gudstjänsten" pågick.

Då steg Rostovtsev in som Kristus i en fotsid klädnad. I handen hade han Nya Testamentet. Det ingick i hans roll att läsa två verser ur Jesu Bergspredikan, därefter skulle han kasta ifrån sig boken med avsmak och säga "Ge mig min päls och min hatt! Jag föredrar ett enkelt liv som proletär." Men något oväntat inträffade. Skådespelaren läste inte bara de två första verserna utan fortsatte: "Saliga är de saktmodiga, ty de skall ta jorden i besittning" (Matt. 5: 5) och vända till slutet av predikan. Sufflören gestikulerade förtvivlat för att få honom att sluta.

När Rostovtsev kom till Jesu sista ord gjorde han korstecknet på ortodox vis och sa: "Herre, tänk på mig när du kommer i ditt rike" (Luk. 23: 42). Därpå lämnade han scenen. Han syntes aldrig mera till. Kommunisterna tog hand om honom.

Låt oss likt denne skådespelare glömma de fula roller som världen ålägger oss att spela och låta oss ryckas med av skönheten i Frälsarens ord.

”Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona.”
(Johannes Uppenbarelse 2: 10)

Väldiga krafter bekämpar Kyrkan, t ex kommunismen och islam. Gamla stamreligioner har överlevt i Afrika. Kristna människor lider ofta förföljelse i sina egna länder och när de arbetar i andra länder.

Hur kan förföljelsens drake krossas? Martyrskapet är *ett* vapen.

Thomas à Becket, ärkebiskop av Canterbury på 1100-talet, visade den despotiske kung Henrik II av England att Kyrkan hade en makt som var större än den världsliga och att det gudomliga och bestående inte kan krossas av det mänskliga och förgängliga. Han kämpade för Kyrkans oberoende av staten. Han dog för den saken. Hans sista ord lød: ”Jag dör villigt för Jesu namns skull och för Kyrkans försvar.” Budet om mordet på Becket slog hela Europa med sådan fasa att oppositionen mot Kyrkans frigörelse hejdades. Alla erkände honom som martyr.

Hans blod lyste fortfarande rött på katedralens stengolv när Henrik II 1174 kom vandrande barfota till Canterbury för att offentligt göra bot på helgonets grav. Martyrens blod omvände mördaren. Kan inte en sådan sak hända igen?

De första kristna förföljdes av de romerska kejsarna, men till slut blev hela Rom kristet.

Kors vid kors, grav vid grav – det är Kyrkans väg till seger. Tålmodigt buret lidande kan göra också dig till segrare.

13 februari

”Om någon kommer till er utan att ha den läran med sig, skall ni inte ta emot honom i edra hem.” (Johannes andra brev 10)

Alla stora lärofäder i den kristna Kyrkan har varit vad man idag skulle kalla enkelspåriga. De kände bara en väg till himlen. Astronauter som återvänder till jorden från månen är också väldigt enkelspåriga. Farkosten måste följa en viss bestämd väg som tillåter mycket små avvikelser. Om de missar sin ingångsvinkel med en enda grad kan de antingen brinna upp eller försvinna ut i rymden för alltid.

Vi måste hålla oss till den utstakade vägen och hålla fast vid vad Kristus har lärt oss. Luther hade en annan mening om nattvarden än den schweiziske reformatorn Zwingli. Därför varnade Luther: ”Den som vet att hans pastor sprider Zwinglis läror skall undvika honom och hellre hålla sig borta från sakramentet i hela sitt liv än mottaga det från en sådan. Han bör hellre dö eller utstå vad det vara månne... Det är avskryvärt att höra, att i en och samma kyrka, vid ett och samma altare ges samma sakrament till människor av vilka somliga tror att det bara är bröd och vin medan andra tror att de mottar Kristi lekamen och blod.”

Se upp vilka du associerar dig med. Akta dig för rörelser som vill ena kyrkorna. Om man binder ihop två fåglar får de visserligen sammanlagt fyra vingar, men de flyger inte bättre för det. De flyger inte alls.

Var trofast mot vad du lärt av Guds heliga Ord.

"Fader vår, som är i himmelen." (Matteus 6: 9)

Ett dokument som cirkulerar underjordiskt i Sovjetunionen berättar om en stor grupp nunnor i ett arbetsläger som vägrade arbeta för dem som fängslat dem. Man satte handbojor på dem och lät dem svälta. Allt var förgäves. Andra fångar omvände sig och hela lägret var som ett kloster. När lägerchefens dotter blev svårt sjuk hade han inget val. Han bad nunnorna att be för henne. Flickan blev frisk.

Hustrun till en kommunistisk officer, Tsjerednitsjenko, hade en besvärlig förlossning. Både hennes eget och barnets liv var i fara. Någon föreslog att han skulle lova att låta döpa barnet om allt gick väl.

"Om jag gör det kan jag förlora allt."

"Du har att välja mellan vad du kallar 'allt' å ena sidan och din hustru och barnet å den andra."

Förlossningen gick bra. Han lät döpa barnet.

Kommunisterna ville tvinga nunnorna att lägga av sina ordensdräkter och bära fångunifomen. De svarade: "Vi kommer aldrig att bära antikrists märke." Då tvingades de nakna ut på fängelsegården. Där gick de i snö och flera köldgrader sjungande Fader Vår. Ingen enda blev sjuk. När lägerläkaren, fru Bravermann, som själv var ateist, tillfrågades hur detta var möjligt ur medicinsk synpunkt, svarade hon: "Hörde ni inte att de sjöng om en fader i himlen? Det är den vetenskapliga förklaringen."

Han är också Din Fader.

15 februari

”Se på fåglarna under himmelen . . . Se på liljorna på marken.”
(Matteus 6: 26, 28)

En antropolog frågade en gång en australisk urinvånare: ”Hör du Tuplin, är jorden rund som en boll (hon höll upp ett garnnystan) eller fyrkantig som lådan jag sitter på?”

”Rund som en boll”, svarade flickan genast.

”Hur vet du det?”

”Det är bara att se sig omkring. Himlen vidrör jorden runtom. Vart man tittar är den rund. Ställ ett litet barn på marken så går det runt, runt, inte rakt fram. Om ett får kommer vilse går det runt, runt. En känguruunge går en liten bit framåt, sedan runt, runt . . . Alla träd är runda, alla buskar växer runda . . . Varför frågar du det?”

Här hade problemet med jordens form lösts på enklaste sätt i huvudet på en primitiv inföding.

Utan geniala hjärnor, högskolor, teleskop och komplicerade beräkningar har urinvånarna förstått hur jorden ser ut.

Vi litar alltför mycket på vetenskapliga, religiösa och filosofiska auktoriteter. Vi läser böcker för att finna sanningen fast Hans ”eviga makt och Hans gudom” kan ses i skapelsen även av enkla och okunniga människor. Ty Hans ”osynliga egenskaper . . . uppfattas med förståndet öga: de kan ses i hans gärningar” (Rom. 1: 20).

Öva upp din egen iakttagelseförmåga, säger Jesus, så att du bättre kan bedöma människor, ting och händelser.

”Men publiken . . . slog sig för sitt bröst och sade: ’Gud, var nådig mot mig syndare’.” (Lukas 18: 13)

En kristen ryss frågade sin präst: ”Hur ska jag säga orden ’Herre, var nådig mot mig’?” Prästen svarade: ”Det var bra att du frågade. Det är en kort men viktig bön som inte är lätt att be. När du säger orden, tänk då på den Korsfäste. Se på Honom med spikar inslagna i kroppen och tänk på Hans ord ’Kom till mig alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så skall jag ge er ro.’ Om du ber den enkla bönen på det sättet så ärar du Gud, tjänar människorna och växer själv i nåd.”

Be dina böner utan att bekymra dig om att andra kanske inte ber alls eller på ett fariseiskt sätt.

Ett religiöst samfund omfattar troende och inte troende, helgon och hycklare, människor som älskar Gud och sådana som bara fruktar Honom. Det omfattar personer som överlämnar sig hundra procentigt åt Gud och andra som bara lyder Honom till en viss gräns. Det omfattar invecklade ritualer och ödmjuka böner från botfärdiga syndare. En religion utan allt detta är knappast tänkbar.

Låt andra spela sina roller. Du behöver bara be den enkla bönen ”Herre, var nådig mot mig.” Han kommer att visa sig nåderik.

17 februari

"Om vi lever, lever vi för Herren, och om vi dör, dör vi för Herren." (Romarbrevet 14: 8)

När missionären Paulinus kom till anglo-saxarna för att omvända dem till den kristna tron, sa en gammal krigare till kungen på tinget: "En mörk kväll när stormen gnydde och snön yrde utanför och du satt vid elden i din upplysta sal flög en fågel in genom ett fönster som råkade stå på glänt. Den flög runt några varv i salen och tog sig sedan ut samma väg som den kommit. Vi såg den aldrig mer. Också vi kommer någonstans ifrån, gläds en stund åt värmen och ljuset och försvinner ut igen. Om denne främling kan säga oss varifrån vi kommer och vart vi går bör vi lyssna till honom och anta hans tro."

Kristendomen har svaret på dessa frågor. Alla stjärnorna, planeter-na och jorden tillsammans är inte värda så mycket som enda själ – din själ – därför att din själ känner sig själv och dem medan de ingenting vet. Våra själar har kommit från Gud men gått vilse, lockade av världsliga ting. Därför kom Jesus, Guds Son, till jorden där han levde i absolut lydnad och dog offerdöden enligt Faderns önskan. Han behövde inte själv denna "förtjänst" eftersom Fadern älskar Honom för Hans gudomliga natur, men den förtjänst Han vann på jorden förs över på de troende, som därigenom kan få evigt liv.

"Den som har Sonen, han har livet (det enda liv som verkligen är värt namnet); men den som inte har Sonen, han har inte livet." (1 Joh. 5: 12).

Det är förvånansvärt hur många intellektuella som kallar sig agnostiker utan att tänka på att det är det grekiska ordet för okunnig. Att vara okunnig är en skam när man har möjlighet att få kunskap.

Kristendomen ger ett tillfredsställande svar på livets yttersta frågor.

”Herre, det är väl icke jag?” (Matteus 26: 22)

I ett brev som smugglats ut från Ryssland av baptistkyrkan i Barnaui berättas det om hur hemliga polisen infiltrerade deras led för sex år sedan genom en person som hette Polusjina. Hon utgav sig för att vara lärare. Hon grät och bad och sade sig vara omvänd. Hon miste sitt arbete genom att hon vägrade förneka sin tro, hon avskedades från den ena fabriken efter den andra på grund av sin kristna tro. Hennes man som var kommunist misshandlade henne och tog hennes son ifrån henne. Han slog t o m sönder hennes radio för att hon inte skulle kunna lyssna på utländska gudstjänstprogram.

Alla medlemmarna i församlingen beundrade hennes mod. Hon blev högt aktad och respekterad. Det var hon som avslöjade att en nybliven församlingsmedlem var KGB-agent. Alla litade på henne och hon fick tillgång till alla församlingens hemligheter. Efter sex år kom det fram att hon hela tiden varit myndigheternas informatör. Hon hade varken man eller barn och hade aldrig haft någon lärartjänst att förlora. Alltsammans var påhitt.

Bli inte bitter eller ens förvånad om du blir sviken i vänskap eller kärlek eller om ditt förtroende för en person visar sig ogrundat. Felet kan vara ditt om du inte följt Jesu bud ”Var på din vakt mot människorna.” (Matt. 10: 17). De fransmän, holländare och norrmän som förrådde sitt land under den tyska ockupationen var många, liksom de amerikanska soldater som samarbetade med fienden som krigsfångar i Korea och Vietnam.

Begär inte trohet av andra. När du hör talas om ett förräderi, så säg i stället till dig själv, liksom apostlarna gjorde, ”Herre, det är väl inte jag?” Vi är alla en potentiell Judas, och det är bara genom Guds nåd som vi kan vara trofasta mot Gud och våra medmänniskor.

19 februari

"Den som brukar sin åker, han får bröd till fylllest." (Ordspråksboken 12: 11)

Mänskligheten producerar tre gånger så mycket vapen som behövs för att förinta alla levande varelser och bara hälften så mycket livsmedel som behövs. Varannan människa är undernärld eller svälter. Strejker, uppror och revolutioner ökar inte produktionen av livsmedel. Tvärtom gör de ofta våra medmänniskor skada.

Pröva i stället de medel som Gud har anvisat oss för sådana omständigheter.

1) Be regelbundet, med de ord som Herren lärt oss, "Ge oss idag vårt dagliga bröd."

2) Lyd Guds bud. Det står skrivet: "Om I vandren i mina stadgar och håller mina bud . . . så skolen I hava bröd nog att äta" (3 Mos. 26: 3-5).

3) Tänk på hur du äter. "Gud har skapat (maten) för att de som tror . . . skall ta emot den med tacksägelse" (1 Tim. 4: 3). "Ät ditt bröd med glädje" (Pred. 9: 7). De första kristna "höll sina måltider med glädje och frikostig gästfrihet" (Ap. 2: 46).

4) "Fören full tionde till förrådshuset, och prøven så, hurudan jag bliver, säger Herren Sebaot. Förvisso skall jag då . . . utgjuta över eder riklig välsignelse" (Mal. 3: 10).

5) Ändra om nödvändigt din inställning så att den passar in på löftet "Den som vandrar i rättfärdighet och talar vad rätt är, den som föraktar orättfången vinning och avhåller sina händer från att taga mutor, den som tillstoppar sina öron för att icke höra om blodsgärningar och tillsluter sina ögon för att icke se vad ont är . . . sitt bröd skall han få" (Jes. 33: 15, 16).

I stället ger vi ut pengar "för det som icke är bröd" (Jes. 55: 2). Vi slösar och tänker för litet på andras behov.

Vi vet att många svälter, låt oss därför ändra vårt levnadssätt redan idag för vår egen andliga hälsas skull och för de svältandes skull.

”Maria stod och grät utanför graven.” (*Johannes 20: 11*)

En kvinna kom gråtande in på polisstationen.

”Hjälp mig att finna min man. Jag kan inte klara mig utan honom. Han är försvunnen.”

”Snälla damen, nu tar vi det lugnt. När försvann er man?”

”För en vecka sedan.”

”Varför har ni inte anmält det förrän idag?”

”Därför att det är avlöningsdag idag.”

Många av oss söker Gud när vi behöver Hans hjälp, när vi befinner oss i kris, inte därför att vi älskar Honom.

Skulle du ha älskat en Frälsare som hängde på korset och förklarade att Han var övergiven av Gud? Skulle du ha ödslat kärlek och dyrbara kryddor på en Frälsare som låg i graven, ur stånd att hjälpa någon? Det gjorde Maria Magdalena.

Sörjande och gråtande stod hon utanför graven. Därför uppstod Han så snart igen. Han begravdes en fredag kväll och på söndag morgon levde Han igen. Hans ande såg Maria gråta vid graven och Han kunde inte uthärda hennes tårar.

Visa Gud och dina medmänniskor en osjälvisk kärlek som inte påverkas av omständigheterna.

21 februari

”(De) kommo till den unge levitens hus, till Mikas hus” Dom. 18: 15).

Mika är en av de få gestalter i Nya Testamentet som inte fått sin far och härstamning omnämnda. Det har alltid en viss betydelse; Mika förtjänade det inte. Han var den förste jude som efter Josuas död själv lät bygga en helgedom med en självutnämnd präst som gjorde altartjänst inför en avgudabild (Dom. 17: 4-5) ehuru tillbedjan av avgudar var förbjudet av Skaparen (2 Mos. 20: 4-5).

Var ligger faran i att tillbe avbilder? Fastän jag var ateist kände jag som ung en egendomlig impuls att besöka kyrkan. En gång gick jag in i en katolsk kyrka där människor knäföll framför en staty av Jungfru Maria under det att de gång på gång upprepade ”Hell dig, du högt benådade”. Jag beslöt att göra detsamma och se om något skulle hända. Jag yttrade orden som jag hört de andra säga och såg på statyn. Jungfrun, gjord av marmor, var inte intresserad av min bön. Då jag såg att det inte tjänade något till att tala till en sten gav jag upp.

När jag senare blev kristen insåg jag att inte blott Jungfruns utan också de förhärlicade heligas, änglarnas, ja t o m Guds avbilder skulle ha förblivit orörliga. Statyer har en given utformning; det har också filosofiska uppfattningar om Gudomen. Gud och de heliga är *levande* varelser och deras svar på vad vi säger och gör, vibrerar av liv.

Därför att vi behöver en avbild av Gud gav Han oss *en levande avbild, Sin Son, ”hans härlighets återsken”* (Hebr. 1: 3). Ibland såg man Jesus småle, ibland gråta, ibland vara försjunken i frid, ibland visa kärlek och medlidande, ibland rent av vrede. Hans ansikte kunde lysa som solen eller vara plågat av lidande. Genom att betrakta Jesus kunde man förnimma Guds hjärta.

Därför att Jesus är Guds levande avbild kan vi utläsa Hans reaktion på våra böner, liksom vi lätt kan frammana bilden av en älskad människa och se hur hon reagerar när hon får höra ifrån oss. *Öva er att framkalla Jesu avbild.* Använd Guds stora gåva – fantasin. Föreställ er att ni står inför Jesus när Han var i Nasarets hus och i Jerusalem. Iaktta

Hans ansikte medan Han betraktar ert liv och hör era ord.

Jag kan se Jesu ansikte plågat av sorg. Han är återigen i fängelse. Det är Han som är fängslad närhelst en av Hans minsta bröder och systrar är i fängelse (Matt. 25: 40).

"Dårarna säger i sina hjärtan: 'Det finns ingen Gud'." (Psaltaren 14: 1)

På psalmistens tid levde man ett naturligt liv och bara enstaka dårar kunde förneka Guds existens. Så är det inte längre. Den moderna ateismen är ett tätortsfenomen. Den har vuxit fram bland människor som lever sammanpackade i städer, asfaltmänniskor som förlorat kontakten med naturen. Städerna förorenar luften och vattnet. Nu undrar man var Gud finns. Människor som lever där himlen är blå, luften ren och vattnet klart vet svaret. Det finns få om ens några bönder som förnekar Gud.

Den spirande krokusen, vårens första rödhakesångare, årstidernas växling, de mörka skogarna och de mogna sädesfälten, insekterna, flyttfåglarna, snöflingans underbara mönster – allt talar om en Skapare. "Den ena dagen talar därom till den andra, och den ena natten kungör det för den andra" (Psaltaren 19: 3).

Indianhövdingen Seattle i Washington sade 1854: "Den vite mannens döda glömmar sin födelseplats så snart de beger sig upp att vandra bland stjärnorna. Våra döda glömmar aldrig denna vackra värld, ty den är en del av oss. De doftande blommorna är våra systrar, hjorten, hästen, den stora örnen är våra bröder. Bergens krön, ängarnas saftiga gräs, värmen i hästens kropp och människan tillhör alla samma familj."

Men hövdingens förebråelser mot den vite mannen gäller inte de sant kristna. Vi betraktar jorden som Guds fotapall. Jesus gick omkring på jorden och Han begravdes i den. Hans kropp var uppbyggd av dess grundämnen. Han tog sin kropp med sig till himmelen. Han älskade den skapelse som sjunger Guds ära.

Den som vuxit upp nära naturen är aldrig gudsförnekare. Låt den förvisningen befästa din gudstro.

”Men då vattnet i lägeln tagit slut . . . öppnade Gud hennes (Hagars) ögon, och hon fick se en vattenbrunn.” (1 Mosebok 21: 15, 19)

Hagar skickades ut i vildmarken av Abraham. När hon vandrat en lång väg med sin son Ismael fann hon att vattenflaskan som hon haft med sig var tom.

Hon befann sig ute i öknen, långt borta från människor. Det fanns inget hopp om hjälp. Hon lade barnet under en buske och satte sig ”På ett bågskotts avstånd” och brast ut i gråt. Solen brände och hon hade ingenting att ge barnet att dricka. Hon trodde att barnet var förlorat.

Men en sak hade hon glömt att ta med i beräkningen. Vi glömmer det också alltför ofta när vi är i svårigheter. Det finns en Gud. När Hagar gick omkring med sin tomma vattenflaska lät Han henne finna en brunn. Det kan vara så, att Gud håller inne med smärre fördelar för att skänka dig desto större senare.

Vi bär på flaskor; Gud har brunnarna.

Låt oss hämta vatten ur frälsningens brunnar.

24 februari

"Det är människans lott att en gång dö." (Hebréerbrevet 9: 27)

Fjorton japanska krigsförbrytare som dömts till döden omvände sig. I sitt sista brev skrev Nishizawa, som var en av dem: "Jag lever i tacksamhet, ty jag tror att jag ska bli frälst . . . Att leva i Kristus och att dö är en förmån för den som Gud räddat."

En ateist sa på sin dödsbädd: "Det är bara en sak som fördärvar all glädje jag haft i livet. Jag är rädd att det som står i Bibeln är sant. Om jag bara visste riktigt säkert att döden är en evig sömn, så vore jag lycklig. Men jag plågas av tanken att Bibeln kan tala sanning: då är jag för evigt förlorad."

Ludvig IX av Frankrike gav sin dotter följande ord från dödsbädden: "Jag besvär dig att älska vår Herre av hela ditt hjärta, ty det är grunden till all godhet. Jag önskar att du kunde förstå vad Guds Son har gjort för vår frälsning. Gör dig aldrig skyldig till någon överlagd synd, om det så vore för att rädda ditt liv." Philip Melancton, Luthers främste medhjälpare i reformationen, sa: "Jag åstundar ingenting annat än himmelen; lämna mig därför i fred."

Francis Spira hade varit evangelisk präst i många år då han av fruktan för förföljelse avsvor sig sin tro inför en stor skara vittnen. Hans sista ord var: "Jag har förnekat Kristus av fri vilja och mot min övertygelse. Jag känner att Han förhårdar mig och tar allt hopp ifrån mig. Det är fruktansvärt att falla i den levande gudens händer."

En döende präst sa: "Jag tar himlen och jorden till vittne på att jag skulle sträva efter helighet om jag finge tillfriskna. Rikedomar och nöjen och människors beundran är bara strunt. Men nu är alla goda föresatser meningslösa, ty det är för sent."

Kom ihåg att du också ska dö. Ångra dig medan tid är.

”Rättfärdiggjorda av hans nåd genom den återlösning som finns i Kristus Jesus.” (Romarbrevet 3: 24)

En tiggare bad till Gud att han skulle få något att äta. I drömmen hörde han sedan en röst som befälde honom att gå till en viss plats, vända ansiktet åt öster och lägga an en pil på bågen och sedan söka efter en skatt där pilen tog mark. Tiggaren sköt många pilar och grävde på många ställen men fann ingenting. Då hördes en röst från himlen som sa: ”Du blev tillsagd att lägga an en pil, men inte att spänna bågen av all kraft, som du nu har gjort. Skjut så löst som möjligt så att pilen faller nära dig, ty den dolda skatten är nära.”

Gör inga våldsamma ansträngningar när det gäller din tro. När min son var liten frågade han mig hur han skulle pröva sig själv som det står i 1 Kor. 11: 28 för att få reda på om han verkligen hade tron. På järnvägsstationer, svarade jag, måste han ha sett mekaniker som slår på hjulen med en hammare för att se om de vibrerar på rätt sätt. Sedan slog jag mig kraftigt för bröstet och sa: ”Så måste du också slå dig för ditt bröst och om och om igen fråga ’mitt hjärta, älskar du Jesus?’ ”

”Pappa”, svarade han, ”Du har fel. Jag bad en gång en mekaniker att få hålla i hammaren, och jag upptäckte att den är mycket lätt. Man ska slå sig helt lätt för bröstet. Om man då hör en låg viskning inifrån, ’jag älskar Jesus’, så räcker det.”

Den finns människor som gör väldiga ansträngningar i stället för att helt enkelt tro att Jesu Kristi blod kan ge frälsning åt alla. Den Älskade står strax intill dig. Gå bara in i Hans öppna famn.

26 februari

”... En sjuklig benägenhet att disputera och strida om ord.”
(*Brevet till Kolosserna 1: 27*)

Två män satt och grälade om betydelsen av ordet ”glas”. Den ene sa: ”Det är en cylinder, och den som säger något annat än en fördömd åsna.” Den andre sa: ”Ett glas är ett dryckeskärl av vilken form som helst, och den som säger något annat är ett nöt.”

Ett glas kan också definieras på andra sätt. Det kan dels ha många former, dels användas till både det ena och det andra. Man kan t ex kasta det i huvudet på någon i vredesmod. Men till syvende och sist är ett glas ändå ett glas. Glaset i sig har ingenting att göra med ordet ”glas”, som bara är den svenska benämningen. På franska heter det *verre* och på ryska heter det *stakan*. Alla definitioner är subjektiva, ofullständiga och givna från en viss synpunkt.

Låt oss aldrig glömma att varje synvinkel har begränsat värde därför att den utesluter andra synvinklar som kan vara mera värda. Om jag tittar upp så ser jag inte längre rummets golv. Om jag tittar ner så ser jag inte längre taket. Jag kommer fram till sanningen endast genom att intuitivt ana mig till hela verkligheten med alla dess labrynter. Men verkligheten är inte bara materiell, den är också andlig. Den känner sig själv. Kristus är uttrycket för hela verklighetens självkänedom. Därför säger Han: ”Jag är sanningen” (Joh. 14: 6).

Lägg märke till att Han aldrig sa ”Han är” sanningen. Han sa ”Jag är sanningen”. Vi får inte lov att byta ut pronominet. Om Jesus är en ”Han” för dig, så kan du inte ha sanningen. Han måste bli ett ”jag”. Han vill leva i ditt hjärta lika sant som Han levde i jungfru Marias sköte. Då, när du identifierar dig med Honom, försvinner dina tvivel. Du blir också en personifikation av sanningen. Ofullkomlig? Ja. Men om ”Kristus själv bor i er, då har ni också hoppet om Guds härlighet” (Kol. 1: 27).

”Låt båda växa tillsammans.” (*Matteus 13: 30*)

En trädgårdsmästare i USA skrev en gång till jordbruksdepartementet: ”Jag har provat alla tänkbara och otänkbara medel, inklusive era rekommendationer, för att bli av med mina maskrosor – men det är hopplöst.” Det kom ett svar från departementet: ”Min herre, om ni provat allt och ändå inte blivit kvitt era maskrosor återstår bara en sak att göra. Lär er tycka om dem.”

Hur man än gör kan man aldrig bli kvitt falska vänner, fiender, rivaler, motståndare, problem med äktenskapet eller med släktingar. Men man kan en gång för alla göra sig av med den börda de representerar genom att ändra inställning till dem. Man har inget annat val än att älska sina fiender om man inte långsamt vill ta död på sig genom att bära hat i sitt hjärta.

Döm inte dina fiender efter deras inställning till dig utan efter deras förutsättningar. De har kanske aldrig fått uppleva kärlek. Du är kanske den syndabock som får lida för all deras ovilja mot personer som de inte vågar sig på. En man som har en otrevlig chef på kontoret låter kanske bitterheten gå ut över sin hustru. När chefen bråkar med honom kan han bara tåla. Då är det i stället hustrun som blir lidande.

Man kan inte alltid ändra livets ström. Älska det, vad det än för med sig. Jesus säger ”Jag är livet” – livet i alla dess skiften. Betrakta livet som heligt – och handskas varsamt med det.

28 februari

”Skilj er från dem.” (*Andra Korintierbrevet 6: 17*)

Fursten av Tirmid lät kungöra att en stor belöning väntade den som kunde få ett budskap till Samarkand inom fyra dagar. En bonde som hörde detta skyndade till Tirmid så fort han kunde. Stadsborna blev förskräckta när de såg honom komma farande. De trodde hans brådska betydde att någon olycka hade inträffat. Men när han fick företräde hos härskaren var hans enda ärende att meddela att han inte kunde ta sig till Samarkand på så kort tid.

Jag tänker ofta på den historien när jag hör människor som kommit farande till kyrkan och som ursäktar sig inför Gud med att de bara är stackars syndare som inte kan hålla alla Hans bud. Vad tjänar det till att komma och säga det till Gud?

Du är svag i tron. Gud begär inte mycket av dig, bara att du inte ska fästa dig vid icke troende som kan dra med dig i olycka.

En mus blev mycket förtjust i en groda. För att alltid vara i vännens närhet knöt musen ena änden av ett snöre kring grodans ben och andra änden kring sitt eget. Strax därpå slog en korp ner på musen och flög iväg med den. Grodan som satt fast vid musen följde med i flykten och råkade illa ut. Om den inte varit fäst vid musen hade den klarat sig. I vattnet kunde korpen aldrig ha kommit åt den.

I stället för att ursäkta dig för att du inte kan hålla Guds bud så bör du, hur svag du än är, skilja dig från världen och du ska genast få nya och bättre förutsättningar att följa Guds vilja.

"Gud . . . behagade uppenbara sin Son i mig." (Galaterbrevet 1: 15, 16)

När Michelangelo använde en murare som modell för en Kristusstaty kritiserades han av sin lärare Ghirlandaio. Michelangelo försvarade sig med att Kristus också hade varit kroppsarbetare, en timmerman. Men mästaren invände att florentinarna aldrig skulle acceptera en Kristus ur arbetarklassen. De var vana att tänka på Honom som en adelsman.

En del människor tänker bara på den historiske Frälsaren. De accepterar inte en inre Kristus trots att Han måste bo i vårt hjärta för att vara den rätte Kristus.

I en berömd fransk roman berättas om en engelsk lord som var helt intagen av en operasångerska. Kväll efter kväll lyssnade han på hennes sång. Han skickade henne blommor och juveler. Hon blev intresserad av honom och ordnade så att de skulle träffas på en bjudning, men hon presenterades under ett annat namn. Han tog ingen notis om henne, vare sig då eller vid senare sammanträffanden. Han älskade henne bara i hennes scenroller. Han kände inte ens igen henne när hon var sig själv.

Många av oss bugar inför den Jesus som förekommer i Bibeln, vi bugar inför Jesus i nattvarden eller inför en staty. Men när han närmar sig oss i gestalt av en hungrig människa, då visar vi Honom ingen vördnad. När Han plågas i fängelser eller på sjukhus, då hjälper vi Honom inte. Vi måste låta Jesus bo i våra hjärtan och känna igen Honom i de behövande som omger oss. Låt oss erkänna Hans närvaro i vårt liv och i våra medmänniskors liv.

1 mars

"Köttet är svagt." (Matteus 26: 41)

Det var på Lenins och Stalins tid. Åttio tusen ortodoxa präster hade mördats.

Fader Mikhail var en av de få som ännu inte hade häktats, men han hade förlorat sin tro. Det hade skett plötsligt. Under gudstjänsten hade han just uttalat orden "Välsignad vare Gud" då han hörde en röst viska "Det finns ingen Gud". Han såg frågande på helgonbilderna som hängde på väggen. Vad betydde deras vänskap med Gud? Kan en så mäktig vän tillåta att Hans anhängare kastas för de vilda djuren, bränns på bål och torteras? Han försökte hålla tillbaka tanken. Han upprepade för sig själv psalmens ord "Dåren säger i sitt hjärta: det finns ingen Gud". Det hjälpte inte.

Efter det ögonblicket var det bara av plikt känsla som han utövade sitt ämbete. Han trodde inte längre. De sorger han upplevt hade varit alltför stora. Han fick behärska sig för att inte ropa till bönderna som var församlade i kyrkan: "Gå hem, stackars människor. Det finns ingen Gud. Gud skulle inte ha tillåtit detta blodbad."

En påsk arresterades han av berusade kommunister. Bland dessa befann sig en f d kantor, som prästen hade avskedat på grund av olämpligt uppträdande. Nu var han bolsjevik. Ledaren för gänget sa till prästen: "Vi har beslutat att du ska dö. Har du något att säga?"

Livet var ingenting värt för fader Mikhail. Han svarade: "Som ni vill." Men han fick en chans. "Om du förnekar Kristus och trampar på korset ska vi släppa dig." Hastigt flög tanken genom hans huvud, "jag tror inte på Gud. Vad betyder ett kors för mig? Jag kan rädda mitt liv". Men när han öppnade munnen hörde han till sin egen häpnad hur han sa "jag tror på en enda Gud".

Det var långfredag. Som en törnekrona satte de hans ut och invända pälsmössa på honom, hängde en säck som en mantel över hans axlar och slog honom. Kantorn knäböjde med orden "Hell dig, judarnas konung". Prästen bad till den som han inte längre trodde på, "Om Du finns, så rädda mig". Med hög röst upprepade han: "Jag tror på en enda Gud."

Detta gjorde så starkt intryck på de berusade bolsjevikerna att de släppte honom. Han gick hem, böjde pannan mot golvet på sin böneplats och mumlade med tårar i ögonen "jag tror".

Om du ansätts av tvivel, sök inte en förnuftsmässig lösning. Ta på dig en börda för Jesu skull. Där förståndet misslyckas segrar tron.

2 mars

"Han var sargad för våra överträdelsers skull." (Jesaja 53: 5)

Jesus tog på sig våra synder och led för dem. Skulle jag inte göra detsamma för en skyldig medmänniska?

En ung flicka blev gravid. För att rädda pojkvännen undan sin faders vrede sa hon att det var församlingsprästen som var den skyldige. Fadern trodde henne. När barnet fötts bar flickans fader det till kyrkan en söndagsmorgon och inför hela församlingen kastade han det i prästens armar och skrek: "Här har du frukten av ditt horeri med min dotter!" Under eder och förbannelser lämnade han kyrkan. Den häpna församlingen väntade sig en förklaring av prästen, men denne bara smekte barnet och sa "jaså, du är min? Nog ska du bli min älskling!". Det säger sig självt att alla vände sig med avsky ifrån honom. Föraktad av människorna fostrade han barnet i yttersta fattigdom.

Efter några år greps flickan av ruelle och berättade sanningen för sin far. Bestört skyndade denne till prästen och bad om förlåtelse. Därefter stod han upp i kyrkan och berättade sanningen. Nu väntade sig församlingen åter en förklaring av sin före detta herde. Men prästen sa bara: "Menar ni att han inte är min? I varje fall älskar jag honom högt." Nu fick han en församling större än han någonsin haft. Han hade inte försvarat sig när han blev orättvist anklagad; inte heller skröt han med sin oskuld när han blev rentvådd.

Herren säger: "Om någon vill bli min efterföljare, måste han försaka sig själv." (Luk. 9: 23) Om någon försakar sig själv blir han ett med sin omvärld och inser att varje människa är medansvarig för alla andras synder. Han bestrider aldrig en anklagelse utan tar gärna på sig skulden för att lätta sin broders bördor. Det är det som menas med ett kristligt sinnelag.

”De har . . . blivit väldiga i strid.” (*Hebréerbrevet 11: 34*)

Lyssna till berättelsen om en hjältemodig kristen.

Han hette Florea och han dog i Gherla-fängelset i Rumänien. Han hade misshandlats tills båda armarna och båda benen var förlamade, därför att han vägrade utföra slavarbete på söndagen, Herrens dag. Han kunde bara röra huvudet. Det är illa nog att vara i den belägenheten på ett sjukhus eller hemma i familjen, men här befann han sig i ett fängelse där medfångarna inte ens hade vatten att ge honom.

Ändå var han den lyckligaste och hoppfullaste av oss. Hans ansikte lyste. När vi andra ibland satt kring hans bädd tyngda av våra bekymmer och jämrade oss över vårt öde kunde han säga ”Om utsikten är dålig, så prova att se uppåt. När den helige Stefanus stod omgiven av män som kastade sten mot honom, övergiven av sina trosbröder i prövningens stund, lyfte han blicken och såg Jesus stå vid Faderns högra sida. Det gav hans hjärta tröst liksom det kan ge era hjärtan tröst. Lyft era blickar.”

När jag kom ut ur fängelset talade jag med hans son, som då var nio år gammal. Jag berättade om hans fars trofasthet och tillade: ”måtte du bli en lika god människa som han.” Pojken svarade: ”Jag skulle vilja lida för Kristus, precis som min far.”

Det finns ingenting som säger att kristendomen måste vara ljum och halvhjärtad. Den kan vara hjältemodig. Rätta stavningen av ordet kärlek är o-f-f-e-r.

4 mars

”Detta är min kropp, utgiven för er.” (Lukas 22: 19)

När prästen uttalar orden ”Detta är min kropp” vid nattvardens konsekration, vilken kropp menar han då?

Jesu kropp har två naturer: en gudomlig natur och en mänsklig natur. Han har också två kroppar: dels den förklarade mänskliga kropp med vilken Han uppsteg till himmelen och dels Kyrkan, som också är Hans kropp. Vid kommunionen firar vi minnet av den kropp som led på Golgata, men vi tänker också på Hans mystiska kropp, den universella Kyrkan, som i alla tider har haft martyrer vilka gjutit sitt blod till Guds ära.

Vi kan tillbe Kristi förklarade kropp. Vi tillber Hans genomborrade hjärta, som blött för oss. För Hans mystiska kropp, den universella Kyrkan, kan vi göra mycket. Vi kan lätta på korsets tyngd för vår tids martyrer och minska deras lidande.

Tänk på båda kropparna varje gång du går till nattvarden.

”För allt skall människorna få förlåtelse, både för sina synder och för sina hädelser, hur mycket de än hädar.” (Markus 3: 28)

En resande satt en gång i en järnvägs kupé vid sidan av en ung man som verkade deprimerad. Sent omsider kom det fram att den senare nyss hade sluppit ut ur fängelse. Han medgav också att hans fängelsetid hade dragit skam över familjen, som aldrig hade kommit på besök och knappast ens skrivit till honom. Han försökte intala sig att det berodde på att de inte hade råd med resorna och att de var för obildade för att skriva. Trots sina tvivel hoppades han att de hade förlåtit honom.

För att göra det så lätt som möjligt för dem hade han skrivit och föreslagit att om hans familj förlät honom skulle de hänga upp ett vitt band i det stora äppelträdet intill järnvägen. Om de inte vill ha honom tillbaka behövde de ingenting göra. Han skulle förstå, sitta kvar på tåget och fortsätta västerut.

När tåget närmade sig hemorten blev spänningen så stor att han inte vågade se ut genom fönstret. Hans granne bytte plats med honom och lovade att hålla utkik efter äppelträdet. En stund senare lade han handen på den unge mannens arm och viskade ”Där är det. Hela trädet är vitt av band”.

På hebreiska finns inte ens ett ord i singularis för Guds barmhärtighet. Det heter *rahamin* – barmhärtigheter. Alla hebreiska ord som slutar på *m* är pluralis. Vad du än gjort dig skyldig till – det finns tillräcklig förlåtelse i Jesu blod.

6 mars

”Vid denna tid hade mycket folk samlats, och de hade ingenting att äta.” . . . ”Så åt de och blev mätta.” (Markus 8: 1, 8)

Omkring femtio miljoner människor dör varje år, över en tredjedel av dessa på grund av svält och undernäring.

Minns varje morgon när du stiger upp att du vaknar i en hungrande värld. Att odsla med mat är en svår synd. När spannmål används till att föda upp köttproducerande boskap går tre fjärdedelar av näringsvärdet förlorat. I USA konsumeras årligen nästan ett ton spannmål per person medan asiater bara konsumerar en femtedel så mycket. Om du avstår från kött tre gånger i veckan bidrar du till att jordbruksprodukter som nu ges till djur i stället kan komma fattiga och hungrande människor till del.

Livsmedelssituationen blir stadigt sämre. Många indiska barn kallas *Dashkal*, vilket betyder hunger. Det är lättare att öka befolkningstalet än livsmedelsproduktionen. Marocko, Kenya, Irak och Indien är länder som kommer att fördubbla sin befolkning på tjugofem år. Denna utveckling leder rakt mot katastrof.

Det faktum att jag inte kan lösa de globala problemen fritar mig inte från ansvaret att göra det lilla jag kan. Genom någon hjälporganisation kan jag hjälpa åtminstone något svältande barn att överleva.

Jesus var fattig som barn. När Han såg hungrande folkskaror skickade Han inte bort dem eller vände dem ryggen. Han gav dem bröd och fisk. Gör som Han. Dela det du har med dem som behöver det.

”På vägen ut träffade de på en man från Cyrene, som hette Simon. Honom tvingade de att bära hans kors.” (Matteus 27: 32)

På Afrikas yta ryms hela Förenta Staterna, hela Europa, Kina, Indien och Japan och ändå blir det plats över. Så stort är Afrika. Så stort måste också alla kristnas engagemang för Afrika vara.

För att denna kontinent skulle tillhöra Kristus lät sig den heliga Perpetua och hennes make sönderstyckas år 201 just på denna dag, den 7 mars. De hade vägrat att bränna rökelse framför en staty av Caesar. För att Afrika skulle bli kristet dog den store missionären Livingstone på knä vid sin bädd i Chitambo i nuvarande Tanzania. Den franske missionären Francois Coillard dog i Bulawayo i Rhodesia. I ett av sina sista brev skrev han: ”Mitt gamla tält är snart utslitet, men mitt hjärta är fortfarande ungt. Mitt hjärta tillhör Afrika. Här väntar mig många arbetsuppgifter och här ska jag en gång dö. Min högsta önskan är att inte leva en dag längre än jag kan arbeta.”

Afrika var något av ett helvete på jorden när Robert Laws kom dit med fem andra missionärer. Infödingarna mördade varandra urskillningslöst i ständiga stamfejder. Livingstone utbrast ”Blod, blod, blod överallt”. Dr Laws och hans kamrater arbetade i sex år innan de vann den förste afrikanen för kristendomen. Då hade redan fyra av missionärerna dukt under för febersjukdomar.

Skotten Dan Crawford var den förste missionär som insåg att ”vi måste tänka och tala svart” för att vinna de svarta. Han blev en av dem. Som sådan fick han underkasta sig den grymme kung Mushidi av Katanga som hade femhundra hustrur, som blev rik på handel med slavar, gummi och elfenben och som varje dag avrättade så många människor han hade lust med.

Nästan alla Afrikas länder är idag diktaturer. Islam och hedendom är förhärskande vid sidan av den moderna sekulariseringen. Kommunismen har fått fäste i många länder.

När Jesus bar sitt kors fick Han hjälp av en afrikan. Hjälp Afrika att komma till Kristus.

8 mars

"Därför ställde han (David) sig vansinnig." (1 Samuelsbok 21: 13)

Kardinal Trochta av Tjeckoslovakien var som ung katolsk präst fånge hos nazisterna. Under en massavrättning blev han bara sårad men låtsades vara död. Han bars bort tillsammans med liken och lyckades på så sätt rädda sig. Han lurade alltså nazisterna. Att låtsas vara död är likvärdigt med en lögn.

Enligt en sträng moralism borde han ha underkastat sig den överhet som beslutat att mörda oskyldiga. Han borde ha ropat "Jag är inte död än! Var snäll och skjut en kula till."

Alla riktiga regler blir absurda om man tänjer dem till det yttersta. Visst är man skyldig att tala sanning. Lika skyldig som man är att försvara sig mot mördare. Vi måste försvara vår familj, vår kyrka och vårt land.

Det främsta kristna budet är varken kärlek eller hårdhet, ärlighet eller klokhet, varken sökande efter lyckan eller försakelse, generositet eller sparsamhet, självuppooffring eller självförsvar. Det är som den store sankt Antonius säger "måttlighet i allt".

Upplöst av den helige Ande ska samvetet alltid leda oss på rätt väg.

”Härefter skall alla släkten prisa mig salig.” (Lukas 1: 48)

Den berömde judiske romanförfattaren Sholem Asch som blev kristen skriver: ”Ljudet av dina steg, Maria, är mig lika kärt som mitt eget hjärtas slag, och luften jag andas i Din närhet renar mig, ty Du, Maria, är helig och Du helgar allt i Din närhet.”

Varhelst vi ser den korsfäste Jesus finner vi också Hans moder som betraktar sin Sons plågade kropp. Ömt hade hon vårdat det lilla Jesus-barnet, badat och matat Honom. Hur ofta hade hon inte tryckt Honom till sitt hjärta. Nu ser hon på de röda strimmorna efter soldaternas gisselslag. Hon kan höra pisksnärtarna mot Hans hud, som hon själv, bävande, knappast vågat vidröra.

Vad ska vi mest beundra hos henne som var så högt benådad av Gud?

Jag väljer hennes jungfrulighet. Hon, den rena jungfrun, som inte känt någon man, födde det främsta av människobarn – Guds Son.

10 mars

”Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.” (Matteus 6: 12)

Simon Wiesenthal, den berömde judiske uppspåraren av nazistiska krigsförbrytare, har berättat att han under andra världskriget var slavarbetare i ett koncentrationsläger i Lvov i Ukraina. Där kallades han en dag till en nazi-officers dödsbädd. Officeren berättade att hans mor hade varit troende och sört mycket då han gick med i Hitlerjugend och senare i Hitlers armé.

Tysken tillhörde ett förband som ockuperade den ryska staden Djeppetrovsk. Där låste de in två hundra judar, bland dem kvinnor och barn, i ett litet hus som de kastade granater på. Huset fattade eld. Några judar försökte hoppa från fönstren med barn i armarna, men tysken sköt dem. Några dagar senare fick förbandet order att gå till attack. I striden fick tysken svåra skador och blev helt blind. Det sista han mindes sig ha sett var en brinnande jude som kom emot honom med ett barn i armarna.

Nu väntade han på döden, oupphörligt plågad av synen av de mördade judiska kvinnorna och barnen. Han ville få förlåtelse av en jude. Men Wiesenthal gav inte den efterlängttade förlåtelsen.

Vi har förståelse för Wiesenthal, som fick nästan hela sin familj utplånad av nazisterna. Brottslingar måste bekämpas och bestraffas. Men den människa Wiesenthal hade framför sig utgjorde inte längre någon fara. Han kämpade i dödsångest. Han borde ha fått ett förlåtelsens ord. Men man måste först inse sin egen syndfullhet i ljuset av Kristi förlåtelse. Först då blir det möjligt att förlåta andra.

”Döm icke.” (Matteus 7: 1)

Herren Jesus säger till Petrus ”Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket” (Matteus 16: 19). Vart och ett av Guds barn kan öppna himmelriket för vem som helst genom att förkunna Kristi förlåtelse. Men samme Jesus säger ”jag har nycklarna till döden och dödsriket”. (Joh. Upp. 1: 18). Dessa gav Han inte till någon. Han behöll dem för sig själv. Annars skulle somliga av oss ha störtat oss i helvetet genom vår dårskap och vi skulle ha dömt dem till helvetet vilka inte trodde som vi. En mor ger sitt barn en leksak, inte en kniv som det kan skära sig på. Därför fick Petrus himmelrikets nycklar men inte helvetets.

Luther sa om Erasmus, sin filosofiske motståndare, ”Han dog utan ljus, utan kors och utan Gud”, vilket innebar att han dömde honom till helvetet. Erasmus’ sista ord var ”käre Gud”.

Bara en nyckel har anförtratts dig. Öppna himmelrikets portar för andra människor. Döm ingen. Döm inte heller dig själv.

12 mars

”Jag är vägen, sanningen och livet.” (Johannes 14: 6)

Varför har Gud givit oss Ordet? Varför inte en bild i stället? En atom kan inte avbildas. Inte heller verkligheten; och ännu mindre Gud. Någonting med lukt och smak hade heller inte kunnat ge oss den kunskap som Hans Ord ger.

Men är ordet det bästa tänkbara kommunikationsmedlet? Många ord har flera betydelser. Det hebreiska ordet *barach* betyder både välsignelse och förbannelse; *kedeshah* betyder både prostituerad och helgon; *hesed* betyder både nåd och fördömelse. Det grekiska *afesis* betyder både förlåtelse och avskedande. Bibelfverser kan tolkas på olika sätt. Vi behöver visshet. Vårt eviga liv hänger på att vi klart uppfattar Guds vilja.

En evangelisk präst sa till en tolvårig judisk pojke: ”Om Jesus verkligen är den utsände Messias och du inte tror på Honom är du evigt förtappad.” Pojken svarade: ”Om Jesus verkligen är den hädare som vår domstol förklarade att Han var så kommer du, som förkunnar Hans lära, att brinna i helvetet.”

Antingen eller. Om Kristus inte har uppstått och vi har avstått från så många njutningar för hoppet om uppståndelse, ”då är vi mer beklagansvärda än alla andra människor” (1 Kor. 15: 19). Men om Han uppstått och vi har levat ett fåfängligt liv, då är vi dårar.

Se inte bara till Bibelns ord utan ta emot hela Guds uppenbarelse. Han uppenbarar sig i alla sina gärningar. På hebreiska finns inget ord för ”ord”. Man använder i stället uttrycket *davar*, som betyder ting, någonting verkligt. Hela den yttre och inre verkligheten är Guds sanna uppenbarelse – allt det som utspelades på Golgata, hela ditt liv med dess synd och ånger, dess nederlag och segrar, dess sorger och glädjemen. Tro på livet, Hans liv. Ta emot Honom i *ditt* liv. Då blir din lön det *eviga* livet.

”Skriften kan icke sättas ur kraft.” (*Johannes 10: 35*)

En sionist vid namn Shifrin hamnade i ett ryskt fängelse. Där träffade han en sjuttiotvåårig baptist som hette Solodiankin. ”Den mannens godhet och klara renhet gjorde ett djupt intryck på alla. T o m soldaterna som vaktade oss blev bättre i hans närvaro.” Solodiankin var nästan blind. Hans glasögon hade krossats av förhørsledaren. ”Allt han förtjänade på sitt slavarbete delade han på följande sätt: hälften gick till hans sjuka dotter och en fjärdedel till hans församling. Av den återstående fjärdedelen köpte han sig litet socker och bröd och gav resten till de sjuka fångarna i lägret.”

Shifrin berättade att han hade en Bibel och han erbjöd sig att läsa högt ur den. På kvällen kom Solodiankin. Han hade bytt skjorta och kammat sig omsorgsfullt. ”Att läsa Bibeln är en högtid.” Juden läste för den kristne ur profeten Jesaja. Plötsligt blev han avbruten: ”Du läste fel!”

Det stämde. ”Kan du då hela texten utantill?”

”Javisst.”

”Varför vill du då att jag ska läsa för dig?”

”Därför att det är en glädje för mig att höra den heliga Skrift. Man får nya tankar.”

Först när vi saknar något värdesätter vi det rätt. Låt oss lära av de sämre lottade vilken skatt vi har i Bibeln och låt oss läsa den flitigt.

14 mars

”... den meningslösa livsföring som ni hade ärvt från edra fäder.” (Petrus första brev 1: 18)

Man tillhör inte ett samfund på grund av det övertygande i dess läror. Man utgår från en redan formad övertygelse om deras sanning.

De flesta människor håller fast vid sina fäders religion. Om en katolik gifter sig med en annan katolik får deras gemensamma barn redan från begynnelsen höra sådant som inriktar det mot katolicismen. Som vuxen kommer barnet sannolikt att godta alla katolicismens argument, precis som ett barn till judiska eller protestantiska föräldrar accepterar dessa religioner.

Det är samma sak med konvertiter. Om en människa upplever en kris och mister sin barnatro kan en bekännare av annan tro få henne över på den väg som *han* anser leder till Gud. Den krisdrabbade människan som behöver tröst och nytt livsmod har då lätt att okritiskt svälja en mängd dogmer, föreställningar och utanverk som följer med den nye vännens tro.

Det är svårt att finna sanningen. Börja med att granska och ifrågasätta dina fäders tro. Hundratal miljoner människor kallar sig kristna, hinduer, muslimer eller judar bara därför att deras fäder var det.

Den sanna tron börjar med en beredskap att erkänna att alla ens trosföreställningar, inklusive de mest omhuldade, kan vara fel. Din egen religion kan vara en samling förutfattade meningar, precis som du anser andra religioner vara. Bara de allra mest högtstående andarna har kunnat höja sig över en dimmig gruppkänsla.

Gör rent hus i ditt hjärta och sopa undan allt som inte kommer från en personlig upplevelse av Gud. Så gjorde en gång jag. I det tomma hjärtat på den människa som förnekar inte bara sin tro utan sig själv, sin egen person, där lyser Gud, all religions upphov och mening.

Erkänn att du fått med dig fördomar både från födseln och från din uppfostran. Jämför dem noga med Guds Ord och ”behåll sedan det i dem som är äkta, men förkasta allt som är falskt” (1 Tess. 5: 21).

”Gud sade till Abraham ”Tag din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land och offra honom där såsom brännoffer’.” (Första Mosebok 22: 2)

En flicka som heter Maria har berättat hur hennes mor blev frändömd sina rättigheter som förälder vid en rättegång i Sovjetunionen. Man skrek åt henne: ”Du är ju mor. Förneka Gud! Vad har Han givit dig? Vem älskar du mest, ditt eget barn eller din avgud? Är du inte klok?” Modern satt med hucklet neddraget över ögonen och upprepade ”Gud ser allt. Hans vedergällning kommer.” När Maria och de andra barnen ropade ”Mamma, lämna oss inte!” vände hon inte ens på huvudet.

Det är en exakt motsvarighet till berättelserna om de första kristna martyrerna som gick ut på cirkusarenan för att sönderslitas av vilda djur. De vägrade lyssna till sina närmaste som bönföll dem att avsvärja sig sin tro och rädda livet för sina barns skull.

Gud ville hellre låta sin ende son dö än tillåta att vi syndare blev evigt förtappade. Helgonen ville hellre mista sina egna barn än förneka Gud. Sådan är vår Gud; sådana är vi. Hur det än går kan vi bara sjunga Hans lov.

Tveka inte om du har möjlighet att välja. Offra även det eller den du mest älskar för Gud. Han offrade allt för dig.

16 mars

''Om ni har tro som ett senapskorn, skall ni kunna säga till detta berg: 'Flytta dig härifrån dit bort', och det skall flytta sig.''
(Matteus 17: 20)

Jag har försökt flytta berg men misslyckats.

Jag frågade Herren varför Hans ord inte stämmer med verkligheten. En Kristi lärjunges bön ska inte vara någon monolog, han ska vänta sig ett svar på sina frågor. Jag fick ett svar.

''Du, mitt barn, kan inte flytta berg därför att din tro inte är som ett senapskorn. Du har hela berg av tro. Ingen använder en tusentons-hammare, sådan som finns i den tunga industrin, till att knäcka en nöt. En sådan hammare kan bara utföra stora verk. Med din tro är du kallad att utföra större ting än roa dig med att flytta berg. Du kan beveka Gud. Minns du hur Gud beslöt att förgöra det judiska folket när de hade tillbett en guldkalv och hur Moses med sina böner förmådde Gud att ändra sina planer? Att förmå ändra gudomliga beslut är mycket viktigare än att flytta berg.''

Sedan dess har jag slutat upp att försöka flytta berg. Tillsammans med Kristus har vi säte i himmelen. Vi har del i det som händer där. Och när vi hindras av berg i vårt jordiska liv behöver vi inte befälla dem att flytta sig. Vi kan följa Kristi exempel, Han om vilken Hans brud säger ''min vän . . . kommer springande över bergen, hoppande fram på höjderna'' (Höga V. 2: 8).

Bry dig inte om att flytta berg av svårigheter i ditt eget liv. Hoppa över dem i stället. Gör din kristna plikt i alla lägen.

”Gör gott mot dem som hatar er.” (Matteus 5: 44)

Följande episod inträffade i en fängelsecell i ett kommunistiskt land:

En dag knuffade vakterna in en ny fånge i en cell där bara kristna förvarades. Hans huvud var rakat och han var mager och smutsig. Först kände ingen igen honom. Men efter en liten stund utbrast någon ”det är ju kapten X”. Han var en av deras värsta plågoandar. Han hade arresterat och torterat många av dem med vilka han nu delade cell. De samlades omkring honom och frågade hur han hade hamnat bland dem. Med tårarna strömmande berättade han sin historia.

Några månader tidigare hade han suttit på sitt kontor då en tolvårig pojke kom in med en blomma till kaptenens hustru. Pojken sa: ”Kapten, det är ni som har satt min far och mor i fängelse. Idag är det min mors födelsedag och jag brukar alltid ge henne en blomma. Nu har jag ingen mor att glädja, men hon är kristen och har lärt mig att man ska älska sina fiender och löna ont med gott. Så jag tänkte jag skulle komma med en blomma till era barns mor. Var snäll och ge den till er hustru och berätta för henne om min kärlek och om Kristi kärlek.”

Det blev för mycket t o m för en kommunistisk kapten. Också han är skapad av Gud och upplyst av ”det sanna ljuset, som upplyser varje människa” (Joh. 1: 9). Han omfamnade pojken. Han kunde inte tortera längre, inte heller vara kvar i sin tjänst. Nu såg han det som ett privilegium att få dela cell med dem han hade fängslat.

Förlåtande kärlek är nyckeln till ett segerrikt kristet liv.

18 mars

"Gud utvalde det som världen anser svagt." (Första Korintierbrevet 1: 27)

Den store sjöhjälten Nelson vann alla sina segrar genom att övervinna stora handikapp.

Med sin svaga hälsa föll han offer för gula febern när han var i Indien. I Västindien ådrog han sig en annan okänd sjukdom. Hela sitt liv led den tappre amiralen av sjösjuka. På Korsika förlorade han ett öga. Senare amputerades hans högra hand. I ett annat slag blev han svårt sårad i bröstet. Men han hade lärt sig att övervinna smärta. Det var denne man som besegrade Frankrikes och Spaniens örlogsflottor vid Trafalgar.

Men Nelson hade en svag punkt. Genom sitt förhållande till lady Hamilton, en annan mans hustru, blev han föremål för en stor skandal i London och Neapel. Det är inte så mycket fysiska handikapp som kan förstöra en människas liv som hennes karaktärsfel. "Bättre den som styr sitt sinne än den som intager en stad" (Ords. 16: 32).

Jesus började sitt liv som människa med många handikapp. Det ryktades att han var av oäkta börd. Han föddes i en fattig familj i ett ockuperat land. Han fick aldrig gå i rabbinskola. Men Han visade att man genom tron kan övervinna många svårigheter och bli en rättfärdig människa. Jesus är Guds Son. Var och en som tror på Honom är Guds barn. Han har sagt "allt är möjligt för den som har tron".

Oroa dig inte för fysiska eller andra handikapp. De kan bli den bästa stimulansen till storartade gärningar.

Tag reda på din speciella svaghet och låt Kristus hjälpa dig att stärka den mur i fästningen som är mest utsatt för fienden.

"Du har gett honom makt över alla människor, för att han skall ge evigt liv." (Johannes 17: 2)

Giacomo Puccini hade stora framgångar under sitt liv. Hans operor Manon Lescaut och Madame Butterfly gjorde honom världsberömd. Han vann rikedom och berömmelse. Kvinnor älskade honom. Han hade till synes allt som kan göra en människa lycklig. Men han var allt annat än lycklig.

När han stod på höjden av berömmelse skrev han en gång: "Framgång! Vad är den värd när livet ändå slutar med åldrande och död? Jag skulle vilja skapa nya operor, skriva ny musik, men ack, jag har inte längre förmågan."

Vid åttiotvå års ålder tog Mao Tse-tung emot Västtysklands president och berättade för honom om sina storslagna planer för det röda Kina. Presidenten svarade att det nog kunde lyckas med uthållighet och han påminde om ordspråket "droppen urholkar stenen". "Ja", svarade Mao, "men jag har inte mycket vatten kvar".

Kirov, en av bolsjevikernas främsta ledare, mördades av Stalin. Sitt sista tal avslutade han med orden "Jag skulle vilja leva, leva, leva!".

Om allting är slut med döden blir även det mest lysande liv som en festmåltid för en dödsdömd. Man njuter av måltiden och så blir man hängd.

Men om du vill att dina gärningar ska bli bestående, om du vill ha oändlig kraft att göra värdefulla insatser, då ska du först och främst försäkra dig om ett evigt liv. Jesus har sagt: "Var och en som tror på mig, han skall aldrig i evighet dö" (Joh. 11: 26).

20 mars

"Allt som de, liksom de förnuftslösa djuren, förstår med sina naturliga sinnen, det fördärvar de sig med." (Judas Brev 10)

Det är otänkbart att människan skulle kunna härstamma från en apa. Apor är trogna mot sina hustrur. De gör inte abort. De har inga bomber med vilka de kan förrinta sitt eget släkte. Brott, alkoholism, narkomani, prostitution är okända begrepp bland aporna. De varken producerar eller tittar på omoraliska filmer.

Aporna är skapade av Gud och har förblivit sådana som Han skapade dem. De har aldrig påstått att människorna härstammar från dem. Darwins teori är en förolämpning mot aporna. Ingen apa har någonsin skrivit en bok som är så illa underbyggd som *Om Arternas Uppkomst*.

Människan har ett mycket högre ursprung. Hon är skapad av Gud till Hans avbild. Desto djupare har hon fallit. Människan visar i sin intelligens spår av sitt ursprung, men alltför ofta liknar hon mera en varg, en räv, en orm, ett svin. När människan blir djur blir hon det djuriskaste av djur. Orsaken till allt detta är de första människornas syndafall, förevigat och förvärrat av deras ättlingar.

Det är sant att "en ox känner sin ägare och en åsna sin herres krubba, men Israel känner intet" (Jes. 1: 3). Vad människan behöver är inte att höra att hon är släkt med djuren. Djurriket är klart skilt från mänskligheten. Djurriket har degraderats på grund av syndafallet, men det står närmare sitt ursprungstillstånd än människorna. Det angelägnaste för mänskligheten är att återgå till sitt första tillstånd, att återvinna den oskuld som Adam förlorade.

Genom sitt utgjutna blod renar oss Jesus från all denna världens synd och återför oss till vårt förlorade tillstånd i en kommande värld när "detta förgängliga har klätts i oförgänglighet."

"Allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud."
(Romarbrevet 8: 28)

Det berättas om ett skeppsbrott med en enda överlevande som kastades upp på en obebodd ö. Efter en tid hade den skeppsbrutne lyckats bygga en enkel hydda där han placerade de fåtaliga saker han lyckats få med sig från det sjunkande skeppet. Han bad till Gud om räddning och spanade otåligt varje dag mot horisonten efter passerande fartyg.

En dag när han varit ute på jakt efter mat fann han till sin förfäran att hyddan stod i lågor! Allt han hade räddat höll på att gå upp i rök. Det föreföll som om det värsta hade inträffat. Men det som vid första anblicken tedde sig som en katastrof visade sig i själva verket vara räddningen.

I sin oändliga visdom lät Gud "katastrofen" bli svaret på mannens brinnande böner. Just den dagen passerade ett fartyg ute till havs. "Vi såg röksignalen", förklarade kaptenen, när han lagt till vid ön.

Kan inte också vi acceptera det som ser ut som olyckor och försöka upptäcka Guds plan i allt som sker?

Till och med döden kan bidra till Guds ära som i fallet med Lazarus. Och den av Jesus högt älskade Johannes fick sin uppenbarelse om världens framtid och om himmelriket medan han befann sig i landsflykt på ön Patmos.

22 mars

”När han (David) och hans män saknade mat och blev hungriga . . . gick han in i Guds hus och åt skådebröden. Inga andra än prästerna har rätt att äta det brödet.” (Markus 2: 25, 26)

En människa kan ibland av vidriga omständigheter tvingas bryta mot de av Gud eller samhället uppställda lagarna. Försök aldrig förklara bort vad du gör i sådana fall. Var medveten om vad lagen säger. Var också medveten om din speciella belägenhet och dina psykologiska förutsättningar, vilka är lika verkliga som marken du går på. Beklaga den syndiga människans villkor när hon inte ens kan tillfredsställa sin legitima hunger utan att överträda en bestämmelse. Säg som aposteln: ”Då är det i verkligheten inte längre jag som utför gärningen, utan synden som bor i mig.” (Rom. 7: 17). Drag en bestämd skiljelinje mellan ditt ”jag” och det förbjudna brödet som din hunger tvingar dig att äta.

Den svårt förföljde ryske ortodoxe prästen Dudko har berättat om en sovjetisk flicka som kom för att bikta sig. Hon sa: ”Jag tror på Gud men jag är tvungen att ha den röda halsduken som bärs av pionjärerna (den ateistiska barnorganisationen i Sovjet). Jag kan inte annat.” Om hon inte bar den skulle hon få stryk och bli utesluten ur skolan och hennes föräldrar kunde hamna i fängelse. Hon stänkte halsduken med vigvatten som används i den ortodoxa gudstjänsten och över vilket prästen har läst särskilda böner. ”När jag stänkt den med vigvatten sätter jag på mig den”, bekände hon.

I den fria världen måste vi ibland också göra saker som normalt är förbjudna. Men se då saken sådan den är. Försök inte hitta på ursäkter för ditt handlande utan gör det i Guds namn. Du är inte mer än människa. Och allting helgas av bönen (1 Tim. 4: 5). ”Salig är den man som kan fatta sina beslut med gott samvete” (Rom. 14: 22).

"Mitt hus skall vara ett bönehus. Men ni har gjort det till en rövarkula." (Lukas 19: 46)

Många kristna är missnöjda med sina kyrkor. Det är ganska naturligt med tanke på det förstörelseverk som en del trolösa biskopar och präster gjort sig skyldiga till. Skulle Jesus kalla vår tids kyrkor för "rövarkulor"? Jesu ord var en grov generalisering även på Hans tid.

Hur många rövare fanns det i templet? Många av de högst uppsatta prästerna var ohederliga och det var de som gav templet dåligt rykte. Men alla de vanliga prästerna och besökarna kan ha varit fromma människor. Sakarias, som var präst, och hans hustru Elisabet, Johannes Döparens föräldrar, "var båda rättfärdiga inför Gud" (Luk 1: 5, 6). De var rättfärdiga i en rövarkula. Simeon kom "genom andens ledning till templet (till rövarkulan)". "Han var en rättfärdig och gudfruktig man . . . och den helige Ande var över honom" (Luk 2: 27, 25). Den helige Ande verkar således i ett tempel även om templet blivit en rövarkula.

En publikan stod i templet, i rövarkulan, och fann där ingen mening med att fortsätta sitt syndfulla liv. Tvärtom, "han slog sig för sitt bröst och sade: 'Gud, var nådig mot mig, syndare.' . . . Han gick hem igen rättfärdigad" (Luk 18: 13, 14). Man kan alltså finna frälsning även i ett tempel som sjunkit så lågt som till en rövarkula.

Det judiska templet var ingen död eller avfällig kyrka. Det var en rövarkula som Messias inte övergav, där Han tillbad Fadern, där gudstjänst förrättades, där lagen lästes och där det fanns många heliga män och kvinnor.

Tänk efter om det inte finns heliga män och kvinnor i din egen kyrka. Överge inte kyrkan av struntskäl. Allra helst ska du själv vara en helig man eller kvinna.

24 mars

**”Då skall Konungen säga till dem på hans högra sida:
’Kom . . .’ ”Sedan skall han säga till dem på hans vänstra sida:
’Gå bort ifrån mig’.” (Matteus 25: 34, 41)**

Att det verkligen existerar en högersida och en vänstersida och att de som Han ställer på den högra sidan får evigt liv medan de som Han ställer på den vänstra går mot evig fördömelse har länge ansetts som bara ett talesätt, en bild. Men så är det inte. Det är en realitet.

Vissa molekyler existerar i två former, den ena en spegelbild av den andra, vilket innebär att de förhåller sig till varandra som en högerhand till en vänsterhand. Om jag håller upp min vänsterhand mot en spegel, så ser jag något som ser ut som en högerhand. På samma sätt förhåller det sig med de molekyler som kallas isomerer. Proteiner är sammansatta av enbart L- (vänsterhänta) aminosyror. Detta anses vara ett specifikt kännetecken för liv, d v s livet så som vi känner det, efter syndafallet. Hela avsikten med livet är att ta sig över från vänstersidan, det syndiga tillstånd där vi av naturen befinner oss, till högersidans nåd och välsignelse. D-aminosyror (högerhänta) finns aldrig i proteiner, däremot i antibiotika, som kan rädda liv.

Inte bara levande materia har en höger- och en vänstersida. 1957 upptäckte kärnfysikerna en grundläggande assymmetri i den materia av vilken vår del av universum består. Elektroner som sänds ut i betasönderfall av radioaktiva atomkärnor, t ex kobolt 60, är uteslutan- de vänsterhänta. Deras spin är vänstervridet i förhållande till deras impuls. Positronen är högervriden.

Naturen skiljer bestämt mellan höger och vänster på samma sätt som det går en bestämd skiljelinje mellan ljusets och mörkets söner. Genom ånger kan de förra komma över till de senare under loppet av det korta jordeliv de har tillsammans. De som blir kvar på den vänstra sidan kommer till den brinnande sjön. Tiden är kort. Skynda!

”Utanför hans (den rike mannens) port låg en fattig man som hette Lasarus.” (Lukas 16: 20)

Lasarus levde sitt liv som tiggare utan att någonsin opponera sig mot den sociala orättvisan. Så går det inte till längre. Idag kan den fattige göra sin röst hörd. Ingenting kan hålla honom tillbaka. I sin stora, inspirerade lovsång, Magnificat, förebådar jungfru Maria en tid då de hungriga skulle mättas med goda gåvor och de rika skickas bort med tomma händer (Luk 1: 53). Vi lever nu i denna totalt omstörtande tid.

När Marie Antionette hörde att parispoëbeln gjorde uppror därför att den inte hade bröd föreslog hon att den skulle äta kakor. Så totalt främmande var det franska kungahuset för folkets villkor. Det blev deras undergång. Detsamma gällde tsar Nikolaus II som aldrig läste Lenin.

Av världens 4 miljarder människor har den rikaste fjärdedelen en medelinkomst på 15.000 kronor/år. Den fattigaste fjärdedelen har i medeltal 500 kronor/år. Många svälter i städernas slumkvarter. De lever sitt liv i armod och analfabetism. 60% av jordens befolkning kan inte läsa.

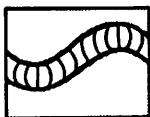
Men i Guds ögon är alla människor värdefulla. Herren uppmanar oss: ”Sälj vad ni äger och ge allmosor.” (Luk 12: 33). Skänk inte bara sådant som du kasserar utan ge sådant som behövs. Hungriga människor är viktigare än hus, bilar, choklad och operaföreställningar.

Om trettio år kommer jordens befolkning att ha fördubblats och därmed också dess behov och dess förhoppningar. Var givmild och ha förståelse för människors materiella och andliga behov. Annars kan du en dag befinna dig bland de rika som skickas bort med tomma händer.

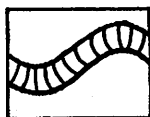
”(Judarna sade om Jesus:) Vi vet, att den mannen är en syndare.” (Johannes 9: 24)

Fariséerna hade aldrig mött Jesus personligen. De hade hört rykten om Honom och dragit förhastade slutsatser av en enstaka händelse. ”Det gäller sådana människor som när de får höra Ordet, strax tar emot det med glädje men icke har någon rot i sig utan håller ut endast till en tid” (Mark. 4: 16, 17). Ta inte emot Jesus i hast, under påverkan av en plötslig väckelse. Ha inte heller för bråttom med att förkasta Honom utan lyssna noga till argumenten för Hans sak.

Några geologer och naturvetare ombads att titta i sju sekunder på nedanstående bild:

Bilden innehåller ett fel. Den har konkava skiljelinjer vid synformen och konvexa vid antiformen. Inte fler än 20% av försökspersonerna kunde återge den riktigt. I stället återgav de nedanstående bild med alla skiljelinjer konvexa.

En hastig blick på en människa eller en företeelse kan aldrig ge sanningen. Maria satt en hel kväll vid Jesu fötter, lyssnade uppmärksam till Hans ord och tog dem till sig. Hon blev Hans trogna lärjunge. Tomas bad att få se bevis på Jesu uppståndelse. Det fick han och blev senare en framgångsrik förkunnare i Indien.

Ingen begär att du genast ska komma till Jesus om du saknar tillräcklig motivation. Jesus vill hellre att man ska ”forska i Skrifterna” (Joh. 5: 39), ett ganska omständligt företag. Men avvisa inte Jesus utan att noga ha tänkt över Hans ord. Den kristna kyrkan begär inte att man ska tro blint. En god kristen blir man genom att tränga in i frågorna och fatta beslut efter moget övervägande.

”Människosonen har kommit för att ge sitt liv som lösepenning.”
(Matteus 20: 28)

Låt oss be för Kina. En fjärdedel av jordens befolkning är kineser. På det kinesiska fastlandet är kristendomen totalt förbjuden, men Guds Ande har många vägar att nå fram till mörka platser.

I en hydda i en folkkommun satt en familj samlad kring gamlefarfar som kunde många historier. Den här kvällen berättade han om Tso Po-Tao, en man som blivit en symbol för godhet. Han hade varit ute på en resa med sin vän Yang. Deras mål var en avlägsen ort, och efter några dagars färd fann de att snön var så djup och att de hade för lite proviant och för tunna kläder för att klara sig fram. Tso bugade för sin färdkamrat och sa: ”Jag är en tjänare. Tag mina kläder och maten som är kvar, så klarar du dig fram. Varför ska vi båda dö?” Yang tvekade att ta emot erbjudandet, men Tso hade redan lagt sig ner i snön och brett ut armarna som om han ville omfamna hela mänskligheten med sin kärlek. Inom ett par minuter hade han frusit ihjäl. Yang tog då på sig hans kläder och kunde klara sig fram till målet med den proviant som fanns kvar. Han mindes alltid med tacksamhet vad Tso hade gjort för honom.

Ett barn frågade: ”Är det en sann historia eller är det på låtsas? Finns det så goda människor som Tso? Jag har aldrig träffat på någon. De flesta man träffar är annorlunda.”

Gamlefarfar svarade: ”Du kommer nog inte att träffa många sådana som Tso. Jag hörde en gång en vit man berätta, att någonting liknande hade hänt för länge sedan i ett land långt borta. En människa gav sitt liv som ett offerlamm för att rädda många andra. Den vite mannen sa, att det är därför vårt kinesiska skrivtecken för ”rättfärdighet” är ett ”jag” med ”ett lamm” över. Vi har frälsts av denna goda varelse. Men jag själv kan inte skriva och förstod inte mycket av vad han pratade. Hur som helst mitt barn, så gör du klokt i att försöka vara som Tso.”

”I gamla tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna” (Hebr. 1: 1).

28 mars

"Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona."
(Johannes Uppenbarelse 2: 10)

C.T. Studd fick se en egendomlig skylt utanför en möteslokal i Liverpool 1908. Den fångade hans uppmärksamhet och tilltalade hans sinne för humor. Den lød: "Kannibaler söker missionärer." Han steg in i lokalen där Karl Kumm berättade om sina vandringar genom Afrika och om alla infödingsstammar som aldrig hade hört talas om Kristus. Upptäcktsresande och storviltjägare hade vågat sina liv bland kannibalerna, likaså muslimska missionärer, vapenhandlare, köpmän och forskare av olika slag, men ingen hade någonsin kommit med det kristna budskapet.

Studd undrade i sitt stilla sinne varför ingen kristen hade rest dit. Gud svarade honom "Varför reser du inte själv?". Studd hade länge verkat som missionär i Kina och Indien. Nu var han sjuklig, men han reste ändå och vann många själar bland kannibalerna.

Det finns alltså människor, folk och länder som ägnar sig åt att tortera och mörda de kristna. Man kan mista livet bland stenåldersfolk i Latinamerika, på Filippinerna, på Papua-Nya Guinea. Fanatiska muslimer är alltid redo att döda kristna. I Turkiet och Libanon har många kristna mördats i vårt århundrade. Kommunisterna är redo att fängsla vem som helst som för med sig biblar in i ett kommunistiskt land. Det finns alltså primitiva och isolerade stammar i Afrika. Res dit även om du är gammal och sjuk. Om du inte kan fara, så hjälp med dina böner och dina bidrag dem som far.

Låt oss alla be för de kristna missionärerna som arbetar på farliga platser med livet som insats.

”De blev stenade, pinade, söndersågade.” (*Hebréerbrevet 11: 37*)

Året var 1964. Kingese, den galne härskaren i Stanleyville, och andra sambiledare hade svurit att sätta stopp för all religiös förkunnelse i Kongo och utplåna Guds namn.

I en by dödades alla män som bar byxor i stället för höftskynke. I Kindu brände rebellerna så många lik framför Lumumba-monumentet att stenläggningen sprack av hettan. I Paulis uppskattade iakttagare offrens antal till fyra tusen. En del styckades, andra tvingades att dricka bensin innan man satte eld på dem.

Tjugo medlemmar av Unevangelized Field Mission och nio missionärer från andra samfund dog som martyrer. Sjuttio katolska missionärer miste livet. Alla dessa dog för Kristus. De dog också på grund av det dåraktiga beslutet att ge självbestämmande åt ett folk som ännu inte var moget för det.

Missionärerna hade den trösten att veta, att många kongoleser höll fast vid sin kristna tro trots terrorn.

Vetekornen hade fallit på marken och dött. Men deras exempel frambringade en ny skörd av själar för Kristus. Alla är inte kallade att bli martyrer, men vi måste alla vara medmartyrer. Vi måste älska Kristus av hela vårt hjärta på samma sätt som de och dela deras sorger, prövningar och segrar i bönen. Låt oss regelbundet be för Afrika.

30 mars

”Predika evangelium för hela skapelsen.” (*Markus 16: 15*)

Nate Saint var en av fem missionärer som mördades i Ecuadors djungler 1956. Innan han lämnade Quito hade han hållit en predikan över offervilligheten. Han sa: ”Under det senaste kriget fick vi lära oss att vi måste offra oss för att nå vårt mål, och många liv offrades för att vi skulle undgå det politiska slaveriets bojor. När fosterlandet kräver att vi ska betala frihetens pris finns det bara ett svar – men när Herren Jesus begär att vi ska betala priset för världens evangelisering blir vi ofta svarslösa. Vi kan inte. Vi tycker att det kostar för mycket . . . Missionärer måste alltid vara villiga att betala priset.”

Därpå sändes han ut till Auca-indianerna. Missionärerna visste att de var vildar och använde därför ”Jakobs taktik”. De började med att flyga över indianernas territorium och släppa ner gåvor från luften. De fick gengåvor av indianerna. Under den sista flygturen stoppade aucas ner en vacker papegoja i säcken som firades ner i ett rep från helikoptern.

De fem missionärerna var nu redo att besöka aucas. Det första mötet gick bra. Nästa dag mördades de. Betty Elliot, hustru till en av de fem, skrev samma kväll: ”Ingen önskan brann hetare i Jims hjärta än att Kristi namn skulle bli känt bland aucas.”

Välj ett land, ett folk eller en socialgrupp som du vill ägna dig åt. Du kanske inte kan resa ut och missionera, men du kan hjälpa till genom att be, genom att sprida information om missionen och genom att ge den ekonomiskt stöd.

”De älskade icke sitt liv så högt, att de drog sig undan döden.”
(Johannes Uppenbarelse 12: 11)

Har du nånsin tänkt på de odödliga själarna i Somalia vid Afrikas nordvästra spets? I Somalias sand står en enkel gravsten med inskriptionen ”Merlin R. Grove, 9 feb. 1929 – 16 juli 1962. Jesus sade ’Ingen kommer till Fadern utom genom mig’ ” (Joh. 14: 6).

Grove var missionär. En muslimsk präst blev rasande på honom och högg sin kniv tolv gånger i honom. Groves hustru Dorothy hörde ovägen och när hon rusade ut var hennes man redan döende. Mördaren gick fram mot henne och högg kniven i hennes mellangärde.

Dorothy hade tidigare tvekat om hon verkligen kommit på rätt plats som missionär. Hon var osäker på om hon verkligen kunde älska somalierna, som hon ansåg vara lata, grymma och blodtörstiga. Nu när hon låg blödande på marken fylldes hennes hjärta av kärlek till dem. Hon klarade sig och hon tvivlade aldrig mer på sin kallelse.

Bästa sättet att försäkra sig om frälsning är att ta på sig lidande för sin frälsnings skull. Bästa sättet att bli säker på en kallelse är att ta på sig ett speciellt kors i förbindelse med denna kallelse. Du har valt rätt hustru, man eller pojkvän om du får tillfälle att bära en tung börda åt honom eller henne.

Idag är Somalia kommunistiskt. Två slags fanatism, den kommunistiska och den muslimska har förenats. Finns det någon som är villig att göra vad han kan för att frälsa somalierna?

DAGLIGA BETRAKTELSE

Richard Wurmbrand

DAGLIGA BETRAKTELSE

Del II

April – Maj – Juni

EVANGELIIPRESS

Box 1712, 701 17 ÖREBRO

© Richard Wurmbrand

Bok nr 324

ISBN: 91 7038 324 3

Tryckt hos Tryckcentralen i Örebro AB 1984

”Kärleken till pengar är roten till allt ont.” (1 Timoteus 6: 10)

Reformationen och kristenhetens ohjälpliga splittring skulle aldrig ha blivit verklighet om det inte varit för prästers snikenhet och personliga svagheter hos de inblandade på båda sidor. Jag är fortfarande osäker på om en reformation av kyrkan alls var nödvändig.

Kyrkan är en fortsättning av Kristi inkarnation. Kristus är dess överhuvud och han ser till att allt fungerar väl, så att kyrkan aldrig kan dö. Inte ens helvetets portar kan besegra henne.

Men det finns mänskliga institutioner som kallas kyrkor, bestående av människor som inte blivit pånyttfödda. Människor som inte behöver reformeras utan förvandlas. Pånyttfödelsen kan förvandla varje människa till Guds barn.

På det mänskliga planet har det förekommit upprörande saker under tidernas lopp. Avlat och evig salighet utbjöds till salu. Kung Jakob av Skottland skänkte sina oäkta söner landets rikaste abbottdömen medan de ännu låg i vaggan. Sådant väcker allmän avsky. Genom att sådant kunde ske blev det säkerligen lättare för Henrik VIII, som var ursinnig på påven för att denne inte ville låta honom få skilsmässa från sin hustru, att bryta med Rom. Båda parter gjorde det sedan till ett brott, belagt med dödsstraff, att ställa sig på den snikna Vatikanens respektive den liderlige Henrik VIII:s sida. Liknande saker inträffade i andra länder.

Vi måste ta oss en titt på vårt prästerskap och dagens kyrkoledare. Är de klara över vad som är deras första plikt? Gör vad du kan för att hålla dem till kristna ideal i tankar och gärningar. Omvandla din kyrka efter Kristi förebild och försäkra dig om att du inte bara tillhör ett rent mänskligt samfund. Bli genom pånyttfödelse medlem i en kyrka som ”träder fram i härlighet, utan minsta fläck eller skrynkla.” (Ef. 5: 27)

2 april

"Gud har givit Honom det namnet, som är över alla andra namn." (Filipperbrevet 2: 9)

Somliga människor får namn som varslar om deras öde. På ryska betyder Vladimir "världshärskare". Den ryska historien känner två inflytelserika män som burit det namnet. År 998 blev furst Vladimir av Kiev omvänd till kristendomen. Då han hade att välja mellan romersk katolicism och den österländska ortodoxin skickade han sändebud till Europa för att ta reda på vilket som passade honom bäst. Sändebuden imponerades av den vackra musiken i den ortodoxa kyrkans liturgi och påverkade fursten att välja denna form av kristendom. Han befallde därefter alla sina undersåtar att låta döpa sig.

Omkring nio hundra år senare föddes en annan Vladimir i Ryssland. Vid sexton års ålder blev han gudsförnekare på grund av en löjlig händelse. En kristen som begår en synd kan bli gudshatare från att ha varit en gudfruktig människa. Liksom många andra pojkar i den åldern hade Vladimir Lenin en tid försummat att gå i kyrkan. Pojken hörde sin far fråga en präst vad han skulle göra åt det. Prästen svarade: "Ge honom stryk och återigen stryk." Ursinnig slet Lenin av sig korset som han bar kring halsen och beslöt sig för att aldrig mer ha något med religion att skaffa. Nu hatade han den. Till följd av den revolution som Lenin startade har miljoner kristna dödats. Kanske skulle detta aldrig ha hänt om prästen givit ett klokare och mera kärleksfullt svar.

Vi måste inse att ett väl valt ord kan rädda en människosjäl och att ett fel valt ord kan ödelägga den.

Furst Vladimir kunde inte göra hela sitt folk till Kristi lärjungar. Lenin kunde inte göra hela folket till gudsförnekare. Ingendera var någon "Vladimir" – världshärskare. Det finns bara en sådan – Jesus Kristus. Han skall härska och för Honom skall alla huvuden böjas.

"...att frambära er själva som ett levande, heligt offer." (Romarbrevet 12: 1)

Under Vietnamkriget hände det att buddhistmunkar satte eld på sig själva då de såg sin religion hotas av katoliken Thieus politik. Två munkar hällde då bensin på en tredje, som sedan begick rituellt självmord inför tusentals knäböjande åskådare. I Tjeckoslovakien begick Jan Pallach självmord i protest mot kommunistiska övergrepp och i Öst-Tyskland gjorde den evangeliske prästen Brüscwitz samma sak.

Alla vi kristna har något att lära av detta. Självmord i ordets vanliga bemärkelse är inte tillåtet i vår religion, men vi måste alla frambära oss själva som ett levande offer för den enda giltiga sakens skull.

Jesu död skulle kunna kallas ett planlagt självmord, ty Han sade: "Jag ger mitt liv... Ingen har tagit det ifrån mig, jag ger det av fri vilja" (Joh. 10: 17-18). Han tycktes göra allt för att provocera sina fiender. Han ifrågasatte alla människans vanliga instinkter. Du skall inte ens se på en kvinna med begärelse. Låt ditt tal vara ja, ja eller nej, nej, vilket utesluter allt vad reklam och PR heter. Ljug inte ens om din lögn kan rädda ditt liv.

Kristus gjorde en del av sina underverk på sabbaten, trots att Han visste att det skulle reta hans motståndare. Han ville bli korsfäst eftersom Han visste att Hans död var det enda sättet att frälsa mänskligheten.

Kristna människor går också emot denna världens konventioner därför att de vill offra sig och bära sitt kors varje dag.

"Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig." (Gal. 2: 20)

4 april

"Den som är trogen i smått är också trogen i stort." (Lukas 16: 10)

Vi bedrar oss själva om vi tror att tiondet avbördar oss all timlig skuld till Gud. Det har funnits kristna människor som suttit fängslade under förföljelser och som bara fått en skiva bröd i veckan plus soppa på smutsiga potatisskal och som kunnat ge tionde. Var tionde vecka gav de sin brödbit till någon som var sjuk eller svagare än de själva. Och inte nog med det. De visste att människan har ansvar för 100 procent av vad hon har. Många kristna avstod sin brödbit var tredje eller var femte vecka. En del åt aldrig bröd utan nöjde sig med den smutsiga soppan.

Inte bara 10 procent utan allt vad vi har tillhör Gud. Det är inte sant att vi kan göra som vi behagar med återstoden när vi väl har givit tionde. Det är snarare så att vi fått ett konto av Herren och att vi skall lämna räkenskap för varje öre vi lägger ut. En handelsresande kan inte sätta upp en päls åt sin fru på sina resekostnader. Inte heller vi får tillåta oss någon lyx.

Är ditt samvete rent? Kan du urskulda dig inför Gud för allt vad du unnat dig själv av mat och kläder i en svältande och frysande värld? Är det berättigat med lyxiga kyrkobyggnader, dyrbara kåpor och stoppade kyrkbänkar medan missionen inte har ett öre till en bibel åt ett hednaland? Kan du stå för dina utgifter för kosmetika och nöjen? Kommer du att kunna se Jesus i ögonen på Domens dag och säga Honom: "Jag har använt mina pengar på rätt sätt." Skall Han kunna säga: "Rätt så, du gode och trogne tjänare"?

**”Moses sade till Herren: ”O, min Gud, jag är ingen talför man.”
(2 Mosebok 4: 10)**

Richard Hext föddes med förlamade händer och fötter. Hans händer hängde normalt efter en operation, men han hade inte den ringaste kraft i dem.

Detta hindrade honom inte från att bli konstnär. I sju år gick han på konstskola. Därefter försörjde han sig som målare – han höll penseln mellan tänderna. Några av de tavlor han målat är så vackra att de hänger i Buckingham Palace.

Moses blev en stor förkunnare trots att han stammade. Rahab blev ett helgon och en av Herrens stammödrar fast hon först var en sköka i ett hednaland. Petrus blev martyr fast han av naturen var feg. Vi ser honom först darra inför en tjänsteflicka som inte kunde göra honom något förnär. Efter Uppståndelsen stod samme man på torget i Jerusalem och trotsade folkets ledare och hopen. Vi vet att han till sist dog för sin herre – på egen begäran korsfäst med huvudet nedåt.

En kristen människa som gjort sig skyldig till både äktenskapsbrott och mord skulle förmodligen ge upp hoppet om att någonsin mera bli till gagn för Herren. Men David ångrade sig och skrev sköna psalmer, vilka är vår andliga föda. Salomo gjorde sig skyldig till avguderier och sedeslöshet men blev författare till tre av Bibelns böcker.

Inget fysiskt, intellektuellt eller moraliskt handikapp är oöverkomligt. Om Du saknar händer så måla med tändernas hjälp, men måla tavlor för Herren.

6 april

”Varen ens till sinnes, uppfyllda av samma kärlek, endräktiga, liksinnade.” (*Filipperbrevet 2: 2*)

Den mänskliga synden har vanställt kristendomens historia, som kunde varit vacker om bara de som bär Kristi namn hade följt sin Mästares bud. Alla känner till den katolska inkquisitionen, men protestanter har också varit grymma.

Elisabeth I av England dömde biskop Plunkett till döden för hans katolska tro. Hon befallde att han först skulle hängas, sedan halas ned och sprättas upp och få inälvorna brända – medan han ännu var i livet – och slutligen styckas. Katolikerna i Piemonte grep protestanten Giovanni Michialin och fyra av dennes barn. För varje barn som höggs i bitar inför Michialins ögon frågade soldaterna om han ville avsvärja sig sin tro, men han vägrade. När samma svar gavs för fjärde gången grabbade en soldat barnet i benen och krossade dess skalle så att hjärnan rann ut.

Katoliker slog ihjäl tusentals ortodoxa i Kroatien under kriget. Ortodoxa präster förföljde ondskefullt evangeliska kristna i Rumänien och såg till att de fängslades. Präster har lett massmord på judar. Idag mördar katoliker och protestanter varandra i Nordirland i Hans namn som bjöd oss att älska våra fiender.

Låt oss en gång för alla besluta oss för att utrota varje tanke på agg eller fientlighet mot andra människor för att de har en annan tro än vår egen. Vi måste akta oss för att tala anklagande om andras religion. Det kan hetsa oansvariga personer till överilade gärningar och t o m leda till mord. Religiösa meningsskiljaktigheter måste diskuteras i kärlek. När helst det förekommer till synes oförenliga åsikter bör var och en få behålla sin övertygelse, grundad på Guds ord. Men det förnämsta budet är kärlek.

”Först och främst uppmanar jag därför till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse . . . för konungar och all överhet.” (1 Timoteus 2: 1–2)

Texten säger inte att vi endast skall be för dem som styr vårt eget land. Det var just detta som prästerna gjorde i England, Tyskland, Ryssland och Amerika under andra världskriget. Gör man så, kan man utan samvetsbetänkligheter gå ut och döda dem som lyder under en annan härskare. Det är fel att endast be för den egne kungen eller presidenten.

Härskare och kungar tillhör en särskild kategori som vi måste be för på samma sätt som vi ber för de hungriga och de sjuka. En kristen ber på samma gång för sin egen överhet, för de styrande i grannlandet och för infödingshövdingen på en fjärran kontinent.

Genom att be för vår överhet och älska den, även om den är ond, så kan vi leva ”lugnt och fridfullt” eftersom tanken på demonstrationer och revolter aldrig uppstår. Dessutom kan vi med en sådan livsinställning bli en surdeg som genomsyrar samhället med vad gott är. ”Bedjen därför . . .”

8 april

”Berusa er inte med vin, där börjar lastbarheten, utan låt er uppfyllas av Anden.” (Efesierbrevet 5: 18)

I det följande skall jag återge några siffror från det land i Europa som anses vara minst sedeslöst.

I Schweiz har konsumtionen av alkohol fördubblats efter andra världskrigets slut. Antalet alkoholister har ökat från 100.000 till 130.000. Tjugo procent av alla brott och 23 procent av alla skilsmässor beror på alkohol. Alkoholen är skuld till en tredjedel av alla självmord. Varje år tas 1300 personer om hand på psykiatriska kliniker för alkoholmissbruk. Siffrorna för andra länder är långt värre.

Bibeln talar om att vara berusad av kärlek, om att vara så fylld av helig Ande att man ger intryck av att vara drucken. Har man någonsin hört talas om någon negativ effekt av den sortens berusning?

Drick därför av det mirakulösa vinet som Jesus gav åt apostlarna i Kana. Du kommer att visa många symptom på berusning: fyllbultar prisar sitt vin och du kommer att prisa ditt, fyllon skrålar och du kommer att få en oemotståndlig lust att sjunga till din Frälsares ära, alkoholister är benägna att slåss, även du kommer att vilja kämpa, om du så är mycket svag, mot starkare fiender.

Jag har ingenting emot berusning, men jag tycker att alkohol är fel dryck. Låt oss dricka av det vin som Jesus så frikostigt bjuder dem som törstar.

”Kämpa för den tro som en gång för alla har anförtratts de heliga.” (Judas brev 3)

Ta er i akt för tolerans i trosfrågor. Tänk er två skolor, en som styrs av en klok man, den andra av en dåre. I den första får barnen lära sig att två plus två är fyra, i den andra att två plus två är tre. Så kommer en lärare och säger att när allt kommer omkring är kärleken det viktigaste. Varför skall matematiklärarna vara oense? Varför inte komma överens om en liten kompromiss, så att båda kan lära ut detsamma. Barnen kan få lära sig att två plus två är tre och ett halvt! Den som vägrar att acceptera en så bra och trevlig lösning är fanatiker, bigott, ovärdig att undervisa i matematik. Vad skulle du tycka om det?

Kristna människor älskar enighet – men inte på bekostnad av sanningen.

Den kristna kyrkan sitter inne med den verkliga sanningen i långt högre grad än matematiken därför att den är uppenbarad av Gud själv. Ur min plånbok kan jag ge någon så mycket jag vill därför att det är mina pengar. Av Guds sanning kan jag inte ge någonting. Det må finnas olikheter bland kristna i fråga om bagateller liksom det finns varieteter bland orkidéer. Jag kan acceptera en ros i en annan färg, men jag kan aldrig acceptera en tistel som en ros. Kärleken till nästan är inte tillräckligt skäl att utesluta ett enda ord, en enda bokstav ur Bibeln. Jag kan älska en kättare men aldrig kätter.

Kristus är Gud. Han blev människa, föddes av Jungfru Maria, dog för våra synder, uppstod kroppsligen och uppsteg till himmelen. Det står var och en fritt att tro annorlunda, men då önskar jag ingen gemenskap eller dialog med honom. Matematikprofessorer för inga dialoger med sina lärjungar: de lägger fram sanningen och den måste accepteras. Kristna människor förkunnar också sanningen. Den som vägrar att acceptera den skall gå under.

10 april

"Sjungen till Herrens ära en ny sång." (Psaltaren 96: 1)

Det är mycket viktigare att ta till vara ungdomen än att bevara gamla gudstjänstritualer eller gamla sånger som vi är vana vid. Vi lever i en värld där stora omvälvningar sker. Nya sånger och nya gudstjänstordningar uppstår. Den äldre kristna generationen känner sig illa berörd, som om Gud vore oupplösligt förenad med den liturgi de lärde känna som barn. De glömmer att det som nu är gammalt en gång var nytt.

Bachs Matteuspassion togs inte väl emot av hans samtid. Efter några få framföranden låg den glömd i hundra år. Haydns stora orgelmässa förklarades opassande av grundaren till den tyska Cecilianerorden, som skrev: "Den förhåller sig till ädel kyrkomusik som en sköka till en drottning eller som en vals till Kristi död." Denne präst, som hette Witt, skrev till påven att han ansåg Haydns musik vara mer lämpad för salonger: "De militäriska och bacchantiska rytmerna passar illa till allvaret i gudstjänsten och till offret på korset."

Missionärer som varit i Afrika berättar att de svartas hjärtan var mycket lättare att påverka om orgeln ersattes av deras egna trummor.

Öppna ditt hjärta för musik och kyrkliga sedvänjor som du personligen kanske ogillar. Sådana kan vara till nytta och hjälp för någon med en annan bakgrund än din. De kan t o m hjälpa andra människor att bättre lovsjunga Herren.

11 april

"Du skall älska din nästa såsom dig själv." (Matteus 22: 39)

Nöj dig inte med att bara beundra skönheten i detta bud eller att predika det för andra. Sätt dig hellre med papper och penna och skriv upp namnen på medmänniskor som behöver kärlek och omtanke.

Vem är besviken? Vem är ensam? Vem är övergiven av make eller maka eller av sina barn? Vem är utstött ur gemenskapen?

Squeaky Fromm i den ökända Manson-kulten kördes på porten av sina föräldrar som aldrig visat henne någon kärlek. Där hon satt hjälplös och övergiven i rännstenen kom Manson, den blivande massmördaren, förbi och frågade henne: "Vill du ha kärlek? Jag har kärlek. Följ mig." Hon följde honom och blev medlem av en satanisk sekt som visste att dölja sig bakom ord av kärlek. Hon blev drogmissbrukare och gjorde ett mordförsök på förre presidenten Gerald Ford. Nu avtjänar hon livstidsstraff i ett fängelse. Tänk hur annorlunda hennes liv kunnat gestalta sig om en kristen medmänniska stigit fram till den gråtande flickan och visat henne något av Kristi kärlek.

Din nästa, som behöver din kärlek och omtanke, kan vara en flykting från ett fjärran land, han kan vara en av de många som hungrar i Afrika eller Indien, han kan vara en av dem som saknar kunskap om Kristus på en ö i Stilla havet eller i ett kommunistiskt eller muslimskt land. Stanna inte i beundran inför budet "Älska din nästa" som framför en tavla på ett konstmuseum utan börja visa kärlek i praktisk handling.

12 april

"Vad Gud har sammanfogat får människan alltså inte skilja åt."
(Matteus 19: 6)

Gud hatar skilsmässor (Mal. 2: 16). Det finns i själva verket bara ett grundskäl till att människor skiljer sig. Det är att de inte hade någon verklig motivering att gifta sig. Antingen har de aldrig haft avsikten att offra hela sitt liv för den andra makens jordiska och eviga välfärd eller också har de frångått sin avsikt.

Det vore orealistiskt att inte medge att det ibland är bäst för ett par att skiljas åt. Jesus nämner otrohet som ett skäl, och då menar Han inte ett enstaka snedsteg utan en bestående livsstil hos den ena parten. Vi kan inte begränsa skilsmässor till bara detta enda fall, ty det vore som att citera Skriftens ord "Betala tionde av myntan och anisen och kumminet" (Matteus 23: 23) som bevis för att man inte behöver betala skatt för andra inkomster. De ting som nämns i denna bibelvers är bara exempel på olika slags inkomster.

Likaledes betyder Jesu omnämnande av otrohet som ett skäl för skilsmässa att det måste finnas ett skäl som är minst lika vägande som detta. Vad kan man göra om ens partner är obotlig hasardspelare eller narkoman eller alkoholist, om han eller hon försummar barnen eller överger familjen eller om det förekommer öppen misshandel eller homosexualitet? Om den felande parten vägrar att bättra sig så kan man inte begära att maken skall finna sig i detta.

Det bästa medlet mot skilsmässa är uppriktig bön och villighet att öppna ögonen och ge sig tid till mogen eftertanke liksom att resonera med personer som har erfarenhet av äktenskap och barn. Flickor som gifter sig före tjugooårsåldern har tre gånger större chans att råka ut för skilsmässa än de som gifter sig senare. En undersökning visar att 31% av flickor som gifter sig mellan fjorton och arton år är gravida då de gifter sig.

Ni föräldrar, visa varandra kärlek och hänsyn, inte bara för er egen skull och för att undvika skilsmässa utan också som exempel för era barn på hur ett äktenskap bör vara, så att inte deras slutar med skilsmässa.

”Vi forskar i skrifterna.” (*Johannes 5: 39*)

Under förföljelserna på Madagaskar mellan 1836 och 1861 ej blott höll de kristna sin tro levande genom att i hemlighet läsa Bibeln, utan församlingen växte dessutom tiofaldigt under denna period. De bergsstammar på Formosa (Taiwan), som före andra världskriget knappast kommit i beröring med kristendomen, höll stånd mot det japanska trycket och framträdde med fast grundade kristna församlingar, baserade enbart på bibelstudium. Under Mau-Mau-hotet i Kenya var det de kristna vilkas liv var djupast rotat i Bibeln som höll stånd mot alla försök att få dem svärja den hedniska Kikuyu-eden. Styrkan hos de inföddas samfund beror på i hur hög grad de håller fast vid Bibeln. Kyrkans organisation och t o m dess präster kan förintas utan att församlingen går under – så länge folket har – och läser – Bibeln.

Inte överallt förekommer förföljelser, men överallt i världen finns motstånd mot den sanna kristendomen. Vi måste vara hemmastadda i Skriften om vi vill att vår tro skall överleva.

Erasmus, en av de stora bibelöversättarna, säger: ”Jag skulle önska att varje lantman gick och sjöng verser ur Skriften vid sin plog.” Tala till varandra med psalmens och Skriftens ord. I detta ligger frälsningen för Kyrkan.

Var tacksam mot Gud för att du tillhör det privilegierade fåtal – 40% av mänskligheten – som fått lära sig läsa. Var tacksam för att du tillhör det ännu mindre fåtal som har tillgång till Bibeln – i halva världen finns den inte att få. Du har förmånen att kunna köpa en bibel. Många kristna i Latinamerika, Afrika och Indien önskar sig en bibel men har inte råd att köpa den. Gör till en daglig vana att forska i Skriften.

14 april

"Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig." (Galaterbrevet 2: 20)

Bland alla dem som skrivit i Bibeln är jag särskilt förtjust i dem vilkas namn är okända. Moses citerar "Boken om Herrens krig" (4:e Mosebok 21: 14). Vem har skrivit den? Josua (10: 13) nämner "Yashers bok" d v s "den rättfärdiges bok". Vem var det? Paulus citerar en grekisk skald som säger: "Vi är ock av Hans (Guds) släkt" (Apg. 17: 28). Orden är så märkliga att de överglänser sin författare.

Om folk sjunger ens dikter, då är det verkligen poesi, men om en poet citeras som auktoritet av en Kristi apostel för att styrka dennes argument, då är det inte längre nödvändigt att minnas hans jordiska namn.

Så ärofullt är det att skriva Guds verkliga sånger. Det är som om det inte vore bara en människa som skrivit dem. En buddhistisk legend berättar att en man målade ett så mästerligt porträtt av Buddha att bara målningen återstod när han var färdig. Målaren fanns inte längre kvar. Det samma gäller för verkliga kristna författare, diktare, förkunnare och för den vanlige mannen på gatan som talar med en medmänniska om kristna ting. Han måste upphöra att vara sig själv för att förenas med sin åhörarens själ. Han måste gå upp i den Jesus om vilken han skriver eller talar.

När du skriver, talar eller handlar för Jesus, så låt Honom fylla ditt hjärta med sin helige Ande. Ditt namn kan komma att glömmas, men du vinner evigt liv. Du kommer att citeras av Gud utan att ditt namn nämns eftersom den mystiska föreningen har ägt rum: du har blivit ett med Honom.

"Men störst . . . är kärleken." (1 Korintierbrevet 13: 13)

En gammal legend berättar att i begynnelsen fanns Gud och två svalor. En av svalorna viskade i Guds öra: "Gör någonting. Vi behöver träd att bygga bon i, luft att flyga i och många länder att flytta till och från. Livet är så långtråkigt i ett tomrum." Den andra svalan kvittrade: "Låt bli att skapa, min Gud. När Du en gång skapat materia, energi och rörelse, vem vet då vilken molekyll som förenar sig med vilken? Rovfåglar kan dyka upp och sluka oss, det kan komma stormar i vilka vi omkommer eller vad som helst. Låt det vara som det är." Men Gud svarade: "Jag vill skapa. Jag vill ha varelser på vilka jag kan slösa min kärlek och som älskar mig."

Åter varnade svalan: "Har du väl skapat varelser med obeständiga känslor, tankar och 'sinnesstämningar', så kan de en vacker dag upphöra att älska Dig och börja hata Dig. Inte ens en Gud kan förutse allt som kan inträffa i en väldig skapelse. Låt det få vara som det är, bara Du och vi två svalor." Den andra fågeln envisades: "Skapa en värld. Jag lovar att jag skall kvittra även då jag vet att rovfåglar jagar mig och stygga barn sätter ut snaror för att fånga mig."

Och Gud beslöt sig för att skapa världen. Han tog risken, den risk som all kärlek innebär, den som alla måste ta som inleder en vänskap eller går in i ett äktenskap. Han beslöt sig för att älska och eftersom Han älskar så lär vi oss förtrösta, hoppas och att visa barmhärtighet.

Det enda alternativet till kärleken är icke-varat. Om kärleken helt skulle försvinna ur världen, så skulle världen inte längre finnas till. Tänk på detta.

16 april

"Gör all er gärning utan att knota eller säga emot." (Filipperbrevet 2: 14)

Sex blinda män försökte få reda på vad en elefant är. En kände på elefantens sida och trodde det var en vägg. En annan kände på dess öra och trodde det var ett blad. En kände på ett ben och trodde det var en pelare. En kände på svansen och trodde att han vidrört en orm, och så vidare. Vår insikt är ofullkomlig (1 Kor. 13: 12).

Det berättas att flera blinda män som botats av Jesus vid ett gästabad diskuterade hur Jesus bar sig åt när han botade blindhet. En sade: "Jag kan berätta av egen erfarenhet. Han säger helt enkelt 'Din tro har botat dig'." En annan sade: "Det där är ett protestantiskt avståndstagande från goda gärningar. Det räcker inte med bara tron. Jesus rör vid den blindes ögon." Och härtill sade en tredje: "Det måste ske två gånger, en gång på vardera ögat." Den förre envisades med att han bara vidrörts en gång och att han ändå såg perfekt. En fjärde sade: "Ni pratar strunt allesammans. Det går till så att Jesus gör en lerklump genom att spotta på marken. Sedan lägger Han klumpen på ens ögon. Därefter måste man bege sig till en viss damm i Palestina. Ingen annan damm duger. Vad ni hittills sagt är alldeles toktigt."

Fyra av de före detta blinda råkade ordentligt i luven på varandra. Var och en höll på sin version. En gång samlade Jesus dem alla fyra och sade: "Jag har ju botat er alla, var och en på sitt sätt. Vore det inte bättre att gemensamt tacka mig för vad jag gjort? Har jag inte rätt att bota var och en på det sätt jag finner för gott?"

Vad du fördömer som ett misstag av din broder kan mycket väl vara hans sanna personliga upplevelse av Herren Jesus.

"Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot." (Sakarja 4: 6)

En beundrare av modern konst skrev i en engelsk tidning: "Denna konst är demokratisk. Vem som helst kan göra den." Du kan dra två penselstreck med gult och tre till med blått. Gör en röd cirkel omkring dem. Cirkeln behöver inte ens vara rund. Klistra på en näsa och ett öga av en flicka som du klippt ur en tidning. Kalla det "Mänsklighetens Lysande Framtid" och kritikerna skall finna din tavla intressant.

Obegåvade, talanglösa och oskolade personer tillverkar så kallad konst. Obegåvade predikanter predikar. Resultatet blir att många kyrkor står tomma. Luther gjorde predikan till det centrala i gudstjänsten i stället för som tidigare nattvarden. Men han glömde ta med i beräkningen att det är ont om goda predikanter i världen.

Se på Michelangelos Pietà i Peterskyrkan. Två marmorfigurer i naturlig storlek har sammanförts till en grupp. Konstnären har placerat en fullvuxen manskropp i knät på en ung flicka. Hon ser mycket yngre ut än sin son. Hon har kvar sin jungfruliga skönhet. Han har varit Smärtornas Man. Hennes ansikte är lugnt. Hon vet att Han kommer att uppstå.

Sådana konstnärer finns inte många. Inte heller kan man få fram predikanter som Johannes Chrysostomos genom att låta tråkiga talare gå igenom teologiska skolor.

Jesus måste leva i ens hjärta innan man kan predika över Honom eller ge ett personligt vittnesbörd. "Varav hjärtat är fullt, därav talar munnen." (Matt. 12: 34)

Obegåvade predikanter borde ägna sig åt något annat eller pånyttfödas med förmåga att predika. Även en obildad och enkel människa kan tala intresseväckande om den han älskar mest. Mödrar kan tala om det som är gott i deras barn. Endast den som älskar Jesus högt borde tala om Honom. Annars kommer vårt vittnesbörd att likna den moderna konsten. Alla kan, men vackert blir det inte. Eller intressant.

Vältalighet i personligt vittnesbörd eller i förkunnelse är inte en fråga om bildning utan om att vara brinnande i anden.

18 april

"Herrens dag är en dag av mörker och tjocka." (Joel 2: 1, 2)

Herren lärde oss att be "Tillkomme Ditt rike". Han menade att vi skulle ta det på allvar. Om Hans rike komme idag innebure det att många hamnade i den eviga elden. "Den som inte tror, han blir fördömd." (Mark. 16: 16) De som tror på Kristus är en oändligt liten minoritet. Var skall alla de andra tillbringa sin evighet? Vad kommer Hans rike att innebära för den du älskar?

Det kommer att ske en sällning. En del skall ställas på den högra sidan, andra på den vänstra. Kan du av fullaste hjärta säga "Tillkomme Ditt rike"? Vill du att många i din familj eller ditt land skall tillbringa evigheten i helvetet?

Bönen "Tillkomme Ditt rike" gavs oss för att ge oss en känsla av brådskande angelägenhet. Då vi både vet att det kommer och önskar att det skall komma borde vi sprida evangeliet så långt vi förmår.

Man skall akta sig för böcker om bibliska profetior. Alla sådana böcker som är äldre än tjugio år har befunnits vara osanna. Luther trodde att turkarnas framryckande betydde slutet. Mussolini sades vara den som skulle återupprätta Roms konungavälde enligt en påstådd profetia av Daniel. Hitler ansågs vara det apokalyptiska vilddjuret med talet 666 (Upp. 13: 18).

Ofta bär vi inom oss en ohälsosam nyfikenhet. När Herren talade om Jerusalem och att där inte skulle lämnas sten på sten utan allt skulle brytas ned (Mark. 13: 2) så ville lärjungarna ha detaljer om när detta skulle inträffa, i stället för att likt Abraham och Moses lägga sig ut för att den förutsagda katastrofen inte skulle inträffa.

I våra dagar gläder man sig på många håll över Andens utgjutelse. De som får Andens gåvor borde komma ihåg att profetian om denna utgjutelse i Joel 2: 28–29 omedelbart följs av ett tillkännagivande av fruktansvärda domar över mänskligheten. Vi bör inte blott söka tolka dessa profetior. Om vi har Anden och känner till faran bör vi bli förbedjare för att avvärja katastrofen. Guds beslut är inte orubbliga.

"Varje bok i Skriften är inspirerad av Gud." (2 Timoteus 3: 16)

Under reformationen beskyllde Thomas Müntzer Luther för att vara en skriftlärd, en bokstavstrogen slav. Han gav Luther öknamnet "bibelfrossaren" och sade: "Vad tjänar det till att ha svalt Bibeln hundratusen gånger?" Müntzer ansåg att det viktigaste var att man ägde den levande Anden. Luther genmålde att Müntzer inte var värd att lyssna på om han så hade undfått den helige Ande aldrig så mycket såframnt han inte lät sig vägledas av Skriften.

Däri hade Luther rätt. Långt tidigare hade den helige Hieronymus skrivit: "Att inte känna Skriften är att inte känna Kristus . . . Den människa som är väl förankrad i Skriften är ett bålverk för Kyrkan."

Motsatsen mellan Ande-trohet och bibel-trohet är en konstruktion eftersom den som låter sig ledas av den helige Ande helt accepterar Skriften och upplever att den är självbestyrkande och i sig själv bär beviset för sin egen äkthet" (Calvin).

En människa måste kunna bevisa att hennes tankar och ord verkligen inspirerats av den helige Ande. Bibeln däremot behöver inte och skall inte göras till föremål för diskussioner och förnuftsresonemang. Genom människors förmedling har vi fått den från Gud själv. Den står över allt mänskligt omdöme. När man läser Skriften med den rätta tron får man en förnimmelse av Gud själv. Det är fel att tro på Bibeln därför att den på olika sätt visat sig vara sann. Vi kan inte döma Guds ord: det dömer i stället oss. Guds ord är den ofrånkomliga sanningen. Alla kristna människor underkastar sig Guds ord. Låt inte någonting komma emellan dig och Skriften.

20 april

"Främst för juden." (Romarbrevet 1: 16)

"Solen har aldrig lyst över ett så blodtörstigt och hämndlystet folk som judarna, vilka bara tänker på att mörda och strypa hedningarna. Inga andra människor under solen är sniknare än de varit och alltid kommer att förbli, som man kan se av deras avskyvärda procenteri."

Orden är Martin Luthers. Det finns flera uttalanden av samma sort i andra stora kristna teologers skrifter, hos påvar och kyrkofäder.

Det är en inställning som inte bara kommit till uttryck i ord. Det föraktade judiska folket har i alla århundraden förföljts och mördats av sådana som kallar sig kristna. Hitler gick sina första skolår i en katolsk skola. Hur många gånger måste han inte ha hört att judarna var vår Herres mördare. Inte att undra på att de så orättvist behandlade judarna inte vill tro på Kristus.

Skriften talar i stället om judarna som det folk vilket skänkte världen Guds son i människogestalt (Rom. 9: 5).

En man som vandrar i stormen drar sin överrock tätare och tätare omkring sig. När sedan solen bryter fram med sin värme och sitt ljus tar han av sig ytterplagget. Endast en varm kristen kärlek kan förmå Guds utvalda folk, som gått vilse, att överge sina fördomar mot Jesus och ta emot Honom som sin Frälsare. Vi bör som kristna låta ljuset och värmen från rättfärdighetens Sol lysa på dem.

”Tänk på vilodagen, så att du helgar den.” (4 Mosebok 20: 8)

Många affärsmän ägnar hela livet åt ett hektiskt jagande efter pengar som de till största delen inte behöver eftersom de låter dem stå inne på en bank. Denna växande rikedom gör det möjligt för dem att köpa saker och ting som de kan vara utan för att imponera på folk som de inte tycker om.

Vad är det för mening med denna frenetiska iver att hopa rikedomar?

Ett av de viktigaste av Guds bud är det som bjuder oss att vila. ”Tänk på vilodagen, så att du helgar den.” Upphör att jaga pengar. Lagg av dina eviga prestationskrav. Avstå från sammanträden. Sluta jakta. Koppla av och vila.

Sabbaten – vilodagen – är den äldsta av Guds förordningar. Till och med hedningar förstår dess betydelse – kan de ha fått det från Adam? Vila om möjligt från arbetet, även om det är ett viktigt arbete. Sokrates hämtade krafter efter en ansträngande dag genom att leka med barn. Inom jesuitorden var det fördom en regel att man efter två timmars studium skulle ta femton minuters rast då man skulle ägna sig åt något annat. Kardinal Richelieu kopplade av med hårda kroppsövningar, som till exempel att tävla med sin betjänt i höjdhopp.

Låt dig inte uppslukas av viljan att tjäna mera pengar, pengar som du kanske inte behöver, i synnerhet inte om de ökar dina bekymmer. Ta dig tid till vila på sabbaten. Koppla av. ”Kom till mig”, sade Jesus, ”ni alla, som arbetar och som är betungade... och ni skall vinna ro för edra själar.” (Matt. 11: 28-29) Och medan du vilar ”varken slumrar eller sover den som bevarar Israel”. (Ps. 121: 4)

22 april

"Du död, var är din seger?" (1 Korintierbrevet 15: 55)

Den som har en materialistisk livsåskådning tror att människans liv är slut med döden. Detta står i motsats till lagen om energins oförstörbarhet, som är en av naturvetenskapens hörnstenar. Den energi som finns i de atomer av vilka min kropp är uppbyggd försvinner inte med döden. När kroppen upplöses ingår dessa atomer i andra kombinationer. Min kropps värmeenergi försvinner inte. Den förblir en del av universums totala energi som är konstant. När kaminen kallnat har dess värme överförts till rummet. På samma sätt förhåller det sig med min kropp då den kallnar.

Men jag har också andlig energi, viljekraft, känslor, samvete. Vi känner inte till någon energi som försvinner i denna värld. Det finns ingen som helst anledning tro att den andliga energin skulle vara undantagen. Döden kan endast omvandla den till en ny dimension – inte förinta den.

Den berömde fysikern Maxwell skriver att "vetenskapens framsteg... tvingar en att göra en klar distinktion mellan den synliga sidan av människan, som uppenbarligen är förgänglig, och den sida som utgör vårt 'jag' samt att inta den ståndpunkten att människans personlighet är av den beskaffenheten att den ligger utanför naturvetenskapens område". Det faktum att vi inte kan fatta hur medvetandet skall kunna existera bortkopplat från hjärnan – ty medan vi lever är hjärnan och medvetandet förbundna med varandra – bevisar inte att medvetandet försvinner efter döden.

Goethe skriver: "Min övertygelse att vi skall leva i evighet grundar sig på begreppet aktivitet. Om jag fortsätter att vara energiskt aktiv till slutet kommer naturen, då den märker att min kropp inte längre förmår bära bördan av min själ, att vara tvungen förse mig med någon annan form av existens."

Fortsätt att verka i din gärning utan bekymmer för döden. Gud, som gett dig en kropp för din nuvarande gärning måste ge dig en annan efter döden om din gärning är Honom behaglig.

”Var femhundraade människa ...” (4 Mosebok 31: 28)

I Fjärde Mosebok 31 kan vi läsa att Gud skänkte judarna en stor seger över folket i Midjans land. Judarna tog ett stort krigsbyte och Gud befallde dem att ge en femhundrededel därav till templet. Gud är anspråkslös. Det finns tillfällen då Han inte begär mycket.

Då Guds Son blev människa valde Han att födas i ett stall, att leva i sorg och dö på korset.

Till lärjungar valde Han tolv föraktade män (1 Kor. 1: 28). Han tillåter att världen tidvis styrs av odjur och Han behåller blott en liten skara för sig själv. De onda triumferar och de kristna drabbas av lidanden.

Om du frågar: ”Varför är Gud så anspråkslös?” blir svaret förmodligen ”Det är förmätet att ställa frågor till Skaparen. Fråga inte ’varför’ utan inta din anspråkslösa plats i närheten av din anspråkslöse Gud.”

Kristi kyrka och de sanna kristna skryter aldrig med sina bedrifter. Hans rike är icke av denna världen. Här i denna värld tillhör de stora bedrifterna tyranner och svindlare. Guds framgångar i denna världen är alltid blygsamma, ty Hans storhet är i Andens rike.

Var glad åt dina blygsamma bedrifter.

24 april

"Jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud." (2 Mosebok 20: 5)

Den store målaren van Gogh skrev under en svår sjukdom till sin bror: "Jag har lovat mig själv att tänka på min sjukdom som om den inte finnes. Konsten är svartsjuk. Den vill inte komma i andra hand, så jag gör som den befäller. Tillräckligt med tid har gått till spillo, mina händer har blivit alltför vita. Sådana som jag får så att säga inte vara sjuka. Så nu har jag tagit itu med att måla regelbundet, från morgon till kväll."

Vi har en Gud som är nitälskande, d v s svartsjuk på samma sätt som konsten. Han vill inte att vi skall smita från problem, besvikelser, misslyckanden, felsteg genom nervösa sammanbrott eller själslig ohälsa. Kristna människor får inte hålla sig undan från arbete under förevändning att vara sjuka. Andlig sjukdom bör inte förekomma.

En man iakttog Michelangelo medan denne höll på med en staty. Han frågade: "Vad gör du om din mejsel hugger loss en bit för mycket på näsan?"

Michelangelo svarade: "Det händer inte."

Mannen envisades: "Tänk om det skulle hända. Kan du reparera skadan?"

Skulptören svarade: "Det händer inte."

Mannen kunde inte förstå detta. "Men om det händer?"

Ilksen röt Michelangelo: "Håll tyst och lämna mig i fred. Det händer inte."

"Den som lever i Kristus syndar inte" (1 Joh. 3: 6) i den meningen att han aldrig tillåter sig själv den lyxen att överge sin konst eller sin kallelse för syndens skull. Han fortsätter att vandra Herrens vägar. Herren är svartsjuk. Han överger oss inte frivilligt åt synd, åt bekymmer och sorg eller lättja.

"Vi är också omgivna av en sådan sky av vittnen." (Hebreerbrevet 12: 1)

En kristen fånge på Kuba ombads att underteckna en bekännelse som innehöll anklagelser mot trosbröder som skulle ha lett till att dessa fängslades. Fången sade: "Bojorna hindrar mig från att underteckna detta."

Den röde officeren svarade: "Bojor? Du är inte kedjad."

"Jo, det är jag", sade fången. "Jag är bunden av den kedja av vittnen som genom tiderna gett sitt liv för Kristus. Jag är en länk i den kedjan. Jag tänker inte bryta den."

Thomas av Aquino kallade martyrdöden det största beviset på den fullkomliga kärleken och tillade: "Ord som martyrer uttalar inför en mänsklig överhet är inte mänskliga ord, ett enkelt uttryck för en människas övertygelse, utan ord som uttalas av den helige Ande genom Jesu bekännare."

Lär av martyrerna. Du är en länk i denna kedja. Var trofast.

En ung kristen kvinna i Litauen, Nijole Sadunaite, sade inför domstolen där hon rannsakades för sin tro: "Detta är den lyckligaste dagen i mitt liv. Jag står inför rätta för sanningens skull, för kärleken till min nästa ... Mitt öde är avundsvärt och underbart. Min dom kommer att bli min triumf. Jag ångrar bara att jag gjort så litet för människorna. Låt oss älska varandra och vi kommer att bli lyckliga. Endast den som inte älskar är olycklig... Vi måste fördöma det onda men älska människorna, även de som far vilse. Detta lär man bara i Jesu Kristi skola."

Sådan är den lärdom vi får av den helige Ande genom den som lider för Kristus. Tillämpa den i ditt eget liv.

26 april

"Andens frukt är kärlek . . . mot sådant är inte lagen." (Galaterbrevet 5: 22, 23)

Mer än en tredjedel av världen lyder under kommunistiskt välde. Ett av kommunismens mål är att utrota religionen. Biblar måste smugglas in i de flesta av östblockets länder. Är det rätt av kristna människor att ibland begå olagliga handlingar och sådant som står i strid med allmänt accepterade etiska normer?

De judiska översteprästerna hade ett löfte av Gud att Han skulle tala till dem från sin plats mellan de två keruberna på förbundsarken i Templet. De kände sig säkra på att Messias aldrig skulle kunna komma utan att meddela sig med dem i förväg. Ingen främmande härskare besöker ett land utan förvarning. Alltså var även den romerske ståthållaren säker. Judarnas konung kunde inte framträda i världen utan hans vetskaper.

En natt "smög" sig världens Ljus in i Palestina som ett nyfött barn, framburet av en jungfru, tvärt emot alla moraliska normer och biologiska lagar.

Senare korsfästes Han och begravdes. Hans grav förseglades av myndigheterna. Alla vet ju att man inte får bryta ett regeringssigill. Men änglar är inte bundna av jordiska lagar. En ängel bara rullade bort stenen utan hänsyn till sigillet.

Skulle vi ha rått Jesus att lyda lagen och bli kvar i graven, den av myndigheterna förseglade graven? Jesus "smög" sig ut och tillbaka till livet igen.

Det finns de som tycker att man inte skall bryta mot de kommunistiska förtryckarnas lagar. Jesus "bröt" mot tyngdlagen och uppsteg till himmelen.

Augustinus lärde ut en princip som gäller på alla livets områden: "Älska och gör som du finner för gott."

"Om ni vredgas, se då till, att ni inte syndar." (Efesierbrevet 4: 26)

Anatolij Krasnov-Levitin, en sovjetrisk författare, har sagt: "Kärleken och vreden är systrar. Där ingen vrede finns, där finns ingen kärlek. De gamla profeternas ord var fyllda av mäktig vrede på grund av att deras hjärtan var fyllda av stark kärlek till det egna folket, och kärleken förde med sig vrede inte endast mot folkets förtryckare utan även mot folket självt, eftersom det inte följde sanningens vägar. Det fanns också en stark vrede i vår Frälsares ord då Han såg på de skriftlärd och fariséerna." Den som inte känner fasa och vrede mot synden, den har inga kristna eller mänskliga känslor.

Att vara god mot förbrytare är inte alltid så klokt. Absalom hade begått ett brott. Han hade beordrat sina tjänare att mörda hans broder Amnon. (2 Sam. 13: 28) Efter mordet flydde Absalom bort från kung David. Landsförvisning är ett välförtjänt straff för den som tar lagen i egna händer och dödar någon som aldrig dömts av den ende laglige domaren, som var kungen själv. Absalom borde ha fått bli kvar i sin självvalda exil.

I stället lyssnade kung David till dåliga rådgivare och förlät mördaren fast denne inte visat några tecken på ånger eller sinnesändring. Inte heller hade han ödmjukat sig till att begära nåd. Men Absalom togs till nåder och kunde i Jerusalem fritt organisera ett blodigt uppror mot sin fader, kung David. Mycken sorg och oskyldigt lidande blev följden. Det kunde lätt ha undvikits om David i denna sak hade visat helig vrede i stället för ohelig svaghet.

Var och en måste sona sina synder såframt han ej blivit en ny människa genom att tro på Jesus som tagit på sig hans synder. Ty så är skrivet: "Näpsten var lagd på Honom för att vi skulle få frid." (Jes. 53: 5) Först då har vi en garanti för att godheten inte missbrukas.

28 april

”Jesus sade: ’Tag bort stenen . . . ’ ” (Johannes 11: 39)

I en småstad fanns en likbilschaufför som inte trodde på Gud. Kyrkoherden hade gång på gång försökt omvända honom men utan framgång. En dag var kyrkoherdens bil på reparation och just den dagen skulle han förrätta en jordfästning. Så han satte sig bredvid föraren i likbilen och gjorde ett nytt försök att omvända denne.

”Skulle du vilja göra mig en tjänst?” frågade kyrkoherden. ”I Bibeln finns en besvärlig vers som handlar om ditt yrke. Hjälp mig att förstå den. Vår Herre Jesus säger: ’Låt de döda begrava sina döda.’ Men en död chaufför kan ju inte köra en kista till kyrkogården. En död dödgravare kan inte gräva en grav. En död präst kan inte predika vid en jordfästning. Vad menas?”

Chauffören fick sig ett gott skratt. ”Är det inte det jag alltid har sagt, att Bibeln bara är strunt? Här har väl pastorn ett bevis om något.”

Pastorn svarade: ”Innan vi förkastar den så låt oss tänka efter en smula. När kistan med den döde som ligger här bakom oss bars ut ur huset hörde du hans hustru ropa ’George, lämna mig inte ensam. Kom tillbaka’. Även barnen bad sin far att stanna hos dem. Förgäves. Den döde svarade inte eftersom han var död.

Samma sak är det med dig. I årtal har Kristus, änglarna och kristna medmänniskor manat dig till ånger och bättring, men du har inte svarat eftersom du också är död – andligen. En andligen död människa kan alltså begrava en kroppsligen död. Vår Herre hade ändå rätt.”

Varje människa, som inte har Kristus är andligen död. Kroppsligen må hon leva aldrig så mycket. Andligen hör hon hemma i graven. Jesus skulle vilja uppväcka henne därifrån liksom Han en gång uppväckte Lasarus. Kroppslig uppväckelse är sällsynt, men andlig uppväckelse önskar Herren för alla som dött i synd och vantro. Han begär av oss troende att samarbeta med Honom i detta. Han är den ende som kan uppväcka döda, men vi är kallade att vältra bort stenen från gravarna.

”Eftersom Skriften förutsåg, att det var av tro, som hedningarna skulle bli rättfärdiggjorda av Gud, så gav den i förväg åt Abraham detta glada budskap: ’I dig skall alla folk varda välsignade.’ ” (Galaterbrevet 3: 8)

Vilken Skrift var det som förkunnade detta för Abraham? Den första boken i Den Heliga Skrift vi nu äger skrevs flera hundra år efter Abrahams död. Hur kunde då Skriften ge honom budskapet att hans efterkommande skulle bli en välsignelse för alla folk?

Skriften förklarade för Abraham att löftet skulle uppfyllas i en av hans ättlingar, Jesus Kristus. Den talade till Abraham med sådan kraft att han glädde sig tusen år i förväg åt Kristi födelse (Joh. 8: 56). Men vilken skrift var det? Abraham hade ju inte våra skrifter? Vår bibel låter oss förstå att den grundar sig på ännu äldre skrifter, att den är ett uttryck i enkla människoord för eviga värden för vilka vi saknar de rätta orden. I Daniel 10: 21 säger en himmelsk varelse till Daniel: ”Dock vill jag visa dig, vad som är skrivet i sanningens bok”, och han visade honom sådant som ej fanns med i någon helig skrift som ditintills var skriven för människor. I Fjärde Mosebok 21: 14 nämns ”Boken om Herrens krig” och i Josua 10: 13 talas det om ”Jashers bok” d v s ”Den rättfärdiges bok”.

I vissa speciella fall får av Gud särskilt benådade människor privilegiet att läsa dessa böcker. Det var det Abraham fick göra. Vår bibel uttrycker i för oss människor begripliga ord tankar som inspirerats av Gud. De andra böckerna innehåller samma tankar, sådana de var innan de pressades in i vårt mänskliga språks snäva ramar.

Svinga dig upp till Andens höjder. Då skall du inte stanna vid Bibelns ord utan ana gudomliga mysterier som endast med stor svårighet kan klädas i mänskliga ord. Vi upplever dem i stunder av nåd.

30 april

”Ty så älskade Gud världen, att Han utgav sin enfödde Son.”
(Johannes 3: 16)

En församlingspräst hade gjort flera misslyckade försök att få en järnvägsarbetare och fackföreningsledare att tro på Jesus. Då utbröt en strejk. Den blev långvarig. De strejkande drog åt svångremmen och höll fast vid sina krav trots svält och ökande skulder.

Prästen gick och hälsade på fackföreningsledaren och sade till honom: ”Jag har ett förslag som skulle kunna innebära att ni vinner strejken. Ni kommer att få hela den allmänna opinionen med er.”

För första gången blev mannen intresserad av något som prästen sade och bad att få höra förslaget. ”För att visa arbetarnas verkligt desperata situation och väcka folks medlidande skall du binda din son vid ett järnvägsspår och köra över honom med ett lok. Ni kommer att segra.”

Harmsen avvisade mannen förslaget. ”Hellre skulle jag se hela världen svälta än jag offrade min ende son.”

Gud kunde ha sänt ett gammalt helgon eller en ängel att dö för oss, men i stället gav Han det bästa Han hade, Jesus Kristus. Då vi inser vidden av detta offer rörs våra hjärtan till ånger och omvändelse. Jesus dog på Långfredagen för våra synder. Men döden hade inte makt att behålla Honom. Han uppstod. Det är detta som vi firar på Påskdagen – Jesu seger över döden.

Gud gav det bästa Han hade. Vi förväntas också ge vårt bästa. De stränga lagar som gällde i judarnas tempel föreskrev att offerbröd som frambars till Herren skulle vara bakat av den finaste sortens mjöl.

”Den som har två livklädnader skall dela med sig åt den som icke har någon.” (Lukas 3: 11)

”Sandaler kunde de ha på fötterna, men de skulle inte bära dubbla livklädnader.” (Mark. 6: 9)

Under den romerske kejsaren Diocletianus’ förföljelser mot de kristna skoddes en man som hette Eustratus med järnskor, försedda invändigt med stora, vassa spikar. I dessa skor och hela tiden slagen för att springa fortare fördes han till martyrdöden. Kyrkan firar hans minne.

Vi är inte alla kallade att lida sådana kval. Martyrdöden är undantag. Alla måste inte bära skor med spikar som tränger in i huden.

Men Gud ser ändå in i vår garderob. Han lärde sina första lärjungar enkelhet i klädsel. En del nutida kristna är noga med att ha den rätta läran, andra med den rätta ritualen. Men hur är det med rätta antalet skor och kostymer och klänningar?

Sanna kristna bör ge allt de har till Herren och inte betrakta sig som ägare utan bara som förvaltare av jordiska rikedomar. De offrar t o m sig själva för att följa Kristus på Hans barfotavandring till Golgata.

Kristna människor bör vara försiktiga med hur mycket kläder och mat de unnar sig. Miljarder människor saknar evangelium. Guds barn skall i framtiden beklädas med ära.

2 maj

”... Gud utvalde det som ingenting var . . .” (1 Korintierbrevet 1: 28)

”Sedan tog han de sju bröden, bad bordsbönen, bröt bröden i stycken och gav sina lärjungar för att de skulle dela ut dem . . . Så åt de och blev mätta.” (Mark. 8: 6, 8)

Tänk om lärjungarna inte haft sju bröd utan endast tre eller ett, vad hade då hänt? Folkmassan skulle ha blivit mättad likafullt. Vid ett annat tillfälle hade Jesus faktiskt bara fem bröd i stället för sju. Trots det mättade han en ännu större folkmassa och ännu flera korgar med smulor blev över. (Mark. 6: 41–43) Du kan tjäna Gud med det lilla du har. Hans nåd beror inte på hur mycket eller hur litet du har, utan på det faktum att du frambär det till honom.

Men om man ingenting har att frambära, hur går det då? Det är en omöjlighet, ty den människa finns inte som ingenting har att frambära. Varken ordet ”noll” eller tecknet för nollan finns i Bibeln.

Den människa som säger ”Jag äger ingenting, jag är ingenting”, hon kan ge sig själv. Hon har något värdefullt: sig själv och sitt armod. Hon kan frambära sina synder till Jesus. Från att ha varit en fanatisk förföljare blev Saul av Gud förvandlad till en nitisk apostel. Från att ha varit en syndig och lättfärdig kvinna blev Maria Magdalena förvandlad till ett helgon med en orubblig kärlek till Jesus. Frambär din svaghet till Kristus. Alla äger vi svaghet. Hans styrka skall visa sin fullkomlighet i din svaghet.

Börja med det lilla, men i stället för att bruka det skall du överlämna det till Jesus. Och Han skall mångfaldiga det och rikligen välsigna det.

” . . . ett byte för människornas intrigspel och listiga förförelsekonster . . . ” (Efesierbrevet 4: 14)

Alla kristna borde studera Mao Tse-tungs skrifter. Innan han bröt med sina ryska kamrater lade han fram en taktik för alla kommunister i sin bok "On Protracted War". "Att avsiktligt missleda fienden och sedan överrumpla honom med ett anfall från ett oväntat håll . . . är ett sätt att få övertaget och ta initiativet. Vad är att missleda? . . . Att göra en skenmanöver i öster och anfalla från väster är ett sätt att förvirra fienden . . . List och svek hör hemma i ett krig."

Lägg här till det faktum att för maoisterna är klasskampen och revolutionskrigen det önskvärda, permanenta tillståndet för århundraden framöver och man förstår att enligt dem måste svek och bedrägeri vara ett grunddrag i den mänskliga karaktären.

Jesus lär oss: "Låt ditt tal vara ja, ja, och nej, nej." (Matt. 5: 37) Vi har att välja mellan ett liv av lögn och ett liv, rotat i sanning.

4 maj

"När de sedan stigit i land, såg de glöd ligga där och fisk som låg därpå och bröd." (Johannes 21: 9)

Lärjungarna var hungriga och Herren Jesus såg till att de fick äta. Vid detta tillfälle tillredde Han själv måltiden. Vid andra tillfällen uppdrog Han åt en ängel att mätta någon. Då profeten Elias låg och sov under ett träd rörde en ängel vid honom och sade: "Stig upp och ät. När han då såg upp, fick han vid sin huvudgård se ett bröd, bakat på glödande stenar, och ett krus med vatten." (1 Kon. 19: 6)

Det är lätt att tro på dessa underverk när man själv har ätit sig mätt. Men i somliga delar av världen sitter kristna människor i fängelser där maten består av en soppa, kokt på smutsiga tarmar. Orenligheten simmar omkring i den soppan. För sådan mat måste man utföra hårt slavarbete.

Våra fängslade bröder lider inte bara kroppsligen. Deras tro utsätts för svåra prövningar. Tvivlet gnager dem. "Herren är allsmäktig. Han kunde ju sörja för mat åt de första kristna och åt Elias. Varför skaffar Han inte mig lite stekt fisk och en brödkaka? Varför måste vi äta grismat?"

Gud har sörjt för tillräckligt med mat åt kristna fångar. Men den här gången har Han inte uppdragit åt en ängel utan åt deras kristna medmänniskor att komma med den. Liksom Han uppdrog åt en ängel att skaffa Elias mat har Han uppdragit åt oss kristna i den fria världen att sörja för våra fängslade bröder och systrar. Det är tragiskt att många av dem som fått uppdraget att sända mat till martyrerna stjäla vad Gud givit dem för detta ändamål och berövar martyrerna deras rättmätiga andel.

Är du en sådan tjuv?

Gud har sörjt för kristna människors frihet under olika kristendomsfientliga härskare. Men våra dagars Moses- och Josuagestalter, åt vilka Gud anförtrott världens och sitt folks frihet, har fallit undan. Farao har mutat dem och de står nu på hans sida.

Har du lust att göra något för världens frihet?

5 maj

”Herrens ängel visade sig i drömmen för Josef.” (Matteus 1: 20)

En kinesisk poet sade en gång: ”I natt drömde jag att jag var en fjäril och nu vet jag inte om jag är en människa som drömt att hon var en fjäril eller om jag är en fjäril som just nu drömmer att den är människa.”

Bibeln lägger stor vikt vid drömmar. Den återger trettiosex drömmar och även deras tolkningar. Var Gamla Testamentets Josef egentligen en herde som drömde sig vara en härskare eller hade han en härskares egenskaper och begåvning fast han på dagen drömde att han var en herde? Var Nebukadnessar en kung som om natten drömde att han var ett vilddjur eller var han i grund och botten ett vilddjur som inbillade sig ha kunglig värdighet?

Den som vill känna sig själv och andra bör vara uppmärksam på sina drömmar. Om Nya Testamentets Josef hade bortsett från sina drömmar som kunskapskälla skulle han inte ha skyddat den heliga jungfrun under hennes ovanliga havandeskap. Hon skulle ha stenats, misstänkt för otrohet mot den trolovade.

Ha papper och penna till hands vid din säng då du går till vila. Datera och uppteckna dina drömmar. Du kommer att finna att sådant som du betraktat som osannolikt i Bibeln är vanliga företeelser i dina drömmar. Med lite övning kommer du att lära dig förstå dina drömmar. I Talmud står det skrivet: ”Otolkade drömmar är som öppnade brev.”

6 maj

”Är det ett verk av ditt förstånd att falken svingar sig upp . . .?”
(Job 39: 29)

I Alaskas vildmarker där bävrar aldrig sett människor och inte fruktar dem kan man iaktta dem i timtal och se dem fälla träd med sina skarpa tänder och sedan transportera grenarna på konstgjorda kanaler som de själva skapat ned till sjön där deras fuktiga hyddor höjer sig över vattenytan. Vad de åstadkommer är ett underverk. Ingen ateist kan förklara hur det kommer sig att bävrarna, det förmenta resultatet av en slumpartad evolution, kan reglera vattennivån i konstgjorda sjöar till exakt den höjd de behöver.

De har dammar som öppnar sig och stänger sig allt efter tillflödet av vatten på exakt samma sätt som dammar byggda av människor. Vattennivån blir alltså exakt densamma hela året. Hur kan bävrarna göra sina beräkningar? För att bygga sådana dammar och kanaler behöver vi människor en hel stab av förstklassiga ingenjörer. Vad som för mänsklig teknik är en ny upptäckt – att göra dammens framkant lätt böjd för att fördela vattentrycket lika – det är en hemlighet som bävrarna känt till i tusentals år. Där vattenmassorna forsar snabbt ger de dammen en konkvav utformning som avleder trycket från mitten ut mot stränderna.

Det måste till en intelligent varelse för att skapa intelligens. Om människorna inte får dig att tro på Gud, så tro på Honom som skapat bävrarna och myrorna.

”Det är uppenbart att ni är ett Kristus-brev . . .” (2 Korintierbrevet 3: 3)

Ett bevis för Guds existens är att det finns goda människor. En ateistisk tänkare har sagt att universum är en gigantisk slump, resultatet av en oändlig rad lyckosamma tillfälligheter.

Anta att slumpen skulle ha frambragt ett materiellt universum. Ingen förnuftig människa kan väl tro att godhet, nobless, självförsäkelser, förlåtelse, generositet är följden av en tillfällig sammanstötning av elementarpartiklar. Kasta upp nottecken i luften; de kommer inte ned som Beethovens nionde symfoni.

Varför skulle någon ge sig i kast med den svåraste av alla uppgifter – den att försöka bli en god människa – om han var en tillfällig anhopning av molekyler som i morgon kommer att upplösas och av vilka inget minne skall bestå? En del människor är goda, eftersom vi är skapade till att vara goda och dessa har hörsammat sin kallelse.

Du själv, tag den gode Mästaren till förebild och ditt eget liv blir ett bevis på Guds existens.

8 maj

”Ty så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde Son på det att var och en som tror på Honom, skall icke förgås utan hava evigt liv.” (Johannes 3: 16)

Denna vers är hjärtat i Bibeln. Den innehåller dess viktigaste budskap. Varje ord i den är storartat.

- ”Så älskade” – det är kärleken på dess högsta nivå
- ”Gud” – den stora källan till allt gott
- ”världen” – den största omfattning kärleken kan ha
- ”utgav” – att ge är kärlekens högsta uttryck
- ”sin enfödde Son” – den mest storslagna gåva någon kan ge
- ”var och en” – så många som tänkas kan
- ”på Honom” – den mest tillförlitlige, som det inte är några svårigheter att tro på
- ”tror” – enklast möjliga villkor
- ”inte skall förgås” – befrielse från det värsta ödet
- ”utan” – det bästa alternativet till att förgås
- ”hava” – den största tryggheten är ägande, inte bara hopp
- ”evigt liv” – ett liv som inte kan bli längre eller bättre.

När min son var sex år frågade jag honom om han inte tyckte den versen var underbar. Han svarade: ”Inte alls. Jag tycker den är helt naturlig.” För en rik människa är det naturligt att ge mycket och för en Gud är det inte märkvärdigt utan bara naturligt att ge ingenting mindre än sin Son och inget annat liv än evigt liv.

Den evige, oförgänglige och osynlige Konungen.” (1 Timoteus 1: 17)

Varför är Gud osynlig? Av samma skäl som en snöflinga inte kan ses på ett vitt pappersark. Gud är mycket god. ”. . . allt Han gjort . . . var mycket gott.” (1 Mosebok 1: 31) Hur kan man skilja mycket gott från mycket gott? Det finns inte ett uns av godhet i Honom som Han inte har överfört till sina skapade varelser.

Han står inte framför en spegel som den elaka drottningen i sagan om Snövit och frågar: ”Spegel, spegel på väggen där, säg mig vem skönast i landet är.” Han kan inte vara skönast; inget superlativ passar eftersom det inte finns någon skönhet som Han inte skulle ha delat med sig åt sångfåglarna, bäckarna, de majestätiska bergstopparna, barnen.

Behöver en flicka anstränga sig för att bli förälskad i en vacker prins? Inte alls. Varje ansträngning att älska Gud helhjärtat är alltså förfelad. Man kan inte rå för att man älskar Honom. Änglarna sade till en profet: ”Hela världen är full av Hans härlighet” (Jes. 6: 3), av samma härlighet med vilken Han omstrålas i sin himmel.

”Saliga äro de renhjärtade ty de skall se Gud. (Matt. 5: 8) Gud är synlig i allting och i alla skeenden. Det som gör Honom osynlig är vår orenhet. När du tvagits i Kristi blod och undfått den helige Ande skall du med avtäckt ansikte se Herrens härlighet, liksom i en spegel, och förvandlas till Hans avbild (2 Kor. 3: 18).

10 maj

”Vi . . . jublar i hoppet.” (Romarbrevet 5: 2)

Även det mest ogrundade hopp är mer välgrundat än den mest välgrundade hopplöshet. Det vet jag av egen erfarenhet.

Jag dömdes till tjugofem års hårt straffarbete. Jag hade varit dödssjuk i fängelset och läkarna hade givit upp allt hopp om mig. Under dessa omständigheter närde jag ett fullkomligt ogrundat hopp om att en dag få leda en världsomfattande mission med syfte att hjälpa förföljda kristna i kommunistländer. Förtvivlan och självmord hade varit en naturlig reaktion. Det föreföll inte troligt att jag någonsin skulle få återse min son. Nu sitter jag med min sonson i famnen.

Ge aldrig upp hoppet. Talmud säger att om en människa är dömd till döden och har huvudet på stupstocken, om bödeln redan lyft sitt svärd och han tänker ”Nu är jag förlorad”, så är han trolös. Svärdet kan falla ur bödelns hand. Så gick det för den rumänske kung Mikael den Tappre.

Eutanasi – dödshjälp – är orätt. En människa kan vara dödsdömd av all världens läkare och ändå överleva. Hoppas i dina affärer, hoppas på dina barn. Hoppas på din egen karaktär trots att tusen och en bemödanden ännu inte förbättrat den. Vi har som vårt hopp en Gud som ”hängde upp jorden på intet”. (Job 26: 7) Ett hopp som Han inger oss kan infrias även om det synes aldrig så grundlöst.

”Jag är Herren, din Gud, som fört dig ut ur Egyptens land, ut ur trädhuset.” (2 Mosebok 20: 2)

En del kristna människor anser att man inte skall bry sig om politik.

Kände David Livingstone till evangeliet? När han kom till Afrika pågick slavhandeln som bäst. Skulle Livingstone ha låtit slavarne förbli slavar? I Bibeln hade han läst om hur Gud befriade slavar. Han kunde inte förbli oberörd då han såg de oskyldiga svarta, fastkedjade vid varandra, piskas på exakt samma sätt som sker på många håll i våra dagar.

Dessa hemska syner fick Livingstone att koka av vrede. Många kristna människor har idag förlorat förmågan att uppröras av slaveri. Somliga blir bara upprörda över att det finns de som bekämpar slaveri.

Livingstone bönföll det brittiska folket att överge den fasansfulla handeln med kött och blod. Han lyckades. Slaveriet avskaffades i det brittiska väldet. Idag ligger Livingstone begravd i Westminster Abbey.

Den judiska förbundsarken var inte bara ett ritualföremål utan också ett fälttecken. När judarna, som fordom varit slavar, gick över Jordan för att kämpa för ett eget land där de skulle leva fria, bars arken av leviterna som en flagga. Den var en symbol för frihetskampen.

Kristna människor är stridsmän, inte endast för personlig rättfärdighet utan också för social rättvisa.

12 maj

"Vi som kommit till tro får gå in i vilan." (Hebreerbrevet 4: 3)

Människor är inte skapade för att bli plågoandar och mördare. Det är mot naturen att vara kriminell. Därför är brottslingar fruktansvärt plågade i själen. Endast en plågad människa plågar en annan.

I Vitboken i målet Siniavski-Daniel beskrivs hur Lenin hade för vana att lämna sitt rum och gå ut på gården vid tvåtiden på morgonen. Stående i snön ylade han mot månen. Så gjorde han varje natt. Han ylade en stund, lyssnade om allt var lugnt, fortsatte att yla tills han började frysa. Så gick han tillbaka till sitt rum för att planlägga Rysslands kommande öden.

Historien har berättats av Lenins egen livvakt.

Inte alla människor blir plågoandar i så stor skala som Lenin eller Hitler, men många har ämne till en "bolsjevik". Vi plågar våra äktenskapspartners, våra föräldrar, våra vänner, våra anställda. Vi är brutala och sadistiska.

Vi finner nöje i att plåga andra, men i själva verket plågar vi oss själva. Endast en pinad människa blir en orosstiftare.

Du kan befria andra från din ondska och du kan befria dig själv om du bara ville lyssna till Jesu frikostiga erbjudande: "Kom till mig ni alla som arbetar och är tyngda av bördor, så skall jag giva er ro." (Matt. 11: 28)

”Du skall inte döda.” (2 Mosebok 20: 13)

I fängelser kan man få höra inbrottstjuvar hätskt fördöma dem som mördat. De säger: ”Vi kan ångra oss och ersätta det vi stulit. Och även om vi inte gör det kan våra offer tjäna nya pengar. Men en människa som ni berövat livet kan aldrig få det tillbaka. Ni är brottslingar!”

De har på sätt och vis rätt. Varje synd förstör förhållandet mellan människor och gör människan mer och mer okänslig för Guds röst. Men att döda är ansvarslost. Om man rånar en människa eller förstör hennes goda rykte är ändå inte allt förlorat. Offret har chansen att komma igen. Men mord är ohjälpligt. Det ställer en människa inför hennes domare och om hon är oförberedd för detta kommer hon till helvetet för all evighet. Det är en speciell synd, denna ”synd till döds”.

Därför är det orätt av präster att överse med våld och att arbeta för revolutionen. Regeringar som drar in sina länder i krig då ett sådant kunnat undvikas gör också orätt, liksom alla blodtörstiga våldsmän.

Varför behövs revolutioner överhuvud?

V. Tarsis, en rysk författare, berättar i sin bok ”Message from an Asylum” (Rapport från ett sinnessjukhus) historien om en man som kommunisterna ansåg vara tokig. Denne man sade: ”Jag började läsa Bibeln varje dag, och jag måste tillstå att det är den farligaste och mest förledande bok som finns. Det förvånar mig inte att kamraterna observerade den och förbjöd den. Ty om man läser Bibelns visdomsord kan man inte annat än gapskratta åt revolutioner.”

När man har fullkomlig frid i hjärtat och glädje även om man är fattig och förtryckt; när man är säker på ett evigt, härligt liv i paradiset, då kommer man inte på tanken att utgjuta blod för att förändra samhällsordningen i denna genomgångsvärld.

Sanna kristna deltar inte i sådant. De minns Guds ord: ”Du skall inte döda.”

14 maj

Värden . . . sade till brudgummen: "Var och en sätter först fram det goda vinet och väntar med det sämre tills gästerna har druckit mycket. Du har sparat det bästa vinet ända tills nu." (Johannes 2: 9, 10)

Ibland bjuder djävulen först på det som är gott och bra – vackra löften, själviska nöjen. Men när detta goda vin druckits ur kommer det som sämre är – ett förstört liv, samvetskval, andlig blindhet och till sist det allra värsta – evig fördömmelse.

Kärleken däremot vet att det bästa återstår. Det är redan förknippat med glädje att lyda Guds bud, att följa Kristus och Hans heliga änglar och att vara delaktig i de heligas samfund. För närvarande är denna glädje blandad med korsets bitterhet. Men i bedrövelse, lidande, förföljelse och utsatthet upphör Kristi brud aldrig att hoppas. Hon vet att brudgummen i sitt gästbudshus har lagrat det bästa vinet för kommande tider. Hon är inte otålig likt dem som tror sig bara ha detta korta liv. Kärleken jäktar inte för att nå resultat. Den kan uthärda tillfälliga misslyckanden, lidanden, nederlag. Den vinner den avgörande segern.

Sanna kristna skräms inte av konflikter, de inspireras av dem att gå vidare. Våra motståndare känner inte den utsägliga glädje som Kristus har i beredskap åt dem som står på Hans sida då Han lider. Vi älskar och litar på att kärleken skall segra.

Kristi kyrka hotas inte av den syndfulla världen. Inte ens helvetets portar är henne övermäktiga. Men den syndiga världen hotas däremot av kyrkans existens, ty den sista segern är vår.

**"Ni skall kläda er i den nya människan, som är skapad till Guds avbild och som framträder i sann rättfärdighet och helig renhet."
(Efesierbrevet 4: 24)**

Det är vanligt att helighet förväxlas med godhet, vilket är en helt annan sak. "Gud såg på allt Han skapat, och se, det var mycket gott." (1 Mosebok 1: 31) Efter detta "mycket gott" följde något helt annat.

"Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den." (1 Mosebok 2: 3) Helgelsen hör hemma i en helt annan sfär än godhetens.

En människa kan vara mycket god utan att vara helig eller utvald av Gud. Det finns extrema fall då människor är heliga utan att vara goda. Var fanns Gideons, Joels och Josuas godhet? De var stridsmän som förde det utvalda folket till seger. Därigenom var de heliga. Den som läst Athanasius', Luthers och Calvins liv finner föga spår av godhet hos dessa herrar. De förde en skoningslös kamp för sanningen som anförtrots dem och tillfogade sina motståndare obarmhärtiga hugg. Sanningen måste segra.

Vi blir heliga genom att livnära oss av den rätta andliga kosten.

I ett experiment med maskar fann man att maskar som normalt lever i mörker kan vänjas att leva i ljuset. Varje gång de ville krypa tillbaka in i mörkret fick de en elektrisk stöt och varje gång de kom ut igen fann de obegränsat med mat. Med tiden "iklädde sig" dessa varelser "en ny mask" för att använda Bibelns uttryck. Tvärt emot sin arts vana föredrog de allt framgent ljuset framför mörkret. Därpå skars dessa maskar i småbitar och gavs att äta åt andra maskar och se, dessa maskar ändrade också sina vanor. Genom att äta upp de "nya" maskarna hade de ökat sin halt av ribonukleinsyra, som har med minnet att göra. Nu skydde de mörkret och föredrog ljuset precis som de varelser som de ätit upp. Liknande experiment har gjorts med andra djur.

Om du vill ikläda dig den nya människan, en rättfärdig och helig människa, livnär dig då av Kristus. Han har blivit kött för att kunna bli vår dagliga kost.

16 maj

”Och Herren Gud lät en ricinbuske skjuta upp över Jona för att skugga hans huvud . . . Och Jona glädde sig högligen över ricinbusken.” (Jona 4: 6)

I Bibeln är skuggan en bild av något övergående. ”Våra dagar på jorden är som skuggan”, säger Bildad. (Job 8: 9) ”Människans dagar flyr undan som skuggan och hon har intet bestånd”, säger Job själv. (Job 14: 2) ”Fåfängliga livsdagar som människan framlever lik en skugga”, säger Salomo. (Pred. 6: 12) Han har fått dessa tankar i arv från sin fader David. ”Såsom en skugga på jorden är våra dagar, intet bestående finns.” (1 Krön. 29: 15)

Även profeter som Jona är ibland övermåttan glada åt sådant som är förgängligt.

Först byggde Jona sig en hydda för att kunna sitta i dess skugga, glömsk av att allt som människan bygger är förgängligt. En stormvind vräkte omkull hyddan dagen därpå. Vi kan ingenting bygga som inte förstörs. Ingenting varar för evigt. Inte ens kulturer. Inte heller vi själva kan bestå.

Sedan glädde sig Jona över trädet som gav skugga åt hans huvud, men nästa dag vissnade trädet. Alla träd kommer en dag att vissna och dö. Så ock profeten som satt i trädets skugga. Den stora staden Ninive, där Jona predikat, skulle också gå under, trots att folket i Ninive gjorde bot sedan det lyssnat till Jona. Troende dör liksom icke-troende. Det är meningslöst att glädja sig åt en skugga. I morgon kan du önska dig döden för att du förlorat det som var din glädje. Men förtvivlan är heller inte varaktig. Den är övergående liksom alla känslor. Till sist skall även jorden, på vilken träden växt och på vilken människor gladdes och vredgades, brinna upp.

Endast Gud är evig, Han som säger: ”Skulle inte jag ömka mig?” (Jona 4: 11) Men Han skonar inte Ninive för all framtid. Han skonar ingen för alltid på denna jord. Lasarus, liksom de övriga som Jesus uppväckte från de döda, måste åter dö. Endast Gud består för alltid. Hans ord: ”Skulle jag inte ömka mig?” består. Skulle jag inte ömka mig i evighet över den själ, som har förtrostat på mig?

”Vi åt inte heller någons bröd utan att betala för det. I stället arbetade vi natt och dag.” (2 Tessonikerbrevet 3: 8)

Paulus' huvudtema i sina epistlar var Den vars ansikte strålar som tusen solar. Den vars ögon är klara och vars hela varelse är glänsande som vit jade.

Kristus är hans huvudtema, men inte det enda temat. Ibland skriver Paulus om sig själv och sina medarbetare, som i de ovan citerade raderna.

Även för oss är huvudintresset Den vars dygder liknar det oändliga havet i vilket oändligt sköna juveler hopas. När man känner Honom tar glädjen överhanden över tanken.

Trots det bör vi inte glömma Guds tjänare. Påminn din församlingspräst att för dem som lever av evangelium krävs följande:

1) De skall inte äta sina trosfränders bröd utan att göra rätt för sig. En läkare kan vid årets slut redovisa hur många patienter han behandlat och hur många som blivit botade. En skomakare kan uppge hur många skor han har lagat. En präst måste kunna redovisa för sitt arbete med att sprida evangelium och för resultatet av sitt arbete.

2) De skall arbeta dag och natt. Endast dagen räcker inte. ”Välsignad är den man som . . . tänker på Herrens lag dag och natt.” (Ps. 1: 2) Frukterna kommer då du fortsätter att arbeta under natten.

Sanna kristna måste vara herdar för sina herdar.

18 maj

"Han var slagen för våra missgärningars skull." (Jesaja 53: 5)

I ett land där de kristna förföljs kom en polis en dag för att arrestera en präst. Han frågade prästen: "Betraktar du mig också som ett odjur, liksom alla andra?"

Prästen svarade: "Odjur? Nej, men en olycklig människa som tror att ingen älskar henne. Gud älskar dig, och alldeles särskilt dig. Det var för de onda människornas skull som Han blev människa. Inte för att vi var som snälla korgossar utan för att vi var onda. Ju ondare vi är, desto större rätt har vi till Hans nåd."

Polisen försvarade sig: "Så ond är jag väl inte. Jag är ju ingen tjuv."

"Jo", svarade prästen. "Det är du. Du har stulit från Gud."

"Vad?"

"Du har bestulit Honom på dina synder. Våra synder tillhör Honom. De är Hans egendom. Han blev Människosonen för att ta hand om dem. All vår onskas smuts är Hans, inte din. En tjuv är du, om du vägrar att ge dem till Honom, till Guds lamm som borttager världens synder. Han som har rätt att ta bort dem eftersom de är Hans egendom och ingen annans. Du behåller det som tillhör en annan!

Den kvällen blev prästen aldrig arresterad. Polisen biktade sina synder för honom.

Är du en tjuv? Behåller du de synder du begått fastän de med rätta tillhör Jesus?

”Vid midnattstimmen hördes ett rop: ’Brudgummen kommer. Gå ut och möt honom.’ ” (Matteus 25: 6)

Jorden snurrar kring sin axel. Midnatt är den tid då en del av jorden är som längst bort från solen. Andlig midnatt är den period då människorna är som allra mest avlägsna från Gud. Vi närmar oss den perioden och dess fruktansvärda händelser.

Men midnattstiden möts inte med samma känslor av Guds barn som av världens. Vid midnatt dog allt förstfött i Egypten men det utvalda folket fick sin frihet.

Herren säger: ”Natten kommer, då ingen mer kan arbeta.” (Joh. 9: 4) Men då Bibeln säger att något är omöjligt gäller det inte för de trogna. Jesus säger: ”Allt är möjligt för den som tror.” (Mark. 9: 23)

De heliga kan arbeta även vid midnatt. Det var vid midnatt som Simson ryckte bort stadsportarna i Gasa. (Dom. 16: 3) Vid midnatt fick Rut löftet av Boas: ”Allt vad du vill skall jag göra för dig”. (Rut 3: 11) Vid midnatt omvände Paulus och Silas fångvaktaren i Filippi. (Apg. 16: 25)

Vid midnatt gör Guds folk sina största gärningar. Psalmisten säger därför: ”Mitt i natten står jag upp för att tacka dig”. (Ps. 119: 62)

Vi är inte rädda för mörkret i världen. Vi arbetar, ty brudgummen kommer snart. Vi får inte möta Honom tomhänta.

20 maj

"Ni föraktare, häpna och förintas . . ." (Apostlagärningarna 13: 41)

Paulus citerar här profeten Habackuk 1: 5 och i sin egenskap av apostel tillägger han ordet "förintas", en förbannelse riktad mot evangeliets vedersakare. Herren hade redan uttalat sin dom över Jerusalem. Han hade förbannat fikonträdet och det hade vissnat och dött. Här varnar nu Paulus den judiska staten att den skall gå under – och så skedde kort därefter. Det var först i vår tid som Gud åter visade barmhärtighet och samlade Israels skingrade folk i en ny judisk stat.

Det låter främmande för oss att en apostel kan säga att hans motståndare skall "förintas". Vi vet att Gud är kärlek. Det är Han, men ingenstans i Bibeln står det skrivet att Han endast är kärlek. Man kan inte uttömmande beskriva Gud med det enda ordet. Ingen människa kan beskrivas med ett enda ord. Jag är kristen men jag är också man, jag är storväxt, jag är präst, syndare o s v. Kärleken är alltså bara ett av Guds attribut. Han är också rättfärdighet och Hans vrede kan vara fruktansvärd. Dessa egenskaper framgår av Bibeln lika klart som Hans kärlek.

Sedan Paulus sjungit kärlekens lov i första Korintierbrevet, kapitel 13, skriver han i samma epistel (16: 22): "Om någon inte älskar Herren, vare han förbannad."

Sanna kristna har makt att lösa och binda, att välsigna och förbanna. De älskar sina motståndare som individer och gör sitt bästa för att föra dem till frälsning, men till de institutioner som förföljer dem säger de profetiskt "förintas", och de skall förintas.

Tänk på den mäktige Djingis Khan och hans tartarer. På 1200-talet, då det varken fanns jetplan eller kärnvapen svepte de fram från Kina ända till Centraleuropa. Det tog dem bara hälften så lång tid att erövra detta område som det tog för Sovjet. Men Djingis Khan är borta. Vi räds inte bomblagren som evangeliets fiender har lagt upp. Andliga vapen är mäktiga. De kan vara dödliga. Ett enda ord från Petrus betydde döden för Ananias och Safira, de trolösa kristna.

”Öven rättfärdighet.” (*Jesaja 56: 1*)

A. Krasnov-Livitin, en kristen judisk författare som tillbringat tio år i sovjetiska fängelser, beskriver ett samtal med en kristen pacifist. Levitin frågade: ”Om en bandit angriper din familj, varför då inte vrida yxan ur handen på honom och slå honom i skallen med den?”

Pacifisten svarade: ”Den Heliga Skrift förbjuder det. Jesus lärde oss att vända andra kinden till om någon slår oss. Levitin sade: ”Men Jesus befallde oss aldrig att låta våra barn dödas av ogärningsmän.”

Han förklarade vidare: ”Det som är riktigt då det bara gäller en själv blir oriktigt då andra människor drabbas. En människa som lugnt ser på då en oskyldig person blir slagen och avstår från att ingripa på den drabbades sida är feg och självisk. Det krävs mildhet och förmåga att överse med skymfer mot den egna personen för att kunna koncentrera sig på kampen mot orättvisan, lögnen och onskan i världen.

Orden ”saliga är de som hungra och törsta efter rättfärdighet” förklarar Levitin som en välsignelse inte bara över dem som försöker få rättfärdigheten att segra i världen. Varje frälst människa kämpar för att sprida frälsningen, för att göra Kristi principer styrande i världen.

Alla verkliga kristna kämpar mot orättvisa och grymhet. Därför får de också lida förföljelse. Nöj dig inte med din egen personliga frälsning. Fräls också andra.

22 maj

"Kärleken . . . skickar sig icke ohöviskt." (1 Korintierbrevet 13: 5)

Dessa ord uppfattas vanligtvis så att en sann kristen inte uppför sig oartigt. Men Paulus var själv ibland fruktansvärt ohövlig. Likaså Herren själv. Likaså reformatörerna och deras motståndare. När Kyrkans och världens öde står på spel kan hövlighet göra stor skada.

Det grekiska ord som översatts med "ohöviskt" är "aschemon". En bokstavlig översättning skulle lyda: "Kärleken uppför sig inte utan plan."

Kristus indelar människor på samma sätt som en zoolog. Han sätter in dem i ett system, ett schema. En del är "får", andra "vargar", "hundar" eller "rävar". En del kallar Han dårar, skrymtare och huggormar. Andra åter är älskade lärjungar. Han talar om ett vilddjur, en Röd drake och en utvald duva. Kärleken skickar sig icke ohöviskt, d v s utan att ha detta schema för ögonen.

Alla människor måste älskas, men jag kan inte bete mig mot "fårtyper" på samma sätt som mot "vargtyper". Jag kan inte bete mig mot skrymtarna som mot älskade lärjungar, mot tyrannerna som mot deras offer. Ve den herde som behandlar alla lika och inte gör någon skillnad på får, hund eller varg. Kärleken skickar sig inte på samma sätt mot en god som mot en dålig make, mot ett lydigt som mot ett olydigt barn. Kärlekens handlingssätt beror på situationen.

Anta att några busar anfaller en oskyldig människa. Jag må älska dem alla, men jag bör försöka skydda den oskyldigt drabbade. Annars skulle jag uppföra mig ohöviskt eller "aschemon", utan att ta hänsyn till det faktum att de inblandade intar skilda positioner i världsplanen. Det samma gäller vår inställning till dem som gagnar Kyrkan och till dem som skadar den, till dem som försvarar sitt land och till dem som angriper det.

Kärleken skickar sig icke ohöviskt. Den skickar sig som "det höves" med hänsyn till varje människas plats i världsplanen.

"Vänta, låt oss se . . ." (Matteus 27: 49)

Det finns en orubblig likgiltighet, okänslighet och apati inför lidandet.

Korsfästelsen på Golgata bevitnades av en folkmassa som faktiskt hörde männens skrik då spikarna slogs in i deras händer och fötter. Den måste ha vetat om att åtminstone en av männen som korsfästes på Långfredagen var den bästa av människor. Annars hade Han inte bett för sina bödlar. Annars hade Han inte brytt sig om att frälsa en rövare medan Han själv fick utstå obeskrivliga fysiska plågor. Nu ropade denne Jesus, liksom i förtvivlan: "Min Gud, min Gud, varför har Du övergivit mig?"

Och hur reagerade folkmassan? De sade till varandra: "Vänta, låt oss se . . ." Inte en tanke på att lindra Hans plågor genom att åtminstone ge Honom en droppe vatten eller ett ord av medlidande. "Vänta, låt oss se om Elias kommer och hjälper honom."

Elias är inte bara namnet på en profet. På hebreiska är det en kort mening som betyder "Jehova är min Gud". I den meningen kan alla vara en Elias. I den meningen sade Herren att Johannes Döparen var Elias. Var och en av oss måste ha Jehova som sin Gud. Om denne barmhärtige Jehova styr vårt liv kan vi aldrig förbli passiva då vi ser oskyldiga lida.

De som i realiteten är utan Gud har inställningen: "Vänta, låt oss se . . ." Det var den sortens människor som bevitnade korsfästelsen på Golgata, oberörda. Sådana människor berörs inte heller av nyhetssändningarnas rapporter om lidanden i vår tid. De är förhärda. De bryr sig inte om att Jesu små bröder och systrar hungrar eller försmäktar i fängelser. Gud får döma dessa människor.

Liknöjdhet och apati måste övervinnas, även bland Guds utvalda. Gör en aktiv insats där den behövs. Hjälp där du kan.

24 maj

"Han är god mot de otacksamma och onda." (Lukas 6: 35)

Något av det vackraste i Bibeln är två verser som saknas. För det första finns i Bibeln ingen vers där Jesus frågar någon: "Vilka synder har du begått? Hur många? Under vilka omständigheter? Med vem? Säg mig om dina synder var obetydliga, allvarliga eller grova brott." Tvärtom berättar Bibeln att Jesus gick från den ene till den andre och sade: "Var vid gott mod, min son, var vid gott mod, min dotter, dina synder är förlåtna" – utan att fråga vad för slags synder det varit. Inte heller frågar Han dig om ditt förflutna.

För det andra finns det i Bibeln inget exempel på att någon ber Jesus om förlåtelse. Efter nattvarden flydde alla lärjungar utom Johannes, och Petrus förnekade Honom. När de åter träffade den uppståndne Mästaren kunde de ha sagt "Förlåt oss". Men det sade de inte. Det berodde på att var och en som såg in i Jesu ansikte såg så mycken förståelse och kärlek att han på förhand visste att allt var förlåtet. Kristi önskan att frälsa oss är mycket starkare än vår egen önskan att bli frälsta. Hans önskan att vi ska komma till himmelen är mycket starkare än vår egen önskan att komma dit. En människa måste springa bra fort för att komma undan Gud, som vill henne allt gott.

Förlita dig på dessa två verser som inte finns i Bibeln. Var övertygad om att Han inte lägger dig dina synder till last och att Hans yttersta önskan är att förlåta dig.

"Ni är ett utvalt släkte." (1 Petrus 2: 9)

Kung Lear säger: "Då vi föddes, begräto vi vår lott att hava kommit till denna stora skådeplats för narrar." Han hade rätt. Han var själv en narr som så förhastat skänkte bort allt han ägde till sina barn. Han borde ha vetat att de var födda och avlade i synd. (Ps 51: 7)

Denna världen är en dårskapens värld. Här blev Guds Son förtalad och kallad en djävul. Hamlet hade rätt då han sade: "Du må vara så kysk som is, så ren som snö – du skall ändock icke undgå förtal." Otello kallade den rena Desdemona för en sköka. "Ingen rusig båtsman skulle så grova ord ha brukat mot sin slinka."

Julia var dåraktig. Hon hade all rätt att bli förälskad vid fjorton års ålder, men hon var oförståndig i sin kärlek. Till Romeo sade hon: "Du . . . är den gudom som min avgud är." Det är dåraktigt att göra sin älskade till en avgud. Om hon levat ett år till hade hon förmodligen haft en annan avgud.

Hamlet sade till Ofelia: "Gift dig med en narr, ty förnuftiga karlar veta mer än väl vilka vidunder ni gör utav dem." Hur många män är kloka nog att ta sig i akt?

Jago sade till Cassio: "Kan jag ett enda glas i honom truga till det som förr i kväll han druckit har, skall han så full av gräl och arghet bli som nådig frökens mops." Spritfabrikanterna lyckas truga i oss åtskilliga glas. Världen är drucken.

Det var väl att Jesus upplyste oss om att vi inte hör hemma i denna världen. Här är vi endast främlingar och pilgrimer. I världens dårskap skall vi inte delta.

26 maj

"Allt vad dygd heter och allt som är berömvärt, låt sådana ting uppfylla edra tankar." (Filipperbrevet 4: 8)

Medan Kleopas och en av hans vänner färdades till en by vid namn Emmaus slog Jesus följe med dem. Men Han var sig inte lik och de kände inte igen Honom. Kleopas sade till Jesus: "Du måste vara den enda människa i hela Jerusalem som inte vet, vad som hänt där i dessa dagar." Jesus frågade: "Vad då?" (Luk. 24: 18-19)

Jesus visade sig intresserad. Det var så mycket som hänt i Jerusalem de senaste dagarna. Två rövare hade korsfästs. Hade någon av lärjungarna tänkt på att trösta deras sörjande mödrar? Hade någon bett Pilatus att få ta ner rövarens lik så att de inte hängde kvar på korset och hackades av korporna? En av rövarena hade blivit omvänd. Lärjungarna hade väl åtminstone sett till att han fick en anständig begravning? Och hur var det med bödlarna? De hade visat sin ondska. De behövde frälsas. Hade någon av lärjungarna visat dem kärlek och talat om för dem hur de skulle få förlåtelse?

Tre dagar hade gått. Vad hade hänt i Jerusalem under den tiden? Hem kunde ha upplösts, människor kunde ha kommit till skada eller dött. Det kunde ha skrivits nya hymner till Jehovas ära. Brott kunde ha begåtts. Mödrar hade vårdat sina barn. Några hade sörjt för att deras medmänniskor hade bröd för dagen. Mycket hinner hända på tre dagar. "Vad då?" frågar Jesus. Han intresserar sig för jordelivet i alla dess aspekter, goda som onda, glada som sorgsna. Han vill dela allt med oss.

När lärjungarna talade om "händelserna" som ägt rum i Jerusalem tänkte de faktiskt bara på en sak: det som hände med deras älskade Mästare.

Många kristna tänker bara på sitt eget personliga förhållande till den uppståndne Kristus, som kan ge dem frid här och sedermera i paradiset. Men Kristus är livet, livet omkring oss. Det är Honom vi ser i Hans bröder, i den hungrige och törstande, frystande, sjuka och förslavade mänskligheten. Vi möter Honom varje gång vi möter ett Guds barn.

"Några tvivlare." (Matteus 28: 17)

Allt tvivel har en positiv sida. Var skulle vetenskapen ha stått om inte Kopernikus tvivlat på den allmänt vedertagna teorin om jorden som universums mittpunkt? Eller om inte Einstein tvivlat på det absoluta värdet av Euklides' geometri och Newtons himmelmekanik? Var skulle religionen ha stått om inte Abraham tvivlat på den polyteistiska lära han ärvt av sina fäder eller om inte apostlarna betvivlat översteprästernas mening att Jesus var en hädare?

Tvivel är legitimt och nödvändigt. Det finns mera visdom i ett ärligt tvivel än i mången skenbar förvissning. Många religiösa människor som är bergsäkra på att komma till himmelen kommer att gå förlorade. Många förkunnare kommer att säga till Herren då Han återvänder: "Herre, Herre, har vi inte profeterat i Ditt namn och i Ditt namn utdrivit onda andar?" Och Jesus skall svara: "Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni lagövertärdare." (Matt. 7: 22,23)

I stället för att påstå att du känner Gud, då du endast har Honom i din fantasi, bör du söka Honom. Den som söker Gud är trygg. Augustinus, den store kyrkofadern, skriver: "Jag skulle inte söka Dig, om jag inte funnit Dig redan i mitt hjärtas djup." Ärligt tvivel är ingenting annat än sökande efter sanningen. Men då är det en pina för anden. "Såsom hjorten trängtar till vattenbäckar, så trängtar min själ efter Dig, o Gud." (Ps. 42: 1) Hjorten längtar inte efter predikningar eller böcker som handlar om vatten. Hjorten är inte intresserad av diskussioner om hur man släcker törsten. De subtilaste tankar och de mest poetiska ord om vattnets svalka och skönhet tillfredsställer inte en törstande, ej heller exakta analyser av vattnets kemiska sammansättning. Det är själva vattnet han vill ha.

På samma sätt förhåller det sig med den som söker Gud. Folk gråter floder av tårar då de förlorar ägodelar eller ett barn. Hur många har någonsin fällt en tår för att de inte funnit Gud? Hur många kan ärligt säga med psalmisten: "Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden . . . Mina tårar äro min spis både dag och natt." (Ps. 42: 3,4)

28 maj

"Bli starka i Herren, i Hans väldiga kraft." (Efesierbrevet 6: 10)

I USA lider minst tio procent av grundskolans elever av ordblindhet som gör att de inte kan läsa, stava eller skriva begripligt. Andelen måste vara ungefär densamma i andra civiliserade länder. Åttio procent av fängelseinternerna i USA lider av ordblindhet, ett ibland ärftligt tillstånd som gör att man kastar om bokstäver och siffror. Ett tak kan förväxlas med ett golv, ordet "hostile" – fientlig – med "hospitable" – gästfri. "A" kan bli "D". En sifferserie som 1-2-3 kan läsas som 2-1-3.

Den vrede och förtvivlan som blir följden av ständiga misslyckanden i skolan leder ofta till brottsligt och antisocialt beteende.

Men det behöver inte vara så. Nelson Rockefeller, en gång vice-president i USA, berättade att han också haft samma problem i hela sitt liv. "Jag kastar om ord och jag läser siffror baklänges. Det värsta är att jag t o m tänker mig dem baklänges." Han lärde sig aldrig stava riktigt rätt, men han övervann sitt handikapp genom att helt enkelt lära sig leva med det. Edison var ordblind och blev likafullt en stor uppfinnare. General Patton kunde inte läsa innantill vid tolv års ålder. President Wilson var också ordblind. Likaså Albert Einstein, fysikern som en hel värld beundrar.

Barn borde få två viktiga kosttillskott: Vitaminerna M och R, som ofta saknas i nutidens barnmat. M står för moral och R för religion. Barn måste lära sig att det är deras moraliska plikt att inte misslyckas, att utföra något nyttigt i livet. För det andra bör de få veta att det finns En som hjälper dem att komma till rätta med detta och andra handikapp.

Också du kan övervinna ditt handikapp.

"Dock gjorde du människan nästan till ett gudaväsen." (Psaltaren 8: 6)

Sigmund Freud, psykoanalysens fader, brukade skryta med att han "fullbordat människans detronisering".

Människan hade ansetts vara kronan på Guds skapelse. Så kom Kopernikus och visade att jorden, människans hemvist, inte var universums mittpunkt som man ditintills trott. Vår sol är bara en av miljarder stjärnor och mindre än de flesta. Kopernikus var en troende kristen och förblev så efter sin upptäckt, men andra drog den slutsatsen att om jordens betydelse i universum minskade hade människan förlorat rätten att betrakta sig själv som en varelse med speciellt värde. Darwin sägs ha bevisat att inte ens här på jorden är människan något unikt, kan inte vara resultatet av Guds avsikt att ha en vän, en varelse att kommunicera med. Enligt Darwins hypotes är människan bara ett resultat av en slumpartad evolution, precis som gorillor och chimpanser. Detta var det andra dråpslaget mot människans överhöghet.

Om vi verkligen är en produkt av slumpen, bara materia utan ande, bara driftsvarelser – varifrån kommer då motståndet mot hans teorier? Tar apor och oxar illa upp att bli betraktade som djur? Blir små myror förolämpade över att inte betraktas som elefanter? Varifrån kommer människans självhävdelse, hennes uppfattning att hon är Guds älskade skapelse, överlägsen och olik alla djur? Varifrån kommer samvetets röst och vår strävan att nå andliga höjder?

"Gud skapade människan till sin avbild" (1 Mosebok 1: 27). Ingenting liknande sägs om någon annan skapad varelse. "Gud har krönt människan med ära och härlighet" (Ps. 8: 6) Människan är skapelsens krona. Då Gud önskade ta gestalt lät Han sig födas som människa på vår jord. "Ty ett barn bliver oss fött, en son bliver oss given; Han skall heta Väldig Gud och Evig Fader." (Jesaja 9: 6)

Tro på din unika och stora kallelse och fullfölj den. Låt Guds avbild bli synlig i dig. Låt ditt ljus så skina att människor lovprisar Fadern.

30 maj

"Se, sju år skall komma med stor ymnighet över hela Egyptens land." (1 Mosebok 41: 29)

Varför denna exceptionella välsignelse över Egypten? Varför skulle det landet ha stort överflöd och varnas för hungersnöd under kommande magra år? Det finns tre skäl för detta, och de är också hemligheten med all framgångsrik kristen verksamhet:

1) Den tidens farao var i varje tum en konung. Han fungerade som kung inte bara i vaket tillstånd. Även hans undermedvetna var fyllt av omsorg om folkets bästa och han brukade drömma därom under natten.

Varje sann kristen är en kung. Luther säger: "En kristen är fullkomligt fri herre över allt, ingen underdånig." Men en kristen är en kärleksfull konung. Luther tillägger därför: "En kristen är en trogen tjänare åt alla, alla underdånig."

För en kristen är det ingen svårighet att sätta Kyrkans väl i främsta rummet. Hans kristna tro har trängt in i hans undermedvetna. Han är helt enkelt en själavinnare, en människa som sätter Guds rike främst.

2) Farao, sanndrömmaren, mötte en annan drömmare, Josef, och ingick förbund med honom. Gör som han.

3) Farao var fullständigt fördomsfri. Han fick rådet att kalla till sig en främling med annan hudfärg, en man som hade en för egyptierna främmande religion, en man som dyrkade en enda osynlig Gud, en fånge med dåligt rykte. Det brott han anklagades för var överfall på en kvinna i avsikt att begå våldtäkt.

Men för Farao var varje människa i första hand människa och kunde som sådan begagnas till landets bästa. Människor som begick onda gärningar igår kan idag bli goda människor. Och vem visste för resten säkert om anklagelsen mot Josef var befogad? Slavägare som Potifar brukade ofta kasta sina slavar i fängelse utan rättgång.

Genom att Farao hyllade dessa principer blev Egypten rikt och kunde försörja både sig självt och grannländerna under de magra åren. Följer du de principerna kan också du bli framgångsrik.

"Allt är fåfänglighet." (Predikaren 1: 2)

När staden Korint belägrades av Filip av Makedonien var alla engagerade i stadens försvar. Somliga reparerade murarna, andra var spjutkastare och bågskyttar. Filosofen Diogenes var också sysselsatt. Han rullade sin tunna fram och tillbaka på gatan. På frågan varför han gjorde så svarade han: "Jo, jag vill inte vara den som latar sig när alla andra arbetar."

"Men de andra gör något nyttigt för staden, det gör inte du", sade man till honom.

Oberörd fortsatte Diogenes att rulla sin tunna. Han betraktade de andras arbete som lika meningslöst som hans eget. Korint och det makedoniska väldet skulle båda gå under, oavsett vem som vann slaget. Båda lägrens soldater skulle dö, segrarna likaväl som de besegrade. Vem skulle bry sig om detaljerna i slaget om några hundra år? Finns det någon idag som kommer ihåg namnen på de stridande? Stadens invånare slet i sitt anletes svett med sådant som i evighetens perspektiv skall visa sig lika fåfängt som att rulla en tunna.

Här på jorden där allt är förgängligt finns bara ett som består: Det som Kristus gjorde för oss på Golgata. Allt annat skall till sist visa sig värdelöst. Kristi kors räddar syndare och gör dem delaktiga i Guds Sons evighet.

Johannes Chrysostomos har sagt: "Korset är Faderns vilja, Sonens härlighet, Andens glädje, änglarnas prydnad, de troendes trygghet och Pauli ära."

Se inte ned på dem som tillbringar tiden med att roa sig. Ditt eget hårda arbete som du berömmar dig av kan ha lika liten betydelse för evigheten. Tjåna Kristus, den korsfäste och uppståndne. Det är den enda uppgift som inte är fåfäng.

1 juni

”De vise och besvärjarna har blivit hämtade hit till mig för att läsa denna skrift och säga mig dess uttydning; men de kunde icke meddela mig någon uttydning därpå.” (Daniel 5: 15)

Medan kung Belsassar festade om i glada vänners lag framträdde plötsligt på väggen ett budskap i arameisk skrift. Belsassar blev rädd och nyktrade till och befallde sina rådgivare att förklara innebörden i det skrivna för honom. Men ingen av dem kunde tolka skriften. Då kallade han till sig Daniel och beklagade sig inför denne över att hans rådgivare inte kunde arameiska.

Arameiskan var ett språk som talades av judarna. De forna fångarna från Israel hade blivit en inflytelserik folkminoritet i Babylon och bl a försett landet med många politiska ledare. Men ingen av Babylons vise män hade brytt sig om att lära judarnas språk eller att lära känna deras religion och mentalitet. Babylons fiender, moderna och perserna, smög sig i hemlighet in i staden medan konungen och hans hov roade sig. Samma natt dräptes Belsassar och hela hans stora rike föll i fiendernas händer. Hans ”vise” män saknade visdom. Eftersom de var okunniga om faran kunde de inte varna kungen.

Idag ser vi motsvarigheter till dessa forntida rådgivares tragiska okunnighet. Nutidens vise män – många av dem ledargestalter i den universella Kyrkan – skaffar sig höga befattningar med alla de förmåner och det anseende som därtill hör. Men de saknar förståelse för de människor som de har till uppgift att föra till Kristus; inte heller inser de vilka förstörelsekrafter som hotar Kyrkan. Dagens ”vise” män, de andliga ledarna, tycks vara omedvetna om den stora fara som islams aggressivitet, kommunismen och den allmänna avkristningen utgör för Kyrkan.

Varningen till Belsassar hade skrivits för hand på väggen. Varningen till den fria världen är skriven med blod och ändå kan våra vise män inte läsa den.

"Och alla bröderna som är hos mig." (Galaterbrevet 1: 2)

Paulus hade beslutat att skriva ett lärobrev till församlingen i Galatien. Vad han skrev var Guds eviga Ord som skulle tjäna till uppbyggelse för de kristna till tidernas slut. Under sådana omständigheter skriver man inte sin egen mening, man enas med alla sina bröder om vad man skall skriva. Det finns en tro för alla, en tro som en gång uppenbarades för de heliga: en tro som omfattas av alla bröder allestädes och i alla tider. Endast i gemenskapen med de heliga blir det möjligt att förkunna den eviga sanningen. Därför skrev Paulus sitt brev till galaterna i samråd med "alla bröderna" som var hos honom.

Den som Paulus mest förtröstade på var hans broder, Jesus. På Honom förtröstar vi.

Kristus, vår broder och Herre, har många heliga änglar. Även de är våra bröder.

Dessutom är helgonen med oss.

Då Jesus samtalade med Moses och Elias på Förklaringsberget bad Han sina lärjungar att inte säga något därom. Vi har en tendens att tvivla på det övernaturliga, men Jesus ville att vi skulle känna oss vara i ständig förbindelse med de heliga som levat före oss.

Vi är emot spiritismen, att mana fram de döda. Vi vill inte förnimma deras närhet. Men vi tror att de heliga, som nu är hos Herren, inte är långt borta.

Bibeln säger: "Vi har alltså omkring oss en hel sky av vittnen." (Heb. 12: 1) Det berättas om Johannes Chrysostomos, den störste kristne förkunnaren genom tiderna, att medan han skrev sina predikningar såg ett vittne hur Paulus och Johannes viskade i hans öra de tankar han skrev ned. För den som har barnasinnet kvar är det inte svårt att tro på sådant. Men sådana upplevelser talas det sällan om därför att vi har så svårt att tro på under. Vi tror inte att förbindelsen med de heliga är en självklar och naturlig företeelse i en kristens liv.

Låt oss skriva våra brev i samråd "med bröderna som är hos oss".

3 juni

"En rik man hade . . ." (Lukas 16: 1)

"En man hade . . ." (Lukas 15: 11)

Bibeln är Guds uppenbarelse.

Ursprungligen fick vi Guds ord på grekiska, ett annat språk än det Jesus talade. Hans ord är något beslöjade av en översättning som aldrig kan överbringa originalets fulla mening. Även Gamla Testamentets hebreiska fördunklar Guds tankar genom att inlinda dem i människors fattiga språk. Bibelns syfte är att i oss väcka en längtan efter det saliga tillstånd då ingenting skilde Skapelsen från Skaparen, då endast Gud fanns och vi var ett med Honom, då människor ännu inte talade ett språk som var oförmöget att uttrycka de högsta tankarna – så som allt kommer att bli på nytt i tidernas fullbordan.

Jesus talade arameiska, som var en dialekt av hebreiskan. Varken i arameiskan eller i hebreiskan finns ordet "att ha". Jesus uttalade aldrig det ordet. Jesus sade aldrig om en sak att Han "hade" den. Därför kunde Han vara helt oberörd då Han kläddes av för att gisslas. Man fråntog Honom kläder som Han aldrig sagt att Han "haft". Han sade aldrig: "Jag har en kropp." Den kropp som plågades var inte Hans – Han ägde ingenting.

Han lärde sina första lärjungar att tänka på samma sätt. "Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt." (Apg. 4: 32) Allt tillhör Gud och vi är bara förvaltare av Hans ägodelar. Han har rätt att när som helst ta ifrån oss materiella rikedomar, vår hälsa, ett älskat barn, vårt anseende, en vän osv. Allt detta har vi bara till låns. Om det tas ifrån oss förlorar vi ingenting, ty det är inte vårt. Detta är ett av glädjeämnen i en kristens liv. Alla kristna är egendomslösa och önskar så vara. Den som äger något är alltid rädd att förlora det. Vi behöver aldrig vara rädda.

”Därför är du inte längre slav, utan son, och om du är son, är du också arvinge, insatt av Gud.” (Galaterbrevet 4: 7)

Efter upptäckten av gener och DNA vet vi ganska mycket mera om äftlighet. Vi vet vilka orubbliga krafter som på gott och ont överförs till oss från våra förfäder.

Det finns också ett andligt arv. Gud är verkligen vår Fader och det himmelska Jerusalem vår moder. Av Gud ärver vi inte bara Hans rike utan också Hans egenskaper. Guds säd är i oss (Joh. 3: 9)

Barn till engelsk-språkiga föräldrar talar engelska och barn till rumänska föräldrar talar rumänska. Guds barn talar Guds ord. Aposteln Petrus skriver i sitt första brev (4: 11) ”Den som predikar skall se till att han predikar Guds ord”. Om en människa är Guds arvinge bör hennes talade och skrivna ord helt naturligt vara Guds ord. Om icke borde hon inte tala eller skriva.

Med aposteln Paulus bör vi alla kunna säga: ”Ni tog emot mig som en Guds ängel, ja, som om jag hade varit Kristus Jesus själv.” (Gal. 4: 14) Det är rätta sättet att ta emot den som talar Guds ord.

En svenska skriver att då hon höll på att avsluta översättningen av en kristen bok visade sig en ängel och tackade henne. Många kanske ler åt sådant. Men jag skulle inte orka vara kristen om jag inte trodde åtminstone på första sidan i Nya Testamentet, där det talas om att änglar uppenbarar sig. Om du talar som Guds språkrör har du de trognas och även änglarnas gillande.

5 juni

”Jesus sade: ’Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar.’ ”
(Matt. 28: 19)

Om man stod vid en vägkant och såg hela Kinas befolkning gå förbi med en hastighet av en person i sekunden, skulle det ta mer än tjugo år innan den siste i raden gått förbi. Dessa människor styrs efter strängaste leninistiska principer. Lenin skriver: ”Allt är moraliskt för-svarbart som krävs för att förintä det gamla utsugningssystemet.” Enligt Lenin hör religionen till denna kategori och måste därför utrotas.

Men det finns kristna människor i Kina som inte fruktar döden, ty genom den sluts man i den himmelske brudgummens famn och får mottaga den heliga kyssen. En märklig rapport kommer från provin-sen Honan. En kristen predikant hängdes av kommunisterna. Men de gick ifrån honom för tidigt och hans trosbröder kunde skära ned honom levande. Han lever ännu och har berättat att medan repet låg om hans hals och han hissades upp i en trädgren tänkte han bara på vår Herre då korset restes.

Bed för Kinas folk och för de troende i detta storartade land. Gud har gjort så många kineser – omkring en miljard – så vi förstår att Han måste älska dem mycket högt!

"Jesus säger: 'Gör gott mot dem som hatar er.' " (Lukas 6: 27)

Irlands skyddshelgon S:t Patrick föddes i England. Han inleder sin "Syndabekännelse" med orden: "Jag, Patrick, arme syndare, den sämste och den ringaste av alla troende." På trehundralet togs han tillfånga av irländarna under ett plundringståg i England. Han fördes till Irland och sattes att valla får medan han frös och svalt. Irländarnas grymhet väckte till liv hos ynglingen en paradoxal kärlek till hans plågoandar.

Till sist lyckades han rymma. Som fri man i England hade han en gång en dröm. Han drömde att en man kom fram till honom med ett brev och Patrick läste: "Iernas röst." Därpå hörde han många iriska röster ropa: "Vi bönfaller dig, helige yngling, att komma tillbaka hit och än en gång vandra omkring ibland oss."

För en förrymd slav kunde det betyda döden att bli gripen av sin före detta herre. Men Patricks kärlek var så stark att han inte räknade med faran. Frivilligt återvände han till Irland och omvände sina före detta herrar till Kristus.

Låt oss visa våra förföljare vägen till Frälsaren. Tänk på den människa som gjort dig den största oförrätten och gör det till en hederssak att omvända henne.

7 juni

"Gå in i din kammare." (Matteus 6: 6)

En del filosofer ger oss människor underliga råd. Marcus Aurelius skriver t ex: "Folk söker ensamheten och drar sig undan i byar, till kusterna och uppe i bergen... Detta är löjligt, ty när du vill kan du dra dig tillbaka in i dig själv. Ingenstans finner man mera lugn och ro än i sin egen själ." Visserligen kan man finna inre stillhet även om det larmar omkring en, men därtill krävs en väldig ansträngning.

Varför inte i stället följa Mästarens exempel och anvisning då Han begav sig till öde platser eller upp i bergen för att bedja? Och om det är omöjligt, varför då inte stänga in sig i sin kammare för att få lugn och ro?

Larmet i denna teknikålder är som en sammansvärjning mot det andliga livet. Radion och televisionen gör sitt till för att vi aldrig skall få ett ögonblicks ro. Älskande par och vänner har glömt konsten att sitta eller vandra tillsammans under tystnad. Minst 80% av allt som sägs eller skrivs är fullständigt onödigt.

Hebréerna, det folk för vilket Gud först uppenbarade sig, saknar ordet "ord". Genom dem har vi fått Guds Ord, men så kan man inte säga på hebreiska. I stället för "ord" säger man "davar" som betyder "den verkliga saken". Låt oss tala och lyssna endast till sådana ord som står för verklighet och inte är meningslöst pladder.

På hebreiska lyder inledningen till Johannesevangeliet: "I begynnelsen var verkligheten – 'Davar' – och verkligheten var hos Gud och verkligheten var Gud."

I stället för att spilla tid på meningslöst prat om sådant som saknar betydelse, låt oss tillbringa mera tid i vår kammare i stilla gemenskap med Gud.

”Sannerligen, jag säger er: om någon säger till detta berg: ’Lyft dig upp och kasta dig i havet’ och icke tvivlar i sitt hjärta, utan tror, att det han säger skall ske, då skall hans ord gå i uppfyllelse.” (Matteus 11: 23)

Jesus uttalade dessa ord på vägen mellan Jerusalem och Betania. I den trakten är terrängen flack, där finns inga berg. Då Han sade ”detta berg” kunde Han inte peka på något hinder på vägen.

Svårigheternas och hindrens berg finns bara i vår inbillning. Vi har fått löftena ”Ingenting skall kunna skada er” (Luk. 10: 19) och ”Allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud.” (Rom. 8: 28) Företeelser och händelser rör inte vid vår själ utan stannar utanför dess dörr. Vad som rör oss är våra åsikter och vår inställning till personer och händelser. Över dessa bestämmer vi själva. Dem kan vi kasta i havet.

De omständigheter under vilka Herren sade dessa ord visar oss att de inte gäller reella berg. Hur skulle världen se ut om var och en av Jesu miljoner lärjungar förflyttade berg åt höger och vänster efter eget gottfinnande? Alla skulle ha olika meningar om var berget skulle vara. Jesus talar om andliga realiteter då Han talar om att flytta berg.

Ta saker och ting som de är. Låt människor behandla dig som de vill. Betrakta ingenting som ett berg i din väg. Två och två är fyra. Frukter innehåller saft. Människor uppför sig ibland illa. Händelser kan vara obehagliga. Ändå skall allting samverka till mitt bästa. Svårigheter på min väg till himmelen hör till inbillningens värld. Dem kan jag göra mig kvitt.

9 juni

"Simon svarade: 'Mästare, vi har arbetat hela natten igenom och ingenting fått, men på ditt ord vill jag kasta ut näten.' " (Lukas 5: 5)

William Chambers Burns reste ut som missionär till Kina år 1847. Efter sju år skrev han: "Jag vet inte om en enda själ har kommit till Kristus genom mig." Herren hade satt hans uthållighet på prov.

I Mellanöstern kan man än idag se fiskare kasta ut näten på samma primitiva sätt som för två tusen år sedan. Det är ett hårt slit. Skulle vi ha kastat ut våra nät igen efter en hel natts fåfängt strävande? Förnuftsskäl och trötthet talade emot det. Men icke desto mindre kastade Simon Petrus ut näten igen och vilade inte ens efter det mirakulösa men ansträngande fiskafänget. Han och hans kamrater drog upp båtarna på stranden och gick inte till sängs. "De ... följde Honom." (Lukas 5: 11)

Vi måste förstå att det är viktigt att vi stannar på vår post trots misslyckanden och dåliga erfarenheter.

Ärkebiskop Fénelon skriver: "Om man inte hade stöd av trons ande till att fortsätta kampen trots att man inte ser någon frukt av sitt arbete skulle man bli förkrossad, ty så litet uppnår man såväl ifråga om att vinna andra som med att förbättra sig själv."

Jag leder nu en världsomfattande mission. Jag omvändes till kristendomen av en byggnadssnickare som hette Wölfkes. Han hade i årtal bett till Gud att inte låta honom dö förrän han omvänt en jude till kristendomen. Gud lät honom omvända två, min hustru och mig själv. Vi har omvänt några judar till och dessa i sin tur har vunnit flera själar åt Kristus. Resultaten kan man nu se i blomstrande jude-kristna församlingar i flera israeliska städer. Många av de troende kommer från Wölfkes hemland Rumänien. Då jag en gång berättade om min omvändelse i en rumänsk by såg jag en mycket gammal man brista i gråt. Efter mötets slut sade han till mig: "Gud använde mig till att vinna den där snickaren för Kristus. Jag trodde jag arbetat hela livet förgäves. Nu fick jag höra att jag är andlig farfar till många judar."

Förbli även du på din post – "trots allt".

"Nu lever jag inte längre mitt eget liv, utan det är Kristus som lever i mig." (Galaterbrevet 2: 20)

Förhållandet mellan Jesus och en troende själ är unikt och kan inte med ord förklaras, ty det finns ingen riktig motsvarighet.

Under en blodtransfusion blir en människas blod en annans. Om den senare skadas och börjar blöda strax efter transfusionen är det inte givarens blod utan mottagarens som går förlorat. Blodet har blivit hans. Efter en hjärttransplantation är hjärtat inte längre en död människas utan en levandes. Då är det också med Jesus och den troende själen. En transfusion, en transplantation, en personlighetsförändring äger rum.

Luther framställer det på följande sätt: "Fadern säger till Kristus: 'Du blir förnekaren Petrus, förföljaren Saul, förrädaren Judas, synderskan Magdalena.' Därefter ser lagen alla dessa överträdelser i Jesus och förklarar att Han måste dö. Jesus är den värste mördare, tjuv, lögnare och äktenskapsbrytare som världen skådat. Inte i den meningen att Han skulle ha begått dessa brott utan för att Han tagit dem på sig." Han har blivit mitt syndiga jag. I sin kommentar till Galaterbrevet vågar Luther säga: "Den kristne är Kristus."

Här står Luther på biblisk grund. Kristenhetens största auktoriteter har lärt samma sak. Ignatius av Loyola skriver: "Kristus är oskiljbar från våra liv." Thomas av Aquino säger att Kristus och de kristna är "nästan en och samma mystiska person". Den skotska katekesen (Craig's lär: "Kristus är egentligen någon annan än sina troende."

Jesus utlämnades för att korsfästas. Det är samme Jesus som alltiämt utlämnas till att korsfästas i sina lärjungars person. Alla våra lidanden är Hans.

11 juni

"Herre, lär oss bedja." (Lukas 11: 1)

S:t Franciskus av Assisi bad så här:

HERRE!

Gör mig till ett redskap för Din frid,
där hat råder låt mig så kärlek,
där tvivel råder tro,
där förtvivlan råder hopp,
där mörker råder ljus
och där sorgen råder glädje.

O, Gudomlige Mästare, giv att jag inte
söker bli tröstad så mycket som att trösta,
att bli förstådd som att förstå,
att bli älskad som att älska,
ty det är i givandet som vi får,
det är i förlåtelsen som vi får förlåtelse,
och det är i döendet som vi föds till evigt liv.

Hur kommer det sig att de flesta av oss inte lever så? Det kommer sig av att vi har ett "jag". I engelskan skrivs alla substantiv och pronomen med små bokstäver. Endast "I" – jag – skrivs med stor bokstav. Då vi har ett "Jag" kan många otrevliga saker hända oss så att vi blir olyckliga och kärlekslösa. Om du inte har ett "Jag", vad ont kan väl då drabba dig?

Därför säger Herren: "Om någon vill bli min efterföljare måste han förneka sig själv", (Markus 8: 34) d v s förneka sitt "Jag". Jag kommer att bli frälst först då det inte mer finns något "Jag" att frälsa.

"Endast ett är nödvändigt." (Lukas 10: 42)

Det är ytterst vanligt att man hör folk beklaga sig över att de inte har tid. Antagligen beror det på att de liksom Marta är upptagna av alltför många göromål. Aldrig skulle Maria ha sagt att hon inte hade tid. Allt hon begärde var att få lyssna till Mästaren och då och då göra det enda Han bad henne om. Han kräver aldrig av oss att vi skall göra två saker på en gång. Det finns bara en uppgift för varje ögonblick av vårt liv. Då vi utför detta enda uppdrag har vi ingen annan uppgift. Därför har en troende alltid tid.

En ny predikant kom till en by och förvånade alla med sin mäktiga förkunnelse. Ryktet spreds fort och nästa söndag hade hela byn samlats i kyrkan. Han höll exakt samma predikan. Den tredje söndagen kom folk från grannbyarna och åter höll han samma predikan. Likadant den fjärde söndagen. Kyrkans äldsteråd sade till varandra: "Det måste vara en skojare som har lärt sig en enda predikan utantill."

"Kan du inte hålla en annan predikan?" frågade de.

"Jag har ännu inte sett er utföra det som jag uppmanade er att göra i min första predikan", sade han. "Varför skulle jag då påbörja er ännu en?"

Varför måste vi läsa så många tidningar och lyssna på så mycket nyheter i stället för att reagera på tragedier i vår närhet och erbjuda hjälp? Varför skall vi läsa så många nya böcker då vi inte tillämpat något av den lärdom vi redan fått? Varför svara på en ny telefonpåringning om vi inte gett oss tid att lyssna uppmärksam, visa sympati och vänlighet mot den förre som ringde?

Så litet vår Herre sade och gjorde. Det väsentligaste kan sammanfattas i Markus-evangeliets sexton kapitel. Men varje enskild handling och ord var av renaste guld. Granska dina ord och handlingar. Du skall finna att de flesta var onödiga. Prova dem och du skall få både tid och frid. Prova ditt samvete varje kväll. Låt dagen passera revy och fråga dig själv för varje moment om det var nödvändigt att göra allt detta. Gör dig kvitt alla gagnlösa tankar och gärningar.

13 juni

”Men åt alla dem som tog emot Honom gav Han rätt att bli Guds barn.” (Johannes 1: 12)

En gång red kejsar Napoleon i en parad då hans häst blev skrämmd och råkade i sken. En fotsoldat såg att kejsaren höll på att kastas av, och med fara för sitt eget liv rusade han fram och grep tag i tyglarna och hejdade den vilda framfarten.

Napoleon sade: ”Tack, kapten.”

Den nyutnämnde kaptenen förstod och gick raka vägen till officersmässen. Där slog han sig ned och började samtala kamratligt med officerarna.

”Hur vågar du?” frågade de.

”Hurså vågar?” sade han. ”Jag är kapten.”

De hänskrattade åt honom. ”Kapten? Du? Utan kaptensuniform och utan kaptensutbildning och utan kompani.”

”Det har jag ännu inte fått”, svarade han tryggt, ”men jag är kapten eftersom Napoleon kallade mig så.”

Inget Guds barn behöver vara oroligt över att han inte uppför sig som ett helgon, över att inte ha erforderliga kunskaper, över att kanske inte bli upptagen i de troendes gemenskap. Konungarnas Konung har kallat honom Guds barn. Det räcker.

Den som givit dig det namnet skall leda dig genom livet, i med- och motgång, ja, genom döden för att fullgöra ditt höga kall. Du behöver bara tro att du är ett Guds barn. Det övriga kommer av sig självt.

”Dopet frälsar . . .” (1 Petrus’ brev 3: 21)

Johannes Chrysostomos säger: ”Om vi vore okroppsliga skulle Gud ge oss de andliga gåvorna sådana som de är, utan materiellt utanverk. Men eftersom våra själar lever i kroppar ger Han oss dem i form av synliga ting.” Han talade om nådemedlen. Inget kristet liv vore möjligt utan dem.

Augustinus skriver: ”Man kan inte samla människor i en äkta eller falsk religion om man inte förenar dem i det gemensamma bruket av synliga tecken eller sakrament.”

Dopet, nattvarden, handpåläggningen är alla synliga tecken på en osynlig nåd som vi får motta.

En billig ring får ett nytt värde om den skänks av en brudgum. Detsamma gäller för vilken metall som helst som slås till mynt och präglas med rikets vapen. På samma sätt är det med dopvattnet. Det blir symbol för syndernas borttagande.

På samma sätt får i Herrens Heliga Nattvard brödet och vinet samma värde som Kristi kropp och blod.

Det är fel att under nattvardsgången titta sig omkring för att se om någon mottager den på ett ovärdigt sätt. Prova dig själv. Var och en mottager den på eget ansvar. Tveka inte att ta emot nattvarden av en präst som är känd för sitt dåliga leverne. Sakramentets värde är inte beroende av dens karaktär som utdelar det, lika litet som värdet av ett brev från en kär vän är avhängigt av brevbärarens karaktär.

Men inbilla dig inte att nådemedlen i sig själva skall hjälpa dig. De styrker oss på vägen till himmelen endast om vi mottager dem med den rätta tron.

Om du har allt detta klart för dig kan sakramenten bli din själs sanna näring.

15 juni

"Därefter kom Jesus till Jordan, till Johannes för att bli döpt av honom." (Matteus 3: 13)

Sankt Ignatius av Loyola säger att Jesus döptes för att "rena vattnen". De flesta teologer menar att Han lät döpa sig för att visa medlidande med oss syndare. Kände Jesus sig som en syndare själv? Ville Han bli renad?

Från sin moder Maria ärvde Jesus kroppsliga särdrag från många förfäder som alla var syndiga människor. Sjuttio procent av människans karaktär är nedärvd. Om Jesus är Gud som blivit människa i ordets fulla bemärkelse var Han underkastad ärftlighetslagarna. Som människa kunde Han påverkas. Hans lärare och alla i Hans omgivning var syndiga människor. Han frestades precis som vi. Han hade samma instinkter och drifter som vi. Som människa var Hans kunskap begränsad. För att rädda de ringa angrep Han köpmän och fariséer.

Han begick aldrig någon synd, men alla synder som begicks mot Honom ända sedan Han var barn, alltsedan barnamorden i Betlehem, kände Han som sina. Ingen hade någonsin känt en sådan syndaskuld som Han. Genom att ta allas våra synder på sig blev Han tidernas mest skuldbelagde brottsling. Skuldkänslan är intensivast hos den mest oskyldige. Paulus kallar sig själv den främste av syndare. Vi tycker att de värsta syndarna var Kaifas, Pilatus och Judas. Den absolut oskyldige kände skuldens smärta.

Därför hade Han behov av att döpas.

Yvs inte över den skuldfrihet som givits dig av Jesus. Just därför att du blivit vitare än snö bör du ta på dig allas synd.

"Var och en har sin egen börda att bära." (Matteus 6: 5)

En biskop gjorde sig skyldig till otukt. Ingen visste om det. Ändå bekände han det inför alla åhörarna i kyrkan. Han lade sitt pallium på altaret och sade: "Jag kan inte längre vara er biskop."

Alla grät och sade: "Må synden bli vår, men behåll ditt biskopsämbete."

Då lade han sig på golvet strax innanför kyrkporten och sade: "Den som går ut utan att trampa på mig handlar mot Guds vilja." Alla trampade på honom. När den siste gått ut hördes en röst från himmelen: "För hans ödmjukhets skull har jag förlåtit hans synd."

Detta hände på trehundralet. Då bestod de kristna församlingarna av heliga män och kvinnor. Men idag rekommenderar jag ingen med framskjuten ställning i kyrkan eller någon arbetare inom kyrkan att göra som biskopen gjorde.

Jag känner ett fall med en trons hjältinga i Sovjet. Hon satt i fängelse för att ha undervisat barn i kristendom. Hon hade uppträtt modigt under förhören och inför rätten. I sin cell hade hon en kristen kamrat som hon alltid hade sett upp till som en förebild. Denne bekände för henne en hemlig synd. Därigenom förlorade hon sin tro. Hon hade aldrig kunnat tänka sig att en kristen medmänniska kunde begå en så svår synd. Hon övergav kyrkan och gifte sig med en kommunist. Det finns tillfällen då man genom att bekänna en synd kan skada andra. Bekänn din synd för Herren. Överlämna din börda till Honom.

Men akta dig noga för att bli betraktad som syndare av dina bröder och systrar. Framställ dig inte som ett helgon så skall Gud förlåta dig alla dina synder för din ödmjukhets skull.

Pallium = det korsprydda breda bandet från halsen till midjan, som hör till ämbetsskruden, förr förbehållet biskopar, numera vanligt för alla präster.

17 juni

"Om du då icke har sagt något till att varna den ogudaktige för hans väg ... hans blod skall jag utkräva av din hand." (Hesekiel 33: 8)

En stormig vinterdag sjönk ett skepp på Lake Michigan inte långt från kusten. En god simmare lyckades rädda tio personer, en efter en. Hans kamrater hade gjort upp eld på stranden. Uttröttad värmdes sig "räddaren". Då han såg flera som ännu kämpade i vågorna, gjorde han sig redo att kasta sig i vattnet igen.

Hans vänner rådde honom att inte göra det. "Du är för trött", sade de. "Du kommer att drunkna själv."

"Jag kan inte se människor gå under!" svarade han.

Han samlade all sin kraft och räddade fem till. Han hade gjort sitt yttersta. Själv drogs han upp ur vattnet med svårighet.

Där han låg utmattad nära elden såg han två människor kämpa hårt för att hålla sig flytande på en plank. Och han ropade: "Även dessa måste jag rädda!"

"Det är vansinne", utbrast de andra. "Du tar livet av dig!"

Men han lyssnade inte till dem och räddade även dessa två.

Nu var hans krafter slut, men han kunde inte urskulda sig. Han låg för döden. Under feberyrseln frågade han gång på gång: "Hur skall jag kunna stå inför Herren, då jag bara räddat sjutton? Kunde jag då inte räddat åtminstone en till?"

Vi får stå till svars för alla dem, vilkas fysiska eller andliga liv vi kunnat rädda men försummat göra detta. Är vi inte alla mördare?

Då den helige Filippo Neri såg en brottsling ledas till galgen, sade han: "Om det inte vore för Guds nåd skulle jag förtjänat att vara i hans ställe."

"Gud ger åt alla villigt." (Jakob 1: 5)

I sin viktiga roman "Makten och Härligheten" låter Graham Greene en av sina figurer säga följande till den fattige präst som är bokens huvudperson: "Jag kan inte förstå hur en man som du kan tro på sådant. Indianerna, javisst, de tror ju att det är ett under första gången de ser elektriskt ljus."

Prästen svarade: "Och jag vågar påstå att första gången du ser en död människa uppväckas från de döda tror du detsamma. Det är egentligen ganska lustigt. Det är inte det att det inte sker under, det är bara så att folk kallar det något annat. Tänk dig en skara läkare kring den döde. Han andas inte mer, han har ingen puls, hjärtat slår inte: han är död. Då ger någon honom livet tillbaka och allesammans – hur är det man säger? – reserverar sig. De vill inte säga att det är ett under, för det är ett ord som de ogillar. Sedan sker det kanske om och om igen – eftersom Gud verkar på jorden – och de säger: "Det sker inga under, det är bara så att vi har vidgat vår uppfattning om vad livet är. Nu vet vi att man kan vara vid liv utan puls och andning och utan att hjärtat slår." Och så hittar de på ett nytt ord för att beskriva detta tillstånd och sedan säger de att vetenskapen än en gång vederlagt allt prat om mirakel. De ger sig aldrig."

Se bara vilka under Gud låter ske i läkarnas, ingenjörernas, teknikernas, psykiatrikernas, uppfinnarnas, jordbrukarnas och fabriksarbetarnas dagliga liv, hur de förbättrar och underlättar vårt liv på jorden. De är verktygen. Den som låter undren ske, det är Gud.

19 juni

"Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon." (Matteus 6: 24)

En kristen person hade fått stora gåvor av Gud. Han blev vida känd för sitt fromma liv. Ryktet härom spred sig till kejsaren som lät kalla honom till sig för att höra honom tala. Kejsaren blev mycket nöjd och gav mannen guld, vilket denne tog emot.

Den fromme mannen gick hem och köpte sig ett markområde med några hus.

Som många gånger förr förde man till honom en man som var besatt av en demon. Den fromme mannen befallde demonen: "Lämna denne man."

Demonen fnyste: "Jag lyder inte!"

Den fromme mannen hade aldrig varit med om detta förut och frågade överraskad: "Varför lyder du inte?"

Demonen svarade: "Du har inte längre bara Gud i tankarna, du har blivit som vi andra. Därför lyder jag dig inte."

En rik kyrka är maktlös i striden mot djävulen. Så också en rik människa. En kristen kan förvalta stora rikedomar, men endast på det villkoret att de inte är hans utan Guds som givit honom gåvan att mångfaldiga dem och bruka dem till Hans ära.

I samma ögonblick som du betraktar rikedomarna som dina egna faller du under Herrens förbannelse: "Det är lättare för en kamel att komma in genom ett nålsöga än för en rik man att komma in i Guds rike." (Matteus 19: 24)

Tänk noga igenom detta innan du befattar dig med de pengar du tror vara dina.

"Låt det nu ske." (Matteus 3: 15)

Vi vet vad Jesus sade vid tolv års ålder. Om de följande arton åren i Hans liv tiger evangelisterna. De bryter tystnaden då Han uppnått trettio års ålder. Hans första ord är: "Låt det ske."

Johannes Döparen kunde inte förstå att Frälsaren skulle döpas av honom som döpt så många syndiga människor. Jesus sade: "Låt det ske."

"Låt de små barnen" komma till gudstjänsten även om de skulle störa den (Matt. 19: 14) "Låt ogräset växa tillsammans med vetet" (Matt. 13: 30).

"De är blinda människors blinda ledare." (Matt. 15: 14) Vi skulle ha tillagt: "Låt dem inte fortsätta." Men Jesus säger: "Låt dem vara."

En man ville hugga ned ett fikonsträd för att det inte längre bar någon frukt. Vingårds mannen, som i liknelsen representerar Jesus, svarar: "Låt det få stå kvar även detta år". (Luk. 13: 8)

Låt människor och förhållanden vara. Lämna dem ifred.

I stället för att beklaga dig över det onda som andra gör, ta lärdom av bina! De struntar i andra men arbetar flitigt och förser mänskligheten med honung. Gör som de!

21 juni

"Och Guds Ande svävade över vattnet." (1 Mosebok 1: 2)

Augustinus skriver: "Om vi fått befallning att bygga ett tempel åt Anden av trä och sten hade vi fått ett klart bevis på Andens gudomlighet, eftersom dyrkan endast tillkommer Gud. Men vi har ett ännu klarare bevis i det faktum att vi inte skall bygga utan vara ett tempel åt honom."

Anden måste vara Gud om den enda oförlåtliga synden är hädelse mot Anden.

Andens närvaro i den troendes liv är en nödvändighet. De judar som begav sig till Samarien riskerade livet eftersom samarierna hatade dem. Icke desto mindre satte Petrus och Johannes livet på spel och begav sig dit i det enda syftet att ge de troende del av Anden.

Utan Guds helige Ande är alla religiösa handlingar lika meningslösa som ljuset för den blinde eller melodier för den döve. Kristus lät sig döpas för att Han visste att Anden skulle komma över Honom. Detta måste också vara vårt syfte i varje religiös handling.

"Om någon inte har Kristi Ande hör han Honom inte till." (Rom. 8: 9) Å andra sidan finns ingen fällande dom för den som är förenad med Jesus Kristus, som inte behärskas av vår syndiga natur, utan av Anden. (Rom. 8: 1)

"Amen." (*Uppenbarelseboken 22: 21*)

Efter sitt dop önskade Jesus att Anden skulle komma över Honom. Och Anden gjorde så.

Om du ber Gud om en gåva skall du inte upphöra att be förrän du fått en inre upplevelse, förrän du för din inre syn ser det begärda komma över dig och du hör Gud säga att Han villfar din begäran.

Detta är innebörden i ordet "Amen". Du har talat till Gud, men Gud lever i dig och använder din röst till att svara på din bön. "Amen" är Hans bekräftelse på att han går med på din begäran.

En flicka råkade höra doktorn säga till hennes far: "Det finns inte längre något hopp för er hustru." Flickan gick in i ett angränsande rum, böjde knä och bad för sin mors tillfrisknande.

Därpå sade hon med annan röst: "Ja, Mary, jag lovar att bota henne."

Sedan sade hon med sin vanliga röst: "Gud, jag tackar dig."

Hon gick nu in i det andra rummet och sade till sin far: "Gud har just lovat mig att bota Mamma."

Modern blev frisk. Detta är innebörden av vårt "Amen". Det är Guds bekräftelse på att Han accepterat din förbön.

Varje bön borde följas av ett "Amen".

23 juni

"Så bör vi uppfylla all rättfärdighet." (Matteus 3: 15)

Det finns inget bud i Gamla Testamentet som föreskriver att judarna skall döpas. Jesus säger att vi bör uppfylla all rättfärdighet genom att göra sådant som inte är påbjudet.

Det finns inga Guds bud som förbjuder oss att röka, att bära smycken – vartill skapade Gud smaragder och rubiner? – att gå till skönhets-salonger eller att fördriva timmar framför teveapparaten. Det finns inga Guds bud som förbjuder hängel eller bruk av narkotika. Rättfärdigheten uppfylls inte genom att åtlyda bud utan genom att vi ställer oss den enkla frågan: "Skulle Jesus gilla detta eller göra så?"

Om du kastar en näve jord på någon så skadar du honom inte. Inte heller skadas han av att du håller vatten på honom eller slänger halm på honom. Men jord, halm och vatten blir tillsammans en tegelsten. Kasta den och du kan krossa huvudet på honom.

Det finns alltså småsaker som i sig själva är harmlösa. Men tillsammans blir de en tung börda som kan förstöra våra själar. "De små rävarna . . . förstör vingårdarna." (Höga Visan 2: 15)

Det finns inget bud i Guds lag som säger att vi skall bekämpa små rävar. Men det är bra för vingårdsägaren att göra det. Det är bra för dig att bekämpa vissa vanor. Även om var och en i sig själv är en struntsak, så blir de tillsammans en börda som hämmar ditt andliga liv.

”Han såg Guds Ande sänka sig ned som en duva.” (Matteus 3: 16)

Duvan är blid och vänligt sinnad mot människor liksom den helige Ande och därför en passande symbol för Honom. Det finns också något annat gemensamt för dem bägge.

För att kunna studera duvorna måste man vara mycket uppmärksam och stilla. Dessa små naturvarelser avslöjar inte utan vidare sina hemligheter för bråkiga människor. Den som vill lära känna dem måste utveckla förmågan att se utan att ses, att lyssna utan att höras.

Det är samma sak med Anden. Man måste vara tyst och stilla. (Hab. 2: 20) Den helige Ande betar sig inte på samma sätt då Han känner sig iakttagen som när Han kan agera fritt.

I det första fallet är Han misstänksam, orolig över hur Hans agerande skall uppfattas. Herren säger om judarna: ”Jag vill blåsa bort dem, jag vill göra slut på deras åminnelse bland människor, om jag inte fruktade att deras fiender då skulle förtörna mig, att de skulle säga: ’Vår hand var så stark, det var icke Herren som gjorde allt detta.’ ” (5 Mosebok 32: 26, 27)

Anden vet sig vara observerad av sina fiender och Han framställer sig själv så att Han fruktar att bli missförstådd och därför handlar annorlunda än Han annars skulle göra. Herren säger: ”Men för folkets skull, som står här omkring mig, säger jag detta.” (Joh. 11: 42) För att få veta vad Jesus skulle velat säga om Han varit opåverkad av de omkringstående måste vi hålla oss på diskret avstånd.

Iakttagen av fiender, klagande eller nyfikna reagerar Anden liksom duvan inte på normalt sätt.

Var stilla, stör inte, och låt Anden göra som Han vill.

25 juni

"Fräls andra . . . med fruktan." (*Judas brev v. 23*)

Om du ser någon som håller på att drunkna, så kasta till honom ett rep och försök dra upp honom ur vattnet. Men om han är för tung så låt bli. Annars kan han dra ned dig i vattnet och det blir två som drunknar i stället för en.

Att försöka föra människor till evig frälsning är också en farofylld väg. Mången ung mans försök att föra någon flicka till frälsning har slutat med att båda fallit i syndens avgrund.

Missionärer som farit till länder i Asien för att predika Kristus för folken har i stället övergått till buddhismen eller blandat ihop kristendomen med en främmande religion. Missionsstyrelser har bildats för att förkunna evangelium för andra folk; och sedan har de kristna blivit så upptagna av dessa institutioners ekonomi att Kristus försvunnit ur deras liv.

En del kristna har sökt sig till slumområden och fattigkvarter för att förkunna Kristi kärlek men i stället blivit så infekterade av den upprorsanda som där råder att de nu är medlemmar av rebellorganisationer. När man talar med en sekulariserad människa om andliga ting är det risk för att man dras ned i dennes profana sätt att tala.

Hur skall man kunna frälsa andras själar om man inte är nogga med att hålla sin egen själ ren? Lämna bara tillfälligt och efter lång förberedelse i bön din fasta borg av kärleksfull gemenskap med Herren.

Var vaksam mot fiendens alla manövrer. Undvik en kamp som är riskabel för dig. Dumdristighet är inte detsamma som mod. Fräls med fruktan.

”Se Guds lamm som borttager världens synd.” (*Johannes 1: 29*)

Om du skickar ett barn till speceributiken med en krona för att köpa någonting och handlaren begär två kronor kan du inte straffa barnet för att det inte fullgör sitt uppdrag. En lärare kan inte vänta sig att ett barn på lågstadiet skall kunna lösa ett invecklat algebraproblem.

Inte heller begär Gud att vi skall frälsa våra själar av egen kraft. Det kan vi inte. Vår skuld består inte i att vi inte frälser oss själva utan endast däri att vi inte kommer till Jesus, som har den enastående makten att frälsa hela världen. Hela världen, varför då inte mig?

Augustinus skriver: ”Om det i hela världen bara funnits en enda syndare skulle Jesus med glädje ha bringat honom samma offer som Han nu bringade hela världen.”

Jesus begärde aldrig att du skulle göra något som du inte förmår. Överlämna bara din själ till Honom. Arbetet gör Han.

När Leonardo målade den scen där Johannes Döparen utbrister: ”Se Guds Lamm som borttager världens synd”, gav han Johannes en berusad mans blick. Det gick så långt att somliga trodde att han målat vinguden Bacchus.

Johannes Döparen måste ha varit berusad av glädje då han upptäckte att Frälsaren kommit.

Bed Jesus om frälsning från alla dina synder.

27 juni

”Kan något gott komma från Nasaret?” (Johannes 1: 46)

Nasaret var en stad med dåligt rykte. Men Natanael, han som uttalade de ovan citerade orden, gjorde sig skyldig till en av de allra värsta synderna: förakt mot en hel folkgrupp. Varje folkgrupp består av personer med olika karaktär.

En luthersk pastor sade en gång till mig: ”Jag kan inte med baptister och pingstvännen.” Han insåg att han bekant sig vara skyldig till en värre synd än om han sagt: ”Jag har levat osedligt i många år.” Det var hans skyldighet att omedelbart överge sina fördomar, ty vi måste överge varje synd.

Varje förutfattad mening hindrar den som hyser den från att tänka rätt. Många vill inte acceptera Jesus på grund av att Han var jude, andra åter för att Han var vit.

Fariséerna kunde inte gå med på att en profet kunde komma från Galileen (Joh. 7: 52).

En del frågar sig om Kyrkan, om vilken det sägs så mycket dåligt, verkligen kan ge något av värde.

Gud är alla människors Fader. I alla slag av människor finns det något gott.

Moabiterna hade på det hela taget uppfört sig illa mot judarna. Men från dem kom Rut, en av Bibelns heliga kvinnor.

Samarierna betraktades som avfällingar från den sanna religionen, men Jesus berättar om en barmhärtig samariter (samarit).

Undvik alla fördomar mot ras, nationalitet eller samfund. Döm varje människa efter hans eller hennes förtjänster.

”Var och en må i ödmjukhet akta den andre förmer än sig själv.”
(Filipperbrevet 2: 3)

Medan sankt Antonius låg försänkt i bön hörde han en röst som sade: ”Antonius, du har ännu inte kommit lika långt som garvaren.” Antonius gick strax till garvaren för att av honom lära sig helgelsens vägar.

Garvaren bugade sig, förlägen över att ha befunnits värdig ett sådant besök.

Antonius frågade honom: ”Hur bär du dig åt?”

Garvaren svarade: ”Varje morgon när jag vaknat säger jag till mig själv att alla i hela staden är mycket bättre än jag. De är Gud till behag. Jag är den värste syndaren och förtjänar att straffas.”

Andras synder har vi inte med att göra. Varför skulle vi döma? Endast högmodet dömer och fördömer en medmänniska.

En man kom till sin själasörjare och sade: ”Vad skall jag göra? Jag anfäktas svårt av högmod.”

Prästen svarade: ”Bara acceptera det. Du har mycket att vara stolt över, tänk på att du har skapat himmel och jord.”

Den unge mannen förstod inte.

Pastorn skickade hem honom med orden: ”Om Den som skapat hela världen kom hit i ringhet, hur kan då du, som bara är stoft och aska, vara högmodig? Vad har **du** gjort, olycklige?”

29 juni

”Och även om vi en gång hade en sådan rent mänsklig kännedom om Kristus, känner vi Honom nu inte på det sättet.” (2 Korintierbrevet 5: 16)

Augustinus skriver: ”Det ansikte Jesus hade under sin livstid är på olika sätt format av människor. Det är fullkomligt obekant hur Jesu ansikte såg ut.”

Av skulpturer och antika mynt känner vi väl till utseendet på Julius Caesar och kejsarna på Jesu tid, Augustus och Tiberius, men vi vet inte hur konungarnas Konung såg ut. Gud har velat det så. Skälet är att kejsarna bara var historiska personer medan Jesus är Gud, den Evige, som för en kort tid steg in i tiden. Vi får inte förbinda Honom med ett ansikte som präglas av en viss ålder, av kön, ras eller hemvist.

Jesus lever inom många människor: somliga är tiggare, andra härskare, somliga vita, andra svarta eller röda eller gula; somliga är barn, andra är gamla; somliga är helgon, andra har nyss börjat vandra på helgelsens väg, åter andra är djupt fallna i synd, som de ångrar. Vi måste lära oss att se Jesus i alla dessa.

Därför har det varit mycket motstånd inom Kyrkan mot införandet av gudsbilder. Om man blir van vid en särskild Jesusbild känner man inte igen Honom i den fattige stackare som står bredvid en.

"Detta är lagen: När en människa dör . . ." (4 Mosebok 19: 14)

Fem missionärer bland Auca-indianerna i Ecuador mördades vid samma tillfälle. Deras hustrur tog behärskat emot nyheten. Normen för ett kristet liv är att dö för sin tro. Att verkligen erkänna en lag som Guds lag är att vilja dö för den.

Inte alla har privilegiet att dö som martyr, men alla kristna måste dö innan de dör. De måste vara döda för världen, dess lagar och dess synder, innan de dör.

Någon frågade asketen och mystikern Makarios den store: "Vad menas med att vara död för världen?"

Denne svarade: "Gå till begravningsplatsen, prisa några av de döda och förbanna andra. Kom sedan och berätta för mig vad som hände."

Den frågande gjorde som han blivit befalld. Han återvände och sade till Makarios: "Ingen sade ett ord."

Makarios svarade: "Gå och gör det samma."

De fem martyrerna hade pistoler på sig då de dog. De kunde ha försvarat sig, men de valde att dö hellre än att skjuta indianerna. De hade dött innan de dog. Hur skulle en död kunna skjuta någon? De levde endast för Gud.

Dessa martyrer gav sitt liv för att förkunna evangelium hos en stam som vid den tidpunkten räknade endast femtiosex personer. Människor av alla stammar måste vara bland de frälsta, även av de små stammarna.

Martyrernas blod var utsädet. Aucaindianerna har redan fått sin första martyr: det hände då en av dem begav sig till en grannstam för att sprida evangeliet.

Låt oss regelbundet be för de många som ännu befinner sig på stenåldern, utan kontakt med civilisationen.

Donations for the missionary work started
by late Pastor Richard Wurmbrand,
continued now by his son, Michael
Wurmbrand, may be sent to the nonprofit:

Help for Refugees
PO Box 5161
Torrance, CA 90510, USA
<https://helpforrefugees.com>